Penny Jordan - Lacivertin Ötesi

Sarah o anda öylesine güçlü bir arzuyla doluydu ki, buna uzun süre dayanabileceğini sanmıyordu.
Tehlikeli bir iş yaptığının bilincindeydi genç kız. Ama kendini alıkoyamayacak kadar heyecanlanmıştı.

Bölüm Bir

Bak David, bu konuyu yeterince konuştuk ve ayrıca. ..

Seni istiyorum Sârah. Kızıl saçlı, yeşil gözlü ve muhteşem vücutlu bir büyücü olarak görüyorum seni. Ve bana öyle geliyor ki bu harika vücut bugüne kadar gerçek aşkı tatmış değil.

Genç kız bu sözler karşısında kendini tuzağa düşürülmüş gibi hissetti. Karşısındaki adam öyle garip ve kışkırtıcı bir tonla konuşuyordu ki, bir büroda olmasalardı kendini güvende hissedemeyecekti. Üstelik küçük bir kız çocuğu gibi paniğe kapılmaktan ve bunu belli etmekten korkuyordu.

Sakinleşmek, düşüncelerini toparlayabilmek için derin bir nefes aldı. Bütün bunları daha önce de tartıştık, dedi. Bu şirket için çok önemli biri olabilirsin. Ama yine de Leichner-Holland Yaymeviyle çalışmaya devam edesin diye seninle yatacak değilim. Ve eminim Steven da bu konuda beni destekleyecektir.

Steven Holland, Leichner-Holland'ın sahibiydi. Sa-rah'ı bir yıl kadar önce yardımcı editörlükten editörlüğe yükselten de oydu. Sarah özellikle kadınlara hitap eden yayınlardan sorumluydu. Aslında yeteneklerinin ne olduğunu çok iyi biliyor ve bu görev değişikliğinde şanstan başka faktörlerin de rol oynadığını seziyordu. Baş Editör James Richards'ın okuduktan sonra ilgilenmeyip bir kenara attığı taslakları bir öğle tatilinden yararlanarak okumaya başlamıştı. Yazarını, tanımadığı halde kitap çok hoşuna gitmişti. Yine bir öğle tatilinde, bir yandan sandviçini yiyip kahvesini içer, öte yandan kitabı okurken Steven içeri girmiş ve ona ne okuduğunu sormuştu. Buraya kadar her şey rastlantıdan ibaretti. Sarah, büyük bir coşkuyla, okuduğu kitabı anlatmıştı ona. Steven ise Sarah'la biraz dalga geçmiş, ama kitaba göz atmaya söz vermişti.

Kitabı okuduktan sonra Steven'ın da aynı coşkuyu göstermesi Sarah'ı şaşırtmıştı. İşte bu küçük olayın sonucu olarak Leichner-Holland'ın Kadınlara Yönelik Yayınlar Editörlüğü'nün başına getirilmişti.

Bu terfi olayı bazı sorunlara yol açmıştı. Öncelikle, James Richards bu duruma şiddetle itiraz etmişti. Sa-rah onun işten tamamen ayrılacağım ancak bir gün sonra öğrenebilmişti. Yerine kimin geleceği hakkında tartışmalar çıkmıştı, ama henüz resmi bir şey yoktu.

Bak Sarah, demek istiyorum ki... Seni istiyorum ve senin hayatına giren...

Sana güvenmiyorum, David, dedi Sarah buz gibi bir ses tonuyla. Bu adamın ikide bir onun bakireliğini vurgulaması çok can sıkıcı ve kırıcı bir davranıştı. Sa-rah aptal değildi ve durumu gayet iyi anlayabiliyordu. David Randal'ın güçlü bir erkeksilik taşıdığını ve kadınları kolayca etkileyebilen biri olduğunu biliyordu. İstese bir sürü kadın bulabilirdi. Belki de Sarah onu, bakire olduğu için bu kadar etkiliyordu.

Yerinden kalkıp, sert bir tavırla büroyu terk eden adamın arkasından baktı. Sinirleri iyice bozulmuştu. Onun kitaplarında kadın tipleri nasıl işlediğini çok iyi biliyordu. Bu hayali kahramanlarla kendisi arasında en ufak bir ilişki bile yoktu. Kitaplarını daima kadın ismi kullanarak yazıyordu. Belki de erkek olduğu için kitaplarındaki kadınlar genellikle bağımlı tiplerdi. Da-vid'in son kitabı hakkındaki kuşkularını Steven'e iletmişti. Ama yine de o uzun, tarihi romanların iyi sattığı inkâr edilemezdi. Şirketin çeşitli tür kitaplardan

sorumlu olan editörlerinin kendi aralarında yaptıkları son toplantıda Sarah'ın David'in kitaplarının bundan böyle yayımlanmaması önerisine James Richards sert biçimde karşı çıkmıştı. Ondan kişisel olarak hoşlanmadığı için böyle bir öneride bulunduğunu söyleyerek Sarah'ı suçlamıştı. Aslında bu söylediklerinde gerçek payı yok değildi. Sarah bu adamdan gerçekten de hiç hoşlanmıyordu.

Sarah kendi yeteneği veya üstlendiği pozisyonun kalıcılığı hakkında fazla hayale kapılmıyordu. Üstelik bir yazarın cinsel baskısıyla başa çıkamadığını kabul ettiği anda, görevden alınacağının da farkındaydı. David Randal'ı asla çekici bulmuyordu. Adamın Sarah'ı ikna etme şansı da hiç yoktu. Çölde kardan adam yapmaya çalışmak gibi bir şeydi bu. Boşuna zaman israfı!

Öte yandan ondan hoşlanmadığını belli ettikçe daha büyük bir ısrarla karşılaşıyordu. Bakireliğinin bu adamı böylesine etkilemesi oldukça garipti. Koltuğuna iyice yerleşerek düşünmeye başladı.

Elindeki kalemle sinirli sinirli oynuyordu. O kadar rahatsız oluyorsa yapacağı tek şey buradan ayrılmak ve başka bir iA aramaktı. Fakat bu kadar uygun bir iş bulabilecek miydi? Bu terfi olayı parasal bakımdan onu oldukça rahatlatmıştı. Üstelik tam da o sırada Gran hastalanmıştı. Jane ne yapacağını bilemez haldeydi. Doktorların dediğine göre bunadığı için Gran'm sürekli bakım altında olması gerekiyordu.

Jane'yle kocası Ralph'ın kazandıkları para, harcamalarını karşılamaya yetmiyordu. Gran'ın küçük evini de satmak zorunda kalmışlardı üstelik. Gran'ın Glo-ucester yakınlarında bir bakımevinde kalması gerekiyordu ve kurumun masrafı çok yüksekti. Bakımevi öyle bir yerdeydi ki Gran istediği zaman Jane ve bütün aileyle birlikte olabilirdi. Bu durumda Sarah bu işten ayrılıp bir sekreterlik bulursa -ki bunu bile bulamayabilirdi- aileye katkısı çok az olacaktı.

Bir an gözleri buğulandı. Zaman zaman ne yapacağını bilemiyordu. Jane'yle Ralph'a yardım etmek için umutsuz bir çırpınış içindeydi. İkisi de onun için çok şey yapmışlardı. Anne ve babaları bir trafik kazasında öldüğünde Jane yirmi bir yaşındaydı; Sarah ise on dört.

Ralph onlara yardım etmekte bir an bile tereddüt etmemişti. O sırada çalıştığı işten ayrılıp kendi işini kurmak üzereydi. Fakat birden paraya ihtiyaç olunca vazgeçmişti. Jane'yle kısa süre sonra evlenmişler ve böy-lece Ralph'ın hayatının akışı değişmişti. Sarah artık onlarla birlikte kalıyordu.

Üniversiteye devam ettiği süre boyunca Ralph, Sa-rah'ı mali yönden desteklemiş ve rüyaları ancak geçen yılın sonunda gerçekleşmişti. Kendi bilgisayar satış mağazasına sahip olacaktı artık. Ralph, David Randal gibi adamların tam tersiydi. Karısına karşı anlayışlı bir koca, çocuklarına karşı şefkatli bir babaydı. Çalışkan ve iyi yürekli bir insandı. Sarah için çok şey yapmıştı. Ve tam da şimdi, genç kız borcunu ödeme fırsatı yakalamışken...

Çok düşünceli görünüyorsun... Sorunlar mı var?

Sarah başını kaldırdı. Kapının ağzında duran siyah saçlı, güzel kadına gülümseyerek baktı.

Rachel editör yardımcılığı görevini Sarah'tan devralmıştı. Daha önce Steven'ın sekreteriydi. Araları, Sa-rah işe girdiğinden beri çok iyiydi.

Telaşla, Pek sayılmaz, diye karşılık verdi Sarah. Steven bir şey mi istiyor?

Bildiğim kadarıyla, hayır, dedi Rachel, gülümseyerek. Öğle vakti geldi ve bir randevumuz var. Unuttun mu yoksa?

Sarah hayretle saatine baktı. David'le nasıl başa çıkacağım düşünürken zamanın nasıl geçtiğini anlayamamıştı.

Gözde yazarlarımızdan biriyle bu sabah görüşmen vardı galiba, dedi Rachel düşünceli bir ifadeyle. Hoş olmayan bir şey mi oldu, yoksa?

Her zamankinden farklı bir şey olmadı. Sence nasıl bir adam?

Korkunç. Cinsel bakımdan saldırgan tiplerden hiç hoşlanmam. Karısına şaşıyorum. Böyle bir adama tahammül etmek çok zor olmalı.

Birlikte odadan çıkıp asansöre bindiler. Zemin kata kadar konuşmadılar.

Az sonra caddede yürüyorlardı. Soğuk bir mart rüzgârı esiyordu. James Richards'ın yerine kimin getirileceğini biliyor musun? diye sordu Rachel.

Her gün öğle yemeklerini birlikte yedikleri bara girdiklerinde, Rachel, Bu seferki adaya kesin gözüyle bakılıyor, dedi. Yeni Baş Editörümüz Joshua Howard'ın ta kendisi!

Sarah şaşırmıştı. Joshua Howard mı? diye mırıldandı. Gazetecilik ve basın dünyasında bu ismi duymamış tek kişi bile yoktu. Basın dünyasının bu parlak yıldızı, otuzlarındaydı.

The Times 'ın dış haberler muhabiri olarak çalıştığı yıllarda bir sürü çok başarılı roman yazmıştı. Romanlar yabancı ülkelerde muhabir olarak çalıştığı yıllarda başından geçenleri temel alıyordu.

Hatta bu romanların biri filme bile çekilmişti. Yine de bu işte bir gariplik vardı. Böylesine şöhretli ve zengin bir adamın Leichner-Holland gibi küçük ve müte-vazi sayılabilecek bir şirkete editör olarak gelmesi hiç de normal değildi.

Tabii sadece editör olarak gelmiyor, diye devam etti Rachel. Herhalde farkındasın, şirketin bazı mali problemleri var. Hukuk bürosu Wayne Johnson'a ödenen parayı geri almaya çalışıyor.

Sarah bu durumu gayet iyi biliyordu. Wayne John-son'a anılarını yazması için muazzam bir para ödenmişti. Johnson altmışlı yıllarda bütün ülkeyi sarsan, tanınmış bir pop şarkıcısıydı. Ve aradan tam on iki ay geçmiş olmasına rağmen bu eski pop şarkıcısı anılarının ilk sayfasını bile yazmamıştı. Steven bu işe çok bozulmuştu ve var gücüyle adama verdiği avansı geri almaya çalışıyordu. Fakat başarılı olma şansı çok fazla değildi.

Steven bu hikâyeyi ona terfi ettiği sırada anlatmıştı. Yayınevinin kadınlara yönelik yayınlara ağırlık vererek açığı kapatmaya çalışması gerekiyordu. Fakat böyle bir çizgiyi tutturmak da zaman meselesiydi.

Joshua teorik olarak Baş Editörlük görevi yapmaya geliyor, diye devam etti Rachel. Ama aslında, önemli olan şirkete yapacağı yatırım. Kuşkusuz Steven hâlâ şirketin sahibi ve en büyük hissedarı. Leichner'ın durumu oldukça sarsıldı. Üstelik Steven'ın kızları da işe girişmek niyetinde değiller. Öyle sanıyorum ki, Ste-ven bir süre sonra bütün işi Joshua'ya devredip emekliye ayrılmak istiyor. Biliyorsun Joshua şöhrete ulaşmadan önce yazdığı ilk kitabı Steven'a vermişti.

Evet, bunu duymuştum.

Ülkede Sarah'ın patronu kadar iyi yürekli pek az yayımcı vardı. Steven, Joshua'nın kitabını okuduğu anda yazarın geleceğinin nasıl olacağını tahmin etmişti. Fakat kendi küçük yayınevi bu kitabı gerektiği gibi ta-nıtamayacaktı. Bunun üzerine Joshua'nın kitabını büyük bir Amerikan yayınevine göndermişti.

Belki de Joshua kendisine yapılan bu eşi görülmemiş iyiliğin karşılığını vermeye geliyordu. Sarah onunla hiç karşılaşmamıştı. Ama yine de Joshua Howard ismi içinde sıcak duygular uyandırıyordu.

Birden meraka kapılarak, Nasıl bir adam? diye sordu. Onu hiç gördün mü?

Rachel gözlerini yarı kapayarak içini çekti. Tek kelimeyle fantastik... Öyle seksi bir tebessümü var ki, bana her bakışında belkemiğimin eridiğini hissediyorum.

Sarah'ın inanmıyormuş gibi baktığını görünce gülümseyerek, Bana inanmadığını hissediyorum, dedi. Onunla karşılaşınca görürsün. Uzun boylu, esmer ve çok yakışıklı. İnan bana, öyle bir hali, tavrı var ki...

Tamam, tamam, gözümün önüne getirebiliyorum.
Bunları Brian'a da anlattın mı?

Rachel birden şaşırdı, sonra gülümsedi. Rachel'in nişanlısı Brian çok sempatik, oldukça genç biriydi. Rac-hel'in çok iyi dengelenmiş hem gösterişli hem de baş-döndürücü yapısı karşısında oldukça mütevazi sayılırdı.

Kişiliği görünüşünden biraz farklı gibi, diye mırıldandı Rachel. Cinselliğin her şey demek olduğunu düşünen erkeklerden olmadığı çok açık. Dahası, kadınlara pek aldırmıyor gibi...

Sarah birden yeni bir umuda kapıldı. Çok önemli bir özellikti bu ve kendi sorununun çözümlenmesine de yardımcı olabilirdi. Örneğin, Steven'a David Randal' la olan sorunlarını rahatlıkla anlatabilirdi Sarah. Ste-ven onu dikkatle dinler, anlayış gösterir, hatta öğütler verirdi, ama soruna doğrudan doğruya müdahale etmek istemezdi. James Richards'a gelince, böyle durumlarda onun yanına bile yaklaşmamak gerekirdi. Çünkü, sorunu çözeyim derken daha da güçleştirir, içinden çıkılamaz hale getirirdi. Fakat Rachel'in Joshua hakkında söyledikleri doğruysa durum çok farklı olabilirdi. Ama burada da önemli bir sorun vardı. Olup bitenleri, yanlış anlamalara sebep olmayacak şekilde Joshua'ya anlatmanın bir yolunu bulması gerekecekti.

Belki de ciddi bir aşk ilişkisi yaşamadığı için bu olayı büyütüyordu. Üniversitedeyken pek çok fırsat çıkmıştı. Ama çok çalışması gerekiyordu. Jane ve Ralph'm çabaları ve fedakârlıkları boşa gitmemeliydi. Evet, o sırada en büyük endişesi buydu. Sınıfında hep birinciydi. Günün birinde Ralph'a olan borcunu ödeyecekti. Erkek arkadaşa vakit yoktu.

Bunun ardından iş hayatı başlamıştı. Becerilerini sürekli geliştirmesi, yeni şeyler öğrenmesi gerekiyordu.

Sarah tecrübesizdi, ama aptal değildi. David gibi bir adamı ona doğru çeken, bakire oluşundan kaynaklanan bir çeşit cazibeydi. Olayı bir erkek açısından dü-şünemiyordu kuşkusuz. Buna rağmen David'in ısrarlarının bir süre sonra tehditlere dönüşeceğini hissediyordu. Bu tür dar kafalı erkeklerin egoları çok güçlü olurdu ve gururları kırılınca intikam almaya çalışırlardı.

Titriyorsun... Neyin var?

Rachel gözlerini iri iri açmış, endişeyle arkadaşına bakıyordu.

Kapıdan gelen şu soğuk rüzgâr beni üşütüyor, dedi Sarah. Londra soğumaya başladı.

Ama bahar geliyor. Farkında değilsin galiba, mart ayındayız. Bu hafta sonu ne yapıyorsun?

Kızkardeşime gideceğim. Hep birlikte kıyafet balosuna gideceğiz. Mahalli bir gösteri. Sıkıntıyla içini çekti. Rachel güldü.

Baloya gideceğin için pek sevinçli değilsin galiba. Ne giyeceğine karar verdin mi?

Hayır. Jane bir şeyler ayarlayacağını söyledi.

Sarah o ana kadar baloyu düşünmemişti. Jane'le bu konuyu zaten bir kez konuşmuşlardı. Davetin çok etkin ve önemli birinden geldiğini söylemişti Jane. Ralph'ın müşterilerinden biri olabilirdi. Sarah'a kendileriyle birlikte gelmesi için çok ısrar etmişti.

Bu tür toplantılara alışık değilim, demişti telefonda. Güzel ve zeki kızkardeşimin yanımda olmasını ve bana cesaret vermesini istiyorum.

Sarah bu durumda kabul etmekten başka şey yapamazdı. Bu baloyu sıkıcı bir görev olarak görüyordu.

Günün geri kalan kısmını büroda çalışarak geçirdi. Steven saat on altı otuzda James Richards'ın yerine kimin geleceğini açıkladı. Joshua Howard pazartesi günü büroya gelecek ve hemen çalışmaya başlayacaktı.

Sarah her zamanki gibi hava kararırken bürodan ayrıldı. Eve girer girmez hemen duş aldı, sonra giyindi ve çantasını hazırladı. İstasyona taksiyle gitti.

Ralph onu Gloucester'da karşılayacaktı. Bu program hafta sonlarına özgüydü ve Leichner-Holland'da çalışmaya başladığından bu yana, yani yaklaşık on sekiz aydır hemen hiç değişmemişti. Sarah monoton bir hayat yaşıyordu. Yine de Gloucester'da mutlu bir aile ortamı içinde olmak onu rahatlatıyordu.

Eve vardığında küçükler çoktan derin bir uykuya dalmış olacaklardı. Fakat sabahleyin her zamanki gibi Sa-rah'tan önce uyanacakları kesindi. Bu üç küçük şeytana Sarah tapıyordu.

Üçüzlerin ikisi erkek biri kızdı. Dünyaya gelmeleri oldukça hadiseli olmuştu. Sarah kızkardeşinin evlendiği andan itibaren bir çocuk sahibi olmak için ne büyük bir özlem duyduğunu gayet iyi biliyordu. Ama ne yazık ki aylar geçiyor ve sabırsızlıkla beklenen haber bir türlü gelmiyordu. Ralph karısının vereceği müjde geciktikçe umutsuzluğa kapılmaya başlamıştı. Sonunda beklenen an gelmişti. Jane hamileydi. Hemen doktora koştular. Orada onları büyük bir sürpriz bekliyordu. İkizleri olacaktı. Muayeneler devam ettikçe doktor bir üçüncüden söz etmeye başlamıştı. Durum oldukça endişe vericiydi ve doğum çok zor. olmuştu. Fakat çocukların üçü de sağlıklıydı. Jane ve Ralph için büyük bir mutluluktu bu.

Yolculuk her zamanki gibi sessiz ve olaysız geçti. Tren perona girdiğinde Sarah camın gerisinden bakışlarıyla Ralph'ı aradı. İşte orada duruyordu. Birbirlerine el salladılar. O anda Sarah, Ralph'ın bilgisayarcıdan çok çiftçiye benzediğini düşündü. Gerçekten de çok mütevazi ve kendi halinde bir insan görüntüsü veriyordu. Onun doğal haliydi bu.

Ralph'ın Range Rover'ını park ettiği yere doğru yürürlerken, 'Ne var ne yok? diye sordu Sarah. Herkes iyi mi?

İyiler. Seni görmek için sabırsızlanıyorlar. Jane balo nedeniyle biraz telaşlı. Tam bir haftadır bunun için uğraşıyor. Üçümüze kostümler hazırladı. Bu kadar endişelenecek bir şey olmadığını söyledim, ama dinleyen kim.

Senin yüzünden endişeleniyordur. Biliyorsun insanlarla kuracağın ilişkiler çok önemli. Yeni bir dönem başlıyor.

Arabaya bindiler. Ralph motoru çalıştırırken Sarah emniyet kemerini bağladı.

Yarın sabah Tom Merryvveather'la görüşeceğim, diye mırıldandı Ralph. Umarım iş konusunda kesin kararını vermiştir. Vermişse, yarın akşamdan itibaren işe başlıyoruz demektir.

Daha sonra konuşmadılar. Ralph arabayı hızla sürüyor, Sarah camdan dışarıyı seyrediyordu. Tanıdık yollardı bunlar. Buralarda doğup büyümüştü ve çevreyi çok iyi biliyordu. Buraya ne zaman gelse değişik bir iç huzuru duyduğunu fark etti o an.

Arabadan indiklerinde Sarah, Jane'in evin önündeki verandada onları beklediğini gördü. Ralph'ın peşi-sıra el sallayarak o tarafa doğru yürüdü, ikisi evlendikten sonra, bir zamanlar Jane'le Sarah'ın ailesine ait olan bu eve yerleşmişlerdi.

Ev on sekizinci yüzyılda yapılmış, daha sonra pek çok restorasyondan geçmişti. Geniş bahçenin bir bölümü küçük bir çocuk parkı haline getirilmişti.

Jane her zamanki gibi kolunu Sarah'ın omzuna atarak, Gel canım, dedi. Yorulmuş olmalısın.
Hem de nasıl. Bütün gün çalıştım. Üstüne de iki saatlik tren yolculuğu...
Az önce kahve yaptım. Konuşacak bir sürü şey var.
Anlaşılan yine dedikoduya başlayacaksınız, dedi Ralph. Bari ben şu çantayı yukarıya çıkarayım. Her zamanki odanda kalacaksın, Sarah.
Fakat bu kez özel bir banyon olacak, dedi Jane. Geçenlerde Ralph eski elbise odasını mükemmel bir banyo haline getirdi. Ayaklarının ucunda yükselerek kocasının yanağına bir öpücük kondurdu. Sarah onlara gülümseyerek bakarken içinde çok değişik bir duygunun kımıldadığını hissetti. Yalnızlık duygusu gibi bir şeydi bu. Onların mutluluğuna gıpta ediyordu.
Yeni restorasyon çalışmaları sayesinde evin iç dekorasyonu neredeyse tamamen değişmişti. Duvarlar ahşap kaplamaydı artık. Şöminenin çevresi de yeniden düzenlenmişti. Beyaz koltuk takımları geometrik bir düzenle yerleştirilmişti. Salonun bir köşesinde ceviz bir yemek masası takımı duruyordu.
Rahat koltuklara oturdular.
Çok yorgun görünüyorsun, dedi Jane. Yeni bir şey mi oldu yoksa? Anlatsana.
Sarah için Jane kardeşten de yakındı. Ona gülümseyerek bakarak kahvesinden bir yudum aldı. İkisinin de ilk gençlik yılları bir sürü tatsız olayla geçmişti. Zorluklara dayanma gücünü çoğu kez birbirlerinde bulmuşlardı. Jane'le hemen her konuyu konuşurlardı. Bu yüzden Sarah ondan bir şey saklayamayacağını çok iyi biliyordu. Zaten bu imkânsızdı, çünkü Jane bir bakışta her şeyi anlardı.
İş yerinde bazı sorunlar var, diye söze başladı. Yazarlardan biri beni sıkıştırıp duruyor. Benimle yatmak istiyor aslında.
Sen de böyle bir ilişkiye girmek istemiyorsun, öyle mi?
Evet, istemiyorum. Bunu söylememe rağmen bana sürekli baskı yapıyor. Sanırım bir süre sonra tehditlere başlayacak. Steven'a bir şey söyleyemiyorum. Yanlış anlamalara yol açabilir. Üzerime aldığım görevin sorumluluğunu yeterince yerine getiremediğimi, insanlarla ilişkilerimi düzenleyemediğimi düşünebilirler.
Hımm. Bak bunu hiç düşünmemiştim.
Benim bakire olduğumu biliyor. Üzerime bu kadar çok düşmesinin sebebi sanırım bu. Acaba ona benimle neden sevişmek istediğini açık açık sorsam mı?
Jane yüksek sesle gülüp, Elbette, hayır, dedi. Sonra biraz ciddileşerek, Evli mi? diye sordu.
Sanırım evli. Zavallı karısına nasıl acıyorum, bilemezsin? Korkunç bir adam o... Yani, çok saldırgan, özellikle cinsel bakımdan.

Aslında oldukça çekici bir tip, ama yine de insana itici gelen bir yanı var.
Hımm. Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum. Senin için uygun birini aramamı ister misin, canım? Yine şaka yapıyordu. Sarah yüksek sesle gülüp, tehditkâr bir ifadeyle parmağını sallayarak, Hele bir dene! dedi.
Daha sonra büyükannelerinden söz ettiler. Jane son sıralarda yaşlı kadının neler yaptığını anlattı.
Yarın öğleden sonra onu ziyaret edebiliriz, dedi. Kostümlerimizi almak için kente inmek zorundayım. Geçerken uğrarız. Bir an düşünüp derin derin içini çekti. Şu balo işi bende büyük bir stres yaratıyor, diye mırıldandı. Bu yörede yılın en büyük olayı ve özellikle Ralph için çok önemli. Biliyorsun, davetliler de çok seçkin kişiler olur her defasında.
Seni çok iyi anlıyorum, dedi Sarah. Orada ne yapacağız, söyler misin?
Jane gülümsedi. Kostümlerimizi görene kadar sabret, dedi. Balo Merton Palas'ta veriliyor. İster istemez her şeyin Georgian stili olması gerekiyor. Kostümleri seçmek için ta Stanford'a gitmem gerekti. Glou-cester'da aramadık yer bırakmadım. Uygun bir şey yoktu. Çok teatral kostümler buldum. Çok, ama çok güzel. Bu gece yola çıkmış olmaları lazım. Yarın gidip alacağız.
Sarah kendi kendine güldü. Ralph'ı Georgian stili giysiler içinde düşünemiyorum, dedi.
Jane kahkahalarla gülmemek için elini ağzına götürdü. Ona kenarları kıvrık pudralı bir peruk takacağım, dedi. Bak nasıl değişecek. Ralph'ın en önemli müşterileri tarafından davet edilmiş olmasaydık bu kadar teferruata gerek kalmazdı.
Umarım eğlenceli olur, diye mırıldandı Sarah. İçini bir tedirginlik kaplamıştı. Konuyu değiştirme ihtiyacıyla, Bizim yeğenler ne yapıyorlar? diye sordu.
Haydi Sarah Teyze, uyansana...
Sarah kulağına fısıldanan bu sözlerle gözlerini açtı. Deminden beri uyuyormuş gibi yapıyordu. Üçüzlerle arasında her zaman tekrarlanan bir oyundu bu. Sabahın ilk saatleriyle birlikte sessizce odasına girmişler ve yatağa tırmanmışlardı. Gözlerini açtığı anda yatağın içinde bir boğuşmadır başladı. Oda kahkahalarla çınlıyordu.
Bir-iki dakika sonra Jane içeri girdi. Onları mutluluk dolu bakışlarla seyretti bir süre. Sonra çocukları tek tek yataktan alarak Sarah'ı kurtardı. Derhal odalarına gitmeli, geceliklerini çıkarmalı ve giyinmeliydiler. Çocukların sonuncusu da odadan çıktığında Jane, arkalarından bakarak, Küçük canavarlar, diye söylendi.
Onları çok seviyorum.
Ben ise bir an önce büyümelerini istiyorum. Bazen çok canımı sıkıyorlar. Her an ayağının altında kıpır kıpır üç çocuk. Fakat biraz büyümüşler değil mi?

Evet, her gelişimde biraz daha geliştiklerini fark ediyorum.

Bu yaşta çocuklar çok yaramaz oluyorlar. Babaları bütün gün dışarda olduğu için esas yükü ben çekiyorum. Ama yine de şikâyet etmemeliyim değil mi? Olmasalardı ne yapardım bilemiyorum. Çocuklar inşam hayata bağlıyorlar. Bazen yılların nasıl geçtiğini anlamıyorum.

Jane bu sözleri söyledikten sonra yatağın kenarına oturdu, bakışlarını kardeşinin yüzüne çevirdi.

Bu sabah nasılsın? diye sordu. Dün gece biraz yorgun ve keyifsiz görünüyordun.

Çok iyi uyudum. Kendimi zinde ve dinlenmiş hissediyorum.

Rahibin karısı bu gece çocuklara bakmayı kabul etti. Böylece bu sorunu da çözmüş olduk.

Çocukları alıp küçük bir sabah yürüyüşüne çıksam mı, ne dersin?

Oh çok güzel bir fikir. Böylece ben de biraz zaman kazanmış olurum. Hem iş yapıp hem de çocuklarla uğraşmak çok zor oluyor. Sakın sözlerine uyup da köye gitmeye kalkma. Seni şeker alasın diye ta oraya kadar yürütebilirler.

A, köy dedin de aklıma geldi. Houghton House satılmış öyle mi? Kim almış acaba?

Ben de bilmiyorum. Yabancı biri galiba. Ne güzel evdir, değil mi?

Yaklaşık bir saat sonra Sarah hem yürüyor, hem de Houghton House'ı seyrediyordu. İki oğlan ellerine sıkı sıkı yapışmışlardı. Kız ise şarkılar söyleyip oyunlar oynayarak arkalarından geliyordu. Gerçekten de Hough-ton House yörenin en eski ve en muhteşem yapılarından biriydi. Elizabeth çağının en gösterişli malikânelerinden biri olduğu söylenirdi. Hatta hakkında kitaplar yazılmıştı.

Evin son sahibi öleli daha birkaç ay olmuştu. Önceki gelişlerinde ev boştu. Eşyalar içerde duruyordu herhalde, ama oturan yoktu. Evin satıldığını öğrendiğinde Sa-rah nedense hüzünlenmişti.

Eve doğru giden yola saptı. Yolun bir tarafında derin bir ırmak akıyor, öte tarafında kopkoyu ağaçlarla gölgeli bir orman uzanıyordu.

Ev çevreden kalın duvarlarla ayrılmıştı. Bu haliyle bir ortaçağ şatosunu andırıyordu. Demir kapımn önünde durdu. Etrafta yoğun bir sessizlik vardı. Öyle ki, çocukların oyun oynarlarken çıkardıkları neşeli sesler yok olup gidiyordu sanki.

Sarah, bu görkemli yapının mart güneşi altında parlayan kırmızı kiremitlerine, geniş balkonlarına, ince uzun pencerelerine baktı. Bu ev onun çocukluk rüyasıydı.

Jeremy elinden tutmuş çekiştiriyordu. İster istemez geri döndü. Geldikleri yol boyunca yürümeye başladılar.

Çocukken buraya sık sık gelirdi. Evi uzaktan özlemle seyreder, ormanın içinde uzun yürüyüşler yapardı. Günün birinde bu eve mutlaka sahip olacağına inanır, saatlerce hayal kurardı. Hayalleri yavaş yavaş gündüz

rüyalarına dönüşür, Elizabeth çağında yaşayan soylu bir kadın olduğunu düşünürdü. Aynı zamanda sürgündeki prensin gizli taraftarlarından biriydi. Görkemli balolar verir ve Prens Charles'ı destekleyen soylulara yardım ederdi. İçlerinden biri savaşta yaralanınca onun evinde saklanırdı.

Prens Charles ona gizli mesajlar gönderir ve her fırsatta şükranlarını sunardı tabii. Bu gündüz rüyaları genellikle aynı şekilde biterdi. Şatoda sakladığı soylu genç adamın yaralarını sarar, onu iyileştirmeye çalışırdı. Ve sonunda bir gün bu genç adamın kendisine âşık olduğunu anlardı. Aslında bu aşk karşılıksız değildi. Nihayet Prens Charles'ın da hazır bulunduğu görkemli bir törenle evlenirlerdi.

Kendi kendine gülümsedi Sarah. Bütün bunların üzerinden çok uzun bir zaman geçmişti.

Sarah Teyze, şuraya bak! çığlığıyla kendine geldi. Bir tavşan, kaçıyor!

Bölüm İki

Jane her zamanki gibi hatasız ve süratli araba kullanıyordu. Günlük alışverişlerini yaptığı satış merkezine kısa sürede ulaştılar.

Sarah'a dönerek, Önce istasyona uğrayıp paketleri alalım, dedi.

Arabayı küçük istasyon binasının yanındaki otoparka bıraktılar. Sarah bu kırmızı kiremitlerle kaplı zarif bir damı olan eski binayı öteden beri çok severdi.

Kargo görevlisi onları tanıdık bakışlarla selamlayarak gülümsedi.

Herkes baloya hazırlanıyor, dedi. Sanırım bugüne kadar yapılanların en görkemlisi olacak. Haugh-ton House'ın yeni sahibinin de geleceği söyleniyor. Eve çok para harcıyor. Ne de olsa eski bina. Yeni bir yüzme havuzu yaptırıyormuş.

Ellerinde paketlerle arabaya doğru yürürlerken, Küçük yerler işte böyledir, diyerek içini çekti Jane. Yaptığın her şeyi anında öğrenirler.

Arabaya binerlerken, Başka ne alacağız? diye sordu Sarah.

Fazla bir şey değil. Çocuklar için biraz bisküvi ve ev için çiçek... Özellikle pazar günleri evde taze çiçek bulunsun istiyorum.

Alışveriş merkezi oldukça kalabalıktı. Bu yüzden arabayı park edecek yeri güçlükle buldular. Kalabalığa rağmen işlerini çabucak bitirmişlerdi.

Dönmeden birer fincan kahve içelim mi? diye sordu Jane. Burada çok güzel bir kafe açıldı.

Fena fikir değil, diye mırıldandı Sarah.

Alışveriş merkezinin tam orta yerinde gerçekten çok güzel bir kafe vardı. Gri ve pembe renklerle dekore edilmişti. Pencerenin yanında boş bir masa buldular.

Hımm... gerçekten çok güzelmiş, dedi Jane. Ben de ilk kez geliyorum. Çocuklar yanımda olsalardı burada oturmaya cesaret edemezdim doğrusu.

Yanlarına yaklaşan garsona birer kremalı kek ve kahve söylediler. Sarah pencereden dışarıyı, küçük meydanı ve gelip geçen insanları seyretmeye başladı.

Birden bakışları genç bir adama takıldı. Ağır adımlarla vitrinlere bakarak yürüyordu. Sert bir profili vardı ve oldukça uzun boyluydu. Siyah saçları hafif rüzgârda dalgalanıyordu. Oldukça esmer tenliydi ve çok geniş omuzları vardı. Sarah'ın önünde oturduğu pencereye doğru yürüyordu. Ansızın göz göze geldiler. Sa-rah'ın soluğu kesilmişti. Bakışlarını adamın gözlerinden ayıramıyordu. O koyu mavi bir çift göz onu tek bir bakışla esir almıştı sanki. Adam her haliyle Eliza-beth çağından çıkıp gelmiş bir soyluyu andırıyordu.

Sarah, iyi misin?

Bu sözler üzerine genç kız birden irkildi. Jane'e bakıp başını salladı, gülümsemeye çalıştı.

Dalıp gitmişim, diye mırıldandı.

Ayaküstü rüya mı görüyordun yoksa? diye sordu Jane. Yüzünde öyle bir ifade vardı ki, çok özel bir rüya olmalı. Hem eskisine kıyasla benimle çok az konuştuğunun farkında mısın sen? Yoksa hayatında biri mi var?

Lütfen saçmalama, Jane. Bu da nereden çıktı şimdi?

Yüzündeki ifadeden. Robert Redford'u düşünüyormuş gibi bir halin var da.

Sarah hafifçe kızardı. Çocukluğundan beri gün ortasında rüyalara dalmayı severdi. Onun bu özelliğini Jane de bilirdi. Yine de bir iki saniye önce göz göze geldiği o adamın içinde nasıl duygular uyandırdığını Ja-ne'e anlatamazdı. Onu doğru dürüst görebilmiş değildi. Ama o bakışlar... İlk görüşte âşık olmak saçma bir şeydi. En azından imkânsızdı. Kendine gelmeli, o bakışları unutmalıydı. O adamı yine görecek diye camdan dışarı bakmaya korkuyordu.

Artık kalkalım, istersen, dedi Jane. Biliyor musun, öğleden sonra Mrs. Arbuckle gelecek. O gelmeden yapılacak daha bir sürü iş var.

Bir öykü daha okusana, Sarah Teyze. Sarah, Lo-uise'in odasında yatağın kenarına oturmuş, elindeki kitaptan çocuklara öyküler okuyordu.

Ama tam iki tane öykü okudum size, dedi genç kız.

Yarın devam edeceğine söz ver.

Bu akşam biliyorsunuz baloya gideceğiz. Baloyu en ince ayrıntılarına kadar size anlatmaya söz veriyorum.

Louise gözlerini iri iri açarak onun yüzüne baktı. Baloda prensler ve prensesler de olacak mı? diye sordu. Bu çocuğun hayal gücü gerçekten de çok genişti. Öyle ki Sarah bile onunla konuşurken bazen gerçekle hayali birbirine karıştırabiliyordu.

Sarah çocukları tek tek öpüp iyi geceler diledi. Sonra yavaşça odanın ışığını söndürüp dışarı çıktı. Ralph salonda kitap okuyordu. Jane banyodaydı ve Mrs. Ar-buckle mutfağı temizlemekle meşguldü.

Sarah odasına girip kapıyı kapattı. Bakışları elbise dolabının dışında asılı duran balo giysisine takıldı. Beyaz ipekten yapılmış, eski tip süslemelerle bezenmiş muhteşem bir giysiydi. Hayatında ilk kez bu kadar gösterişli bir elbise giyeceği için biraz endişeliydi Sarah. Yakası göğüs çizgisini gösterecek kadar açık olan giysi bele sıkıca oturuyordu.

Çok şık yüksek topuklu bir çift ayakkabı görünümü tamamlıyordu. Küçük bir kutu içinde saça takılacak bir tarak ve zarif çiçekler vardı.

'İyi ki saçım uzun,' diye düşündü Sarah. Aynanın karşısına geçip tarağı ve çiçekleri saçlarına yerleştirdi. Sonuç gerçekten şaşırtıcıydı.

Üzerindekileri çıkarıp elbiseyi giydi. Ayakkabılarını da ayağına geçirip boy aynasının karşısında kendini seyrettiğinde bir an gözlerine inanamadı. Görüntüsü öylesine büyüleyiciydi ki Jane'in içeri girdiğini fark etmedi.

Müthiş! diye bağırdı Jane. Şahane görünüyorsun. Dön bakayım. Dur fermuarını kapatayım.

Biraz fazla teferruatlı değil mi?

Ne münasebet. Otantik bir giysi başka türlü olamaz.

Sarah bakışlarını aynadaki görüntüsünden ayıramıyordu. Georgies devrinden bir leydi bakıyordu aynadan.

Çarpıcı, dedi Jane. Tek kelimeyle çarpıcı.

Sarah güldü. Elindeki yelpazeyi açarak hafifçe öne eğildi. İltifatlarınız için teşekkür ederim My Lady, dedi.

Jane saatine bakarak, Aman Tanrım, diye mırıldandı. Zaman da ne çabuk geçiyor. Hemen gidip giyinmeliyim.

Sana yardım etmemi ister misin?

Az sonra Jane'in yatak odasındaydılar. Jane'nin elbisesi altın işlemeli kobalt mavisi ipekten çok şık bir şeydi. Sarah bu elbisenin kendisininkine kıyasla daha sade ve daha az kadınca olduğunu fark etti. Ayrıca Ja-ne'in saçları kısa olduğu için aksesuarları daha azdı.

Az sonra iki kızkardeş merdivenlerden aşağı iniyorlardı. Ralph gözlerine inanamıyormuş gibi baktı onlara. Mrs. Arbuckle kıskanmış gibiydi. Yarım ağızla çok güzel ve çok şık olduklarını söyledi. Ralph ise oldukça rahatsız görünüyordu. İkide bir eliyle perukasını yoklayıp duruyordu.

Ralph önceden şoförlü bir limuzin ayarlamıştı. Hep birlikte arabaya yerleştiler. Jane arkasına yaslanırken,

Atlı bir araba ayarlasaydın daha iyi olurdu, diye takıldı kocasına.

Balonun verileceği ev yaklaşık beş dakika uzaklıktaydı. Sarah önce Japon fenerlerinin soluk ışıklarını fark etti. Ağaçlığı geçtiklerinde ışıklar içinde parlayan evin bir anıt gibi yükseldiğini gördüler. Limuzin tam giriş kapısının önünde durdu. Georgian stili giysiler içindeki görevliler koşup arabanın kapısını açtılar. Serin bir rüzgâr esiyordu. Sarah bir an kendini rüyada gibi hissetti. Hep birlikte kapıya doğru yürüdüler. Kapıda duran görevli davetiyelerini alarak onları içeri buyur etti.

Gelenleri kucaklamak istermiş gibi açılan merdivenlere doğru yürürlerken Jane kardeşine eğilerek, Balo ikinci katta veriliyor, diye fısıldadı.
Merdivenleri çıktılar ve tam son basamakta tanıdık bir çiftle karşılaştılar. Ralph onu, Baldızım Sarah, diye tanıttı. Bunlar da Tom ve Veronica Merryvveat-her... Veronica bu geceyi gerçekleştirenlerden biri.
Veronica Merryvveather ufak tefek şişmanca bir kadındı. Omuzlarını açıkta bırakan bir kostüm giymişti. Sarah, kadının boynunu süsleyen gerdanlığın sahici elmastan olduğunu ilk bakışta fark etti.
Sizinle birlikte gelemeyeceğimiz için kusura bakmayın, dedi kadın gülümseyerek. Organizasyon komitesinde olduğum için burada durup gelenleri karşılamak zorundayım.
Barda görüşürüz değil mi Ralph, dedi kocası.
Salon beş yüz kişiyi alacak genişlikteydi. Ralph bir kolunda Sarah, diğerinde Jane olduğu halde etrafa gülücükler saçarak içeri girdi. Orada bulunan insanların bakışlarını bir an üzerinde hisseden Sarah hafifçe kızardı. Bereket bu durum kısa sürdü. Az sonra kalabalığa karışmışlardı. Sarah tam rahatladığını düşünüyordu ki birden donakaldı. Jane'in konuşmakta olduğu kadının ardında, az ilerde duran adamın profili gözüne çarpmıştı. Bir an gözlerine inanamadı. Fakat oydu! Kuşkusunu gidermek ister gibi dikkatle baktı ona. Evet, öğleden sonra gördüğü adamın ta kendisiydi. Onun başında da diğer erkekler gibi pudralı bir peruka vardı. Yüzünü şimdi daha rahat görebiliyordu Jane. Birden o koyu mavi gözlerle karşılaştı. Soluğu kesilir gibi oldu. Hayatında ilk kez bu kadar şiddetli bir yürek çarpıntısı yaşıyordu. O gözler dışında çevresindeki her şey hızla dönüyordu sanki. Ona doğru yürümemek için zor tuttu kendini. Vücuduna garip bir sıcaklık yayılmıştı.
Gelsene, Sarah.
Bu sözler onu derin bir rüyadan uyandırdı. Jane bir adım ötede durmuş ona bakıyordu. O zaman, deminden beri aynı noktada kımıldamadan durmakta olduğunu fark etti. Jane'in bakışları endişe doluydu. Genç kız kısa bir duraksamadan sonra ona doğru yürüdü.
Neyin var senin, dedi Jane. Düşünmeyi bırak-sana artık. Buraya eğlenmeye geldin. Biraz rahat olmalısın.
Nasıl çarpıldığını Jane'e ayaküstü anlatması imkânsızdı. Ev sahibesi Lady Fentham mücevherlere bürünmüş olarak ortalıkta dolaşıyordu. Jane orada bulunan insanlar hakkında alçak sesle kızkardeşine bilgi vermeye başladı. Bazılarını Sarah çocukluğundan beri tanıyordu. Diğerlerini Jane, Ralph'ın yeni işi münasebetiyle tanımıştı.
Az sonra Sarah kendini kadınlardan oluşan küçük bir grubun içinde buldu. Kadınlar Jane'in ve Sarah'ın kostümlerini çok beğenmişlerdi. Özellikle Sarah'ı öve öve bitiremiyorlardı. Gerçekten de kendi üzerindeki giysi diğerlerininkinden oldukça farklıydı.

Bir ara baş başa kaldıklarında Jane'e ikisinin diğerlerinden çok farklı göründüklerini söyledi.

Farkındayım, diye karşılık verdi Jane. Böyle olmaya mecburuz. Ralph kendi işini kurduğundan beri insanlarla birlikte olmak, bütün önemli toplantılara katılmak zorundayım. İş dünyasında başarılı olmanın en önemli şartlarından biri nedir, biliyor musun? Başarılı görünmek. Kendinden emin ve başarılı görünmeyenlerin hemen hemen hiç şansı yok. Giysilerimize gelince, iyi seçmişim değil mi? Hafifçe gülmüştü bunları söylerken. Elini yavaşça eteğinin üzerinde dolaştırarak, Çok pahalıya mal oldu, Diliyor musun? diye fısıldadı.

Sarah ablasın: dinler gibi görünüyordu, ama kafası başka şeyle meşguldü. O tarafa bakmaya cesaret edemiyordu.

Ralph yine nereye kayboldu? diye söylendi Jane. Arkadaşlarıyla birlikte bara gitmiş olmalı.

Sarah başını kaldırınca Ralph'ın onlara doğru gelmekte olduğunu gördü. Jane'e bakışlarıyla işaret ederek, işte geliyor, dedi.

' Gelin benimle, dedi Ralph. Küçük bir kutlama yapacağız. Sarah'ya Jane'den daha yakın duruyordu. Birden uzanıp onu yanağından öptü.

Sarah, Ralph'ın bunu neden yaptığını anlayamamıştı. Kutlanacak ne vardı ki! Salona doğru baktı ve o lacivert gözlerle bir kez daha karşılaşınca kalbi duracak-mrş gibi oldu. Bu seferki sıradan bir bakışma değildi. Sanki aralarında bir mesaj gelip gitmişti. 'Bu öpücük benim için anlam taşımıyor,' diye geçirdi içinden. Genç adam bu sessiz sözcükleri işitmiş gibi gözlerini kırptı.

Bu bir saniyelik iletişim Sarah'yı sarsmıştı.

Titriyorsun sen. Üşüdün mü, yoksa?

Ralph'ın sesi çok uzaklardan geliyordu.

Sarah başını salladı. Kalbi öyle hızlı çarpıyordu ki, bir şey söylemeye kalksa sesinin çıkmayacağından korkuyordu. Farkında bile olmadan Ralph'la Jane'in peşi sıra yürümeye başladı. Yemek verilen bölüme doğru ilerliyorlardı.

Hayatında böylesine yoğun ve şiddetli bir heyecan yaşamamıştı. Bir başka dünyaya gidip gelmiş gibiydi.

Adamın bakışlarında çok güçlü bir cinsel çekim gücü vardı. Böyle bir şeyi sözcüklerle tanımlamak imkânsızdı. Ralph ve Jane anlamış olabilirler miydi? Hiç sanmıyordu. Diğer insanlar böyle bir şeyi akıllarına bile getiremezlerdi.

Bu taraftan, dedi Ralph. Zengin yiyeceklerle donatılmış masa oldukça uzundu. Hep birlikte Merryvve-atherlar'ın oturdukları yere doğru yürüdüler.

Tom Merryvveather onları karşılamak için ayağa kalktı. Önce Jane'in sonra Sarah'nın oturmalarına yardım etti.

Masanın üzerindeki buz kovasının içinde bir şişe şampanya duruyordu. Kristal şampanya kadehleri lale biçimindeydi ve avizelerden dökülen ışıkların altında çok hoş parlıyorlardı.
Eee Ralph, dedi Tom. Müjdeyi ne zaman vereceksin?
Biraz heyecanlansınlar, canım, dedi Ralph gülerek. Sonra hafifçe öksürdü. Tom ve ben şu bilgisayar programlama işiyle ilgili sözleşmeyi imzalamaya karar verdik.
Jane heyecanla ellerini çırptı. Tom Merryweather şampanyayı patlattı ve bardakları doldurdu. Hep birlikte yeni işin şerefine kadeh kaldırdılar.
Sarah bu habere çok sevinmişti. Söz konusu sözleşmenin Jane'le Ralph'ın hayatlarını nasıl değiştireceğini çok iyi biliyordu.
Göz açıp kapayıncaya kadar şampanya şişesinin dibini buldular. Tom derhal bir şişe daha söyledi. Üçüncü kadehten sonra Sarah, dünyayı başka bir gözle görmeye başladığını fark etti. İçinde garip bir heyecan hissediyordu. Ralph'ın başarısı kuşkusuz bu heyecanın nedenlerinden biriydi. Ama ikide bir o adamın bakışlarını hatırlamadan edemiyordu. Bu arada Tom Merrywe-ather sürekli espriler yapıyor, fıkralar anlatıyordu. Anlattıklarına en çok kendisi gülüyordu. Yine de sevimli bir adamdı. Hayatından çok memnun olmalıydı.
Veronica Merryvveather kocasına kıyasla çok sessiz kalıyordu. Oysa ilk bakışta coşku dolu, neşeli birine benziyordu. Evliliklerinin mutlu ve sorunsuz olduğu açıktı. Ya da en azından böyle bir görüntü vermeyi başarıyorlardı.
Bu arada zaman hızla geçiyor ve üçüncü şampanya şişesinin de hızla dibine yaklaşılıyordu. Konuşma ilerledikçe Sarah bu sevimli çiftin iki kızları olduğunu öğrendi. Kızlarından biri evliydi. Veronica Merryvveather biricik torunlarının ağır bir kalp ameliyatı geçirdiğini anlattı.
Sarah alışık olmamasına rağmen şampanya içmeye devam ediyordu. Başının içinde gittikçe büyüyen bir ağırlık vardı. Şampanyanın insanı neşelendirdiğini söylerlerdi de inanmazdı. Yine de konuşmaları çok rahat izleyebiliyordu. Zaman geçtikçe Jane'le Veronica'nın kurulacak şirkette hisseye sahip olacaklarını anlamaya başladı. Şirkette fiilen çalışmaya kararlı görünüyorlardı. Jane çocukların artık büyüdüklerini, okula başladıkları zaman çok rahat edeceğini söylüyordu.
Ortalığı bir vals müziği kapladı. Veronica birden sözlerine ara verdi ve bir şey hatırlamış gibi kocasına baktı, Tom Merryweather yüzünde duygulu bir tebessümle karısına bakıyordu.
Bu valsi kaçırmamalıyız, değil mi, canım, dedi Ve-ronica. Sonra hafifçe nemlenmiş gözlerle masanın çevresindekilere, Tom bana evlenme teklif ettiğinde de bu vals çalıyordu, dedi.
Bizim için çalmalarını söyledim, sevgilim, dedi Tom. Sarah onun yüzüne dikkatle baktı. Bunca yıldan sonra karısına gerçekten ilk günkü gibi âşık olabilir miydi? Görünüşe bakılırsa öyleydi.

Dansa kalktıklarında Jane, Sarah'a dönerek, Onları nasıl buldun? diye sordu.

Çok sevdim. Tatlı ve sempatik insanlar. Özellikle Tom'un çok dürüst bir insan olduğunu fark ettim.

Haklısın, dedi Ralph, şampanyasından bir yudum alıp arkasına yaslanırken. Tom çok değişik bir insandır. Diğerlerine benzemez. Belki de bu yüzden bazıları ondan pek hoşlanmıyor. Fakat ben onu her zaman takdir etmişimdir. Bugün ulaştığı yere adım adım, sıfırdan başlayarak geldi. Kimseye büyüklük taslamaz ve çok iyi yüreklidir. Kendi kendine çalışa çabalaya sonunda milyoner oldu.

Sonunda sözleşme yapabilecek aşamaya gelmeniz sizin için çok heyecan verici olmalı, dedi Sarah. Başı dönmeye başlamıştı. Ralph'ın söylediklerini güçlükle izlediğini fark etti. Burası çok sıcak galiba, diye ekledi. Aslında sözleşmeyi daha sakin bir yerde, baş başa kutlasaydınız daha iyi olmaz mıydı?

Çok haklısın, dedi Ralph. Esas kutlamayı sonra yapacağız. Bu geceki sadece bir başlangıç.

Bunları söyledikten sonra küçük bir kahkaha atıp kadehini bir dikişte boşalttı. Kolunu karısının omzuna atarak, Müziği kaçırmayalım, hayatım, dedi.

Jane, Sarah'a dönerek, Kocam benimle dans etmek istiyor, hayatım, dedi. Seni biraz yalnız bırakacağız.

Sarah onların ardından sevecenlikle gülümsedi. Şampanya şişesinin dibinde kalanı kadehine boşalttıktan sonra arkasına yaslanarak çevreyi, insanları seyretmeye başladı. Pistte dans edenlere fazla bakamayacağını anlamıştı. Başı dönüyordu. Ama yine de kafasının içi gayet berraktı. Çevreye altın sarısı ve bordo renkleri hâkimdi. Tavandaki üç büyük kristal avize çevreyi ışığa boğuyordu.

Salonun bir köşesinde dev bir şömine yanıyordu. Üzerinde tavana kadar uzayan bir ayna vardı. Öteki salonlarda duvarları kaplayan yağlıboya tablolar dikkatini çekmişti. Tam karşısındaki resme dikkatle baktı. Resmin içinden genç bir kadın genişçe bir koltukta oturmuş ona gülümsüyordu. Koltuğun hemen yanında küçük bir kız çocuğu duruyordu. Kadın elini zarif bir hareketle çocuğun omzuna koymuştu. Resme hâkim olan tarzı tanıyordu Sarah. Bu renkleri ancak Lely kullanabilirdi. Resimler hakiki olabilir miydi? Bunlar Lely'nin resimleriyse evin içinde muazzam bir servet var demekti. Tam o sırada bir adamın arkadan üzerine doğru eğildiğini fark etti. Adamın elindeki şampanya kadehi yarı yarıya doluydu.

îkinci Charles'ın yüzlerce metresinden biri, dedi adam. Sesi oldukça kalındı ve derinlerden geliyor gibiydi. Sarah bakışlarını resimden ayırmadan başını salladı. O sıralarda Lely, kraliyet ailesinin resmi ressamı olarak büyük bir ün kazanmıştı, diye devam etti ses.

Orjinal demek, dedi Sarah. Sonra başını kaldırdı ve onunla göz göze geldi. Kalbi yerinden sıçradı sanki. Konuşmayı normal biçimde sürdüremeyecek kadar şaşırmıştı.

Adamın gözlerinin mavisi yakından bakılınca daha da koyuydu. Kaşları oldukça kalındı. Bakışlarındaki sert ifadeye rağmen dudaklarında hafif alaycı bir tebessüm vardı. Sarah'nın gözlerinin içine araştırıcı nazarlarla bakıyordu.

Hiç sanmam, dedi aynı kalın ve ahenkli ses tonuyla. Bence aslına çok yakın bir kopya. Orijinalleri yıllar önce satılmış olmalı. Bir içki almaz mıydınız?

Sarah paniğe kapılmak üzereydi. Önünde duran boş kadehe baktı. Almasam daha iyi olacak galiba, diye mırıldandı. Şampanyaya pek alışık değilim de... Üstelik bu üçüncü kadehimdi. Şu anda buradan içerideki salona kadar yürüyebileceğimi bile sanmıyorum.

O halde deneyelim.

Sarah ne olduğunu anlayamadan kendini ayakta buldu. Genç adam onu belinden sıkıca kavramıştı. Sarah başını biraz çevirerek o sert profile baktı. Evet, yanılmamıştı, bu adamda manyetik bir güç vardı.

Müzik yükselmiş gibiydi. Avizeler daha çok parlıyorlardı sanki. Ellerinde kadehleriyle insanlar, onlar geçtikçe kenara çekilip yol veriyor gibiydiler. Sarah başını genç adamın omzuna yasladığını fark edince paniğe kapılır gibi oldu. Gülümseyerek baktı ona. Bir an göz göze geldiler.

Aklından garip şeyler geçti o an. Nedense birden bakire olduğunu hatırlamıştı. Bir erkekle ilk kez sevişeceği anı daha önce de düşlemişti. Ayrıca genç kızların bakireliklerini zaman zaman bir yük, aşılması gereken bir engel gibi gördüklerini biliyordu.

Sizi böyle alıp götürmem erkek arkadaşınızı üzebilir, diye mırıldandı genç adam.

Oh, hiç önemli değil, diye karşılık verdi Sarah. Ralph eniştemdir.

Talihsiz adam.

Bu sözü kendi kendine konuşuyormuş gibi, çok yumuşak ve kışkırtıcı bir ses tonuyla söylemişt. Sarah'yı yavaşça dirseğinden tuttu. Müthiş bir ürperme hissetti genç kız. Genç adamsa ona bakarak hafifçe gülümsedi. Nasıl bir etki yarattığını biliyor olmalıydı. Sarah' nın elini yavaşça tutup dudaklarına götürerek, uçlarını yumuşak bir dokunuşla öptü. Sarah belkemiğinin titrediğini, içinde bir şeylerin eridiğini hissetti.

Damarlarında akan kanın hızlandığını, kalbinin inanılmaz bir hızla çarpmaya başladığını fark ediyordu. O koyu lacivert gözlerin derinliklerinde hızla kaybolup gidiyordu sanki.

Genç adam onun elini yavaşça göğsüne bastırdı. Av-cunda incitmemeye çalıştığı küçük bir kuşu tutuyordu sanki. İşte ne olduysa o anda oldu.

Seninle sevişmek istiyorum, diye fısıldadı Sarah. Bir an bunun kendi sesi olup olmadığını düşündü. Kendi sesi olduğunu anlayınca içini büyük bir huzur kapladı. Hafifçe gülümsedi.

Genç adamın yüzünde en ufak bir şaşkınlık belirtisi bile yoktu. Ben de, diye karşılık verdi. Ben de seninle sevişmek istiyorum.

Sarah, 'Rüya mı görüyorum,' diye düşünüyordu. Bir erkeğe böyle bir teklifte bulunabileceğine dünyada inanmazdı. Ama olmuştu işte. Kendiliğinden, hiç hesapta yokken... O anda öylesine güçlü bir cinsel arzuyla doluydu ki, buna uzun süre dayanabileceğini sanmıyordu. Gözlerinin önünden o ana kadar hayal bile etmediği görüntüler geçiyordu. Onun kollarının arasındaydı ve çıplak tenine dokunuyordu. Birbirlerini çok yavaş, kışkırtıcı hareketlerle okşuyorlardı. Kafasının içini bir anda dolduran bu erotik imajlar öylesine güç-lüydü ki bütün vücuduyla titredi. Tehlikeli bir iş yaptığının bilincindeydi. Ama kendini alıkoyamayacak kadar heyecanlanmıştı.

Bölüm Üç

Dans etmeye başladılar. İlk dansı ikincisi, onu üçün-cüsü izledi. Gece sona ermeyecekmiş gibiydi. Sarah bir mutluluk rüyası yaşıyor, bakışlarım o koyu lacivert gözlerden ayıramıyordu. Vücutları birbirine değdikçe içinde bir heyecan dalgasının kabardığını hissediyordu.

Ralph'le Jane'i tamamen unutmuştu.Sonunda eski bir saatin melodik tınılarla on biri vurduğunu işitti. Genç adam anlamıştı. Hafifçe gülümsedi.

Anlıyorum, dedi yumuşak bir sesle. Gitme vakti geldi. Birkaç kilomatre ötede küçük bir evim var.

Sarah gülümseyerek baktı. Ona iyice sokularak, Beni oraya götür, diye fısıldadı.

Bana güveniyorsun demek? Oysa daha birbirimizin ismini bile bilmiyoruz.

Sarah farkında bile olmadan elini kaldırdı ve parmak uçlarıyla genç adamın dudaklarına dokundu. Bu hafif temas bütün vücudunu ürpertmişti. Büyülenmiş gibiydi.

Bu bir masal gecesi, dedi yumuşak, uykulu bir sesle. Bozulmasını istemiyorum.

Sözlerle ifade edilemeyecek bir ruh halini yaşadığı için onunla konuşmak istemiyordu. Bir hayal, gerçek olan bir gündüz rüyası yaşadığını düşünüyordu. İçgüdüleri onu kollarının arasında tutan erkeğe güvenmesi gerektiğini söylüyordu. İçinde böylesine büyük arzular uyandıran erkeğin bir sadist, şiddet düşkünü bir psikopat olması imkânsızdı.

Kaderin bir armağanıydı o. Şampanya kafasının içini hafifçe bulutlandırmıştı. Her şeyi ince bir sis tabakasının ardından görüyordu. İçinde bulunduğu durumu uzun uzadıya düşünmenin ne gereği vardı?

Gitmeden önce Ralph'le Jane'e haber verme düşüncesi aklının ucundan bile geçmedi. Birlikte merdivenlere doğru yürüdüler, aşağı indiler ve serin geceye çıktılar. Az ilerde spor bir Porche duruyordu. Genç adam arabanın kapısını açtı. Sarah vücudunu ön koltuğun yumuşaklığına bıraktı. Onun peruğunu çıkarıp arabanın arkasına doğru fırlattığını fark etti. Simsiyah ve gür saçları

geniş alnını süsleyen bir taç gibi duruyordu. Sa-rah onun şakaklarına parmak uçlarıyla dokunmamak için zor tuttu kendini. Gözlerini yumdu. Başı dönüyordu. Araba hareket ettiğinde koltuğa iyice gömüldü.

Genç adamın evi ırmağın kıyısında küçük bir kulübeydi. Çepeçevre ağaçlıktı. Arabanın motoru sustuğunda Sarah çevrenin ne kadar sessiz olduğunu fark etti. Kendini her türlü ahlaki ve zihinsel engellemelerden kurtulmuş hissediyordu. O güne kadar tatmadığı çok değişik bir duyguydu bu.

Genç adam onun arabadan inmesine yardım etti. Gülümseyerek, Düşünebiliyor musun? dedi. Daha birbirimizin ismini bile bilmiyoruz.

Sarah'nın yüreğinde en ufak bir kuşku bile yoktu. Erkeğin bakışlarındaki ifadenin yavaşça değiştiğini fark etti. Evin sarmaşıklarla kaplı giriş kapısının üzerindeki sundurmanın hemen altında duruyorlardı. Genç adam onun yüzünü yavaşça avuçlarının içine aldı.

Seni gördüğüm an benim olmanı istedim, diye fısıldadı.

Daha adımı bile bilmiyordun ama.

Senin hakkında bildiğim tek şey vücudunu kollarımın arasına almak için duyduğum o dayanılmaz istek, diye fısıldadı genç adam. Adını söyler misin?

Sarah.

Benimki de Joss.

Yavaşça birbirlerine sarıldılar. Sarah o biçimli dudakların sıcaklığını duydu. Uzun uzun öpüştüler. Dudakları birbirinden ayrıldığında Sarah'nın dünyası altüst olmuştu. Gecenin serin havasını kendine gelmek istercesine derin derin içine çekti. Titriyordu.

Kapı kilitli değildi. Joss onun elini sıkıca tutarak içeri girdi. Yaktığı ışık bir an Sarah'nın gözünü aldı. Onun peşinden yürüdü. O anda hiçbir şey düşünemiyordu. Sevimli mobilyalarla döşeli küçük bir oturma odasına geldiklerini fark etti. Bir an göz göze geldiler, sonra içgüdülerine uyarak el ele tutuştular.

Bana öyle bakma, dedi genç adam derinden gelen bir sesle. Şimdi sana sarılırsam, hemen burada, ergenlik çağına daha yeni girmiş iki çocuk gibi sevişmeye başlayacağız. Gözlerini biraz kısarak dikkatle onun yüzüne baktı. Kimsin sen Sarah? diye mırıldandı. Beni büyülüyorsun, anlayamıyorum.

Sarah parmak uçlarıyla onun dudaklarına dokundu. Yine aynı ürpermeyi duydu. İyice sokuldu ona.

Soru sorma, diye fısıldadı. Özel bir gece bu. Bu gece birbirimizi bulmamızı sağlayan bir mucize olduğuna inanıyorum. Sihirli bir şey bu. Sorularla bozmamalıyız.

Genç adamın bakışlarından belli belirsiz, yabancı bir ifade geçer gibi oldu. Anlamak istediği çok önemli bir şey vardı sanki. Sarah ona derin bir düş duygusu veren bu muhteşem rüyadan uyanmak istemiyordu. Ama yine de, bu

adamın kim olduğunu eninde sonunda öğrenmek zorunda kalacağını biliyordu.

Joss onun elini yavaşça avcuna aldı. Yavaşça merdivenlere doğru çekti onu. Ne istediğini biliyor musun, Sarah? diye fısıldadı. Emin misin?

Sarah'nın hiç kuşkusu yoktu. Hayatını değiştirecek adamı bulduğuna bütün kalbiyle inanıyordu. Hayatta hiçbir şeyi bu kadar istemedim, diye fısıldadı.

Ben de hayatımda ilk kez böyle bir şey yaşıyorum, diye karşılık verdi genç adam. Ne kadar güzel olurlarsa olsunlar tanımadığım kadınlarla yatmam. Ama şimdi, çok istiyorum.

Senin için bir istisna oluşturmak beni mutlu eder.

Merdivenler oldukça dardı. Üst kata çıktıklarında kapalı iki kapıyla karşılaştılar. Joss kapılardan birini açtı. Sarah içeri doğru bir adım attı. Geniş yatağın ba-şucundaki lamba yanıverdi. Odaya yumuşak griler ve maviler hâkimdi. Yatağın üzerinde işlemeli bir örtü vardı. Sarah nedense bu küçük odanın Joss'un her zaman kullandığı yatak odası olamayacağını düşündü. Merdivenleri çıkarken bir ara hayalinde canlandırdığı odadan çok farklıydı burası. Joss'un üzerindeki ipek ceketi çıkarıp ona doğru yaklaşması üzerine bu düşünceler geldikleri gibi dağılıp gittiler.

Ralph ve Jane'in kendisini çok merak edecekleri kesindi, ama bunu düşünmek bile istemiyordu. Yetişkin bir insandı ve ne yapacağına tek başına karar verebilirdi. Bu noktadan bile geri dönebileceğini biliyordu. Ama bu durumda hayatının sonuna kadar pişmanlık duyacak, kendisini asla affedemeyecekti.

Genç adamın üzerindeki gömleğin beyazlığı gözlerini alıyordu. Gömleğin düğmelerini çözen uzun ve biçimli parmaklara takıldı bakışları.

Sarah, diye fısıldadı Joss. Sesi boğuk ve sıcaktı. O anda karın boşluğundan boynuna doğru bir arzu dalgası yükseldi. Dudakları kurumuştu ve kalbi başdön-dürücü bir hızla çarpıyordu. Yirmi bir yaşında olmasına rağmen bu heyecanı daha önce tatmamış olmasında gülünç bir şeyler vardı.

Onun parmaklarının boynundan omuzlarına doğru kaydıklarını hissettiği an içinde bir şeyler eridi. Göğüs uçlarında belli belirsiz bir sızı duyuyordu. Elbisenin ön kısmını zorlayacak kadar kabarmışlardı. İlk kez böyle bir şey oluyordu.

Genç adam bakışlarını onun gözlerinden ayırmadan yavaş hareketlerle üzerindeki gömleği çıkardı. Yatağın başucundaki lambadan yayılan sarımsı ışığın altında teni altınımsı bir renkle parlıyordu. Kolları adaleli, omuzları genişti. Vücudu beline doğru bir üçgen biçiminde inceliyordu. Sarah'nın solukları sıklaşmıştı.

Bütün dikkatini onun vücuduna vermişti. O güçlü kaslara, göğsündeki tüylere parmaklarıyla dokunmak için şiddetli bir arzu duyuyordu. Ona doğru bir adım attı. Genç adamın fermuarını açıp, pantolonunu aşağı doğru kaydırdığını görünce duraksadı.

Joss yatağın kenarına oturdu. Pantolonunu, ayakkabıları, onları çorapları izledi. Çıplak vücudunun erkeksi görünümü Sarah'ı sarsmıştı. Soluğu kesilmiş gibi kımıldamadan durmuş ona bakıyordu. Bakışlarını Joss'un üzerindeki tek parça, dar giysiye çevirdi. Onun gülümsediğini fark edince başını kaldırdı. Göz göze geldiler. Çıplakken çok daha uzun boylu görünüyordu adam.

Yanıma gel!

Bu sözleri öylesine yumuşak bir ses tonuyla söylemişti ki, Sarah gülümsedi. Hâlâ giyinik olması onu biraz rahatsız ediyordu. Joss neredeyse tamamen çıplaktı. Fermuarını açmak için ellerini sırtına doğru attı. Yapamayacağını anladı. Bu elbiseyi Jane'in yardımıyla giymişti.

Yavaşça arkasını döndü. Yardım etmen gerekecek, dedi.

Genç adamın parmaklarını teninde hissedince ürper-di. Joss fermuarı açtı, sonra dudaklarını yavaşça onun sırtına bastırdı. Saçlarını tek eliyle tutup topladı ve onu ensesinden uzun uzun öptü. Sarah gözlerinin önünde yıldızların uçuştuğunu hissediyordu. Bunun bir çılgınlık olup olmadığı düşüncesi yıldırım hızıyla kafasının içinden geçip gitti. Artık geri dönemeyeceğini çok iyi biliyordu. Vücudunun bütün zerreleriyle arzuluyordu onu.

Elbisenin yavaşça omuzlarından aşağı doğru kaydığını hissetti. Genç adamın eli çıplak karnının üzerindeydi. O eli sıkıca tuttu. Sırtından beline doğru kayan dudakların yumuşak dokunuşuna bıraktı kendini. Sonunda dayanamayıp başını geriye doğru atarak küçük bir inilti koy verdi. Göğüs uçları iyice kabarmıştı.

Sarah!

Genç adamın sesinde sabırsızlık dolu bir ifade vardı. Onu kollarının arasında sıkıca tutup karşıki duvara doğru çevirdi. Başını kaldırıp duvara bakan Sarah' nın soluğu kesildi. Tam karşısında neredeyse bütün duvarı kaplayan bir boy aynası vardı. Hayatında ilk kez bu kadar erotik bir görüntüyle karşılaşıyordu. Çıplak göğüslerinin üzerinde onun esmer ellerini gördü. Omuzlarının hemen gerisinde simsiyah saçlarını seçebiliyordu.

Genç adamın iri elleri göğüslerinden aşağı, beline doğru kaydı. İyice doğrulmuştu şimdi. Sarah'nın ardından aynaya bakıyordu. Az önceki sabırsızlığı tamamen geçmişti. Yüzünde sakin, haz dolu bir ifade belirmişti. Sarah onun çıplak vücudunun sıcaklığını sırtında hissediyordu. İyice geriye doğru yaslandı. Aynada bir an göz göze geldiler. Joss bakışlarını ayırmadan Sa-rah'nın göğüslerini yavaşça avuçladı.

Vücudunun aynadaki görüntüsü soluk kesecek kadar erotikti. Saçları darmadağın omuzlarına dökülüyordu. Gözleri yarı kapalıydı ve yüzünde hafif uykulu bir ifade vardı.

Bakışları bir an göğüslerine takıldı. Her zaman pembe olan göğüs uçları, irileşmiş ve kırmızıya yakın bir renk almışlardı. Bu vücudu bütünüyle onun okşayışlarına bırakmak için sabırsızlanıyordu.

Joss hızlı hızlı soluk alıp veriyordu. Sarah'nın vücudunu saran kollan iyice gerilmişti. Boğuk bir sesle inledi ve dudaklarını Sarah'nın boynuna bastırdı. Sonra, sanki daha fazla dayanamayacağını anlamış gibi onu çevirip kendine doğru çekti. Dudakları müthiş bir arzuyla birleşti. Joss onu bir yandan öpüyor, öte yandan üzerindeki giysiyi belinden aşağı doğru itiyordu. Sarah elbisenin kalçalarından bacaklarına doğru kaydığını, sonra yumuşak bir bükülüşle ayaklarının dibine düştüğünü hissetti. Genç adamın omuzları hafifçe titredi. Sarah sıkıca sarıldı ona.

Joss yavaşça yatağın kenarına oturup onu kucağına çekti. Dudaklarını küçük dokunuşlarla onun çıplak boynunda gezdiriyordu. Sarah vücudunun geriye doğru kaydığını hissetti. Joss'un dudakları boynundan göğüslerine doğru indi. Çığlık atmak geliyordu içinden. Parmaklarını genç adamın siyah, gür saçlarına daldırdı. Başım göğüslerine iyice bastırmak istiyordu. Joss'-un dili göğüslerinin çevresinde çok yavaş, kışkırtıcı bir kıvraklıkla dolaşıyordu. Sarah'nın göğüsleri hızlı soluklarla inip çıkıyordu. İyice kabarmış göğüs uçlarını öpmeye başladı Joss.

Zevk birbiri ardı sıra gelen dalgalar halinde bütün vücudunu kaplıyordu. Parmaklarını genç adamın geniş omuzlarına bütün gücüyle bastırdı. Şimdi onun başını ve vücudunun üst kısmını bütün ağırlığıyla üzerinde hissediyordu. Kalp atışları birbirine karışıyordu. Joss onun göğüslerini acıtarak dişlemeye başladı.

Sarah'nın küçük bir çığlık atması üzerine onu bıraktı. Kendine hâkim olmaya çalışıyormuş gibi bir süre derin derin soluk aldı. Kısa bir an göz göze geldiler. Joss'un alnında ince bir ter tabakası belirmişti.Koyu mavi gözleri yarı karanlığın içinde parlıyordu. Yavaşça eğilerek Sarah'nın omzuna küçük bir öpücük kondurdu. Sarah'nın çıplak vücuduna duyduğu hayranlık bakışlarından okunuyordu. Genç kız hızlanan soluklarını yatıştırmaya çalışıyordu.

Sarah, Sarah! Şu anda neler hissettiğimi bir bilsen.

Sarah bu sözlere karşılık olarak doğrulup onun boynuna sarıldı ve dudaklarından öptü. Genç adam kollarının arasındaki vücudu yavaşça kaldırıp yatağın üzerine bıraktı.

Sarah içgüsel bir hareketle ona kollarını uzattı ve vücudunu yukardan aşağı doğru okşamaya başladı. Joss onun ellerini tuttu. Hayır hayır, dedi sabırsızlık dolu bir tavırla. Henüz değil. Daha çok vaktimiz var. Vücudunun her santimini istiyorum.. Ömrümüzün sonuna kadar asla unutamayacağımız bir gece yaşayacağız.

Sarah gözlerini yumdu. Kendini çok rahat hissediyordu.

Kirpiklerini araladığında genç adamın kendisini seyretmekte olduğunu gördü. Onun gözlerinin önünde serin çarşafa çırılçıplak uzanmış yatıyordu.

Kalabalığın içinde birden gözüme çarptın, diye fısıldadı Joss. İşte o anda seni bu şekilde hayal ettim. Bakışların arzu dolu. Vücudun çırılçıplak!

Bunları söyledikten sonra yavaşça eğilip onu dudaklarından öptü. Sarah ellerini onun şakaklarına bastırdı. Sonra içgüdüsel bir hareketle boynuna sıkıca sarıldı.

Joss'un elleri ve dudakları vücdunun her yerindey-di. Boynunu öperken, belini ve kalçalarını okşuyor, dudaklarını boynundan aşağılara doğru hızla kaydırıyordu. Sarah üzerinde sürekli hareket eden vücuda sarılmaya çalışıyor, onun güçlü kollarının arasında kıvrılıp bükülüyordu. Onun elleri tarafından yönetilmekten, sağa sola çevrilmekten hoşlanıyordu. Erkeğin ağzı göğüs uçlarında dolaşıyordu. Onun başını sıkıca kavrayıp göğüslerine bastırmamak için zor tutuyordu kendini. Vücudunu ona doğru bükmüştü. Göğüslerinin ucunda ve çevresinde genç adamın sabırsız dudaklarının ve nemli, kıvrak dilinin hareketlerini izliyordu. Hafif bir baş dönmesiyle gözlerini yummuştu. Vücudu sürekli geriye, boşluğa doğru kayıyor gibiydi.

Joss'un elleri kalçalarında ve bacaklarının iç kısmında dolaşmaya başlamıştı. Bütün vücudunun, içinde arzu kıvılcımları yaratarak ısındığını, gevşediğini hissediyordu.

Çok tatlısın, diye fısıldadı genç adam boğuk bir sesle. Öyle tatlısın ki acele etmemek için kendimi zor tutuyorum.

Ondaki gerilimi hisseden Sarah gözlerini iri iri açarak genç adamın yüzüne baktı. Joss hafifçe gülümseyerek onu okşamaya devam ediyordu. Belini kollarıyla sıkıca kavrayarak ona sarıldı. Bu kucaklama Sarah'yı öyle heyecanlandırmıştı ki bir an bütün dünya kafasından silinip gitti. Bütün vücuduyla ona sarılmaya çalışıyor, omzunu öpüyordu.

Ö gece yaşadıklarının ve yaşayacaklarının hayatını bütünüyle değiştireceğini biliyordu artık. Onun kollarında eski Sarah yavaş yavaş değişiyor, sanki yeniden yaratılıyordu.

Seni istiyorum, diye fısıldadı. Delice bir arzuyla istiyorum seni. Seni her yerimde, içimde istiyorum. Ne istiyorum, biliyor musun?..

Genç adamın ağzı dudaklarını örterek onu susturdu. Kollarının bütün gücüyle sıktı onu. Sonra biraz doğrulup gözlerinin içine baktı. Sarah, diye fısıldadı. Tatlı Sarah, canım benim...

Elini yavaşça aşağılara doğru kaydırdı. Sarah onun parmaklarını vücudunun tam merkezinde hissedince bir an donakaldı. Sonra derin bir soluk aldı. Daha fazlasını istiyordu. Joss ona bir daha dokundu. Kaygan ve yumuşak bir temasla, yavaşça okşadı onu. Sarah gözlerini sıkıca yummuş, bütün dikkatini o nokta üzerinde yoğunlaştırmıştı. Onun okşayışlarıyla birlikte solukları da hızlanıyor, çıplak göğüsleri gittikçe daha hızlı inip kalkıyordu.

Sarah, diye fısıldadı genç adam. Onun elini yavaşça tutup kendi vücudunda gezdirdi. Sarah şaşırmıştı. Gözlerini iri iri açarak onun gözlerinin içine baktı.

Joss yavaşça onun üzerine doğru eğildi. Şimdi, diye fısıldadı. Sarah üzerindeki vücuda sıkıca tutundu. Evet, diye fısıldadı. Evet, evet! Bir an soluğu kesilir gibi oldu. Joss'un üzerinde yavaşça kımıldadığını, yerleştiğini hissetti. Vücudunu açarak iyice sokuldu ona. İçgüdüsel bir hareketle bacaklarını kaldırıp ona sıkıca sarıldı. Bu inanılmaz bir duyguydu!

Genç adam onun ismini fısıldıyor, omuzlarını öpüyordu. Dirseklerinin üzerinde hafifçe doğrulup Sarah'-nın dudaklarını buldu.

Joss'un vücudu gittikçe sertleşiyor, hareketleri hızlanıyordu. Sarah hafif bir baş dönmesiyle ona sıkıca tutunmuştu, gittikçe hızlanan ritme vücuduyla karşılık veriyor, bütün ruhu ve vücuduyla açılıp kapanıyor, gidip geliyordu. Önce uzun olan hareketler gittikçe kısaldı ve ansızın Sarah'nın içinde bir kapak açılmış gibi oldu. Genç adam bir an şaşırarak durdu. Sonra öncekinden daha hızlı hareketlerle sıkıca sarıldı ona. Zevk dalgaları birbirini izleyen spazmlar halinde geliyordu. Dudaklarından inlemeyi andıran uzun bir çığlık koptu.

Ondan sonra neler olduğunu hatırlamıyordu. Tek hatırladığı Joss'un sürekli onun ismini fısıldadığıydı. Kuş-tüyü gibi yumuşak bir zeminde uçarcasına kaydığını hissediyordu.

Garip bir rüya görüyordu. Küçük bir kız çocuğuydu şimdi. Jane'in yatağında, onun yanıbaşında yatıyordu. Küçükken ne zaman kâbus görse koşup Jane'in yatağına sığınırdı. Jane onu kollarının arasına alıp güzel masallar anlatır, sakinleşmesini sağlardı. Vücudunu sımsıkı saran bu kol Jane'den başkasının olamazdı. İyice sokuldu ona. Çok rahat hissediyordu kendini. Kirpiklerini aralayıp baktı ve birden kalbi duracakmış gibi oldu. Bu Jane değildi!

Dün gece olanlar birden kafasının içine üşüştüler. Evet, her şeyi hatırlıyordu şimdi. Yatağın başucunda-ki lamba hâlâ yanıyordu. Joss derin uykudaydı.

Zorlukla yutkundu. 'Aman Tanrım, ne yaptım ben? diye geçirdi içinden. Alt dudağını kanatırcası-na ısırdı. Şimdi ne yapacaktı? Joss onun bakire olduğunu anlamış olabilir miydi? Onu uyandırmadan sessizce kalkıp gitmeliydi.

Yavaşça üzerindeki koldan kurtuldu. Yatağı sarsmamaya özen göstererek kalktı. Odanın içi oldukça soğuktu. Vücudunda garip bir kırıklık hissediyordu. Kendisinin değil de sanki bir başkasının vücuduydu. Bir süre ne yapacağını bilemez halde ayakta kaldı. Bütün bu olanları aklı almıyordu. Yerde duran elbisesini aldı, sessizce üzerine geçirdi. Boy aynasındaki görüntüsüyle karşılaşınca iyice şaşırdı. Dağılmış saçlarını elleriyle düzeltmeye çalıştı. Elbisesini yukarı doğru çekerek ve iyice zorlanarak sırtındaki fermuarı çekmeyi başardı.

Saat kim bilir kaç olmuştu. Joss'un kolundaki saate bakabilirdi, ama onu uyandırmaktan korkuyordu. Ayrıca odanın içi kadranı göremeyeceği kadar karanlıktı. Banyo kapısına doğru yürürken Joss'un kımıldadığını fark etti. Bir an taş kesildi. Sonra banyoya girmekten vazgeçerek kapıya yöneldi. Yavaşça açıp dışarı çıktı, hızla merdivenlerden aşağı indi. Dün gece bir rüya görmüş gibiydi.

Hayatının akışı değişmişti artık. Yine de bir şey olmamış gibi davranmaktan başka çaresi yoktu. Merdivenin son basamağına gelince ayakkabılarını giydi. Sabahın pastel renklerine bürünmüş oturma odasından hızlı adımlarla geçti. Dış kapıyı bulması zor olmadı. Yavaşça açıp dışarı süzüldü. Hava çok serindi. Yarı karanlık sokak ince bir sis tabakasıyla örtülüydü. Ağaçların çıplak dalları sisin içinde ince uzun siluetler gibi göğe yükseliyordu. Bir an nerede olduğunu düşündü. Jane'in evine buradan rahatça yürüyebilirdi. Koşmaya başladı. Bu evden bir an önce uzaklaşmak istiyordu. Jane ve Ralph'ın onu gördüklerinde ne diyeceklerini düşünemiyordu.

Bir süre sonra soluk soluğa eve vardı, iyice üşümüş ve yorulmuştu. Evde ışık yoktu. Bereket anahtarı vardı. Kapıyı sessizce açıp, doğruca odasına çıktı. Üzerindeki elbiseyi çabuk çabuk çıkardı ve kendini yatağına attı. Dizlerini çenesine doğru çekerek büzüldü. İşte şimdi bütün olanları yeni baştan düşünebilirdi.

İnanmak çok zordu. Rüyasında bile böyle bir şey yapabileceğine inanamazdı. Hiç tanımadığı bir adamla sevişmişti. Üstelik onu delice bir arzuyla istemişti. Aklına tuhaf bir şey gelmiş gibi kendi kendine gülümsedi. David Randal artık bir sorun değildi onun için. Bakireliğin yükünden kurtulmuştu. Artık olgun bir kadın gibi davranabilirdi.

Bölüm Dört

Uyan bakalım, koca uykucu.

Jane'in tanıdık sesiydi bu. Sarah telaşla sıçradı. Kötü bir rüya mı görmüştü? Vücudundaki kırıklık hâlâ geçmemişti. Jane'in sorularla dolu bakışlarıyla karşılaşınca gülümsemeye çalıştı.

Dün gece neler yaptın bakalım? diye sordu Jane. Yoksa bu bir sır mı?

Tabii ki değil.

Jane'in uzattığı kahve fincanını alırken omuzlarının ağrıdığını fark etti. Bütün vücudu tutulmuştu. Jane' den saklayacak değildi.

Dün gece bir adamla birlikteydim.

Aman Tanrım! Nasıl yani?

Gayet basit. Beni dansa kaldıran adamla birlikteydim. Onun evine gittik ve sabaha kadar seviştik.

Jane gözlerini faltaşı gibi açmış hayretle kızkardeşi-nin yüzüne bakıyordu. 'Ben istedim, diye devam etti Sarah. O kadar çok istedim ki, Jane, anlatamam sana.

Şey... çok iyi olmuş bence. Erkekleri daha yakından tanıman gerekiyordu. Kim bu adam, öğrenebilir miyim? Nerede yaşıyor?
Sarah bakışlarını tavana çevirerek bir an ne söylemesi gerektiğini düşündü.
Sadece adını biliyorum. Onun hakkında öğrenebildiğim tek şey bu. Kim olduğunu, ne iş yaptığını falan hiç bilmiyorum. Evden çıktığımda uyuyordu. Dün gece aramızda geçenler beni biraz ürküttü, Jane. Onunla bir daha karşılaşmak istemiyorum.
Adamla yatıyorsun ve onunla bir daha karşılaşmak istemiyorsun, öyle mi? Neler hissettiğini bana anlatır mısın, Jane?
Çok güçlü bir duyguydu. Nasıl oldu bilemiyorum... Çok ani ve çok... şey, ne diyeceğimi bilemiyorum.
Bak canım, yirmi bir yaşındasın ve kendi kararlarını kendin vermelisin. Bana sorarsan, şu seninki... yani beraber olduğun adam maceraperest biri olabilir. Belki de bir gecelik aşk onu mutlu etmez ve sonunu getirmek ister.
Sarah düşündü. Joss onu kolayca unutsa bile kendisi bunu kolayca yapamayacaktı. Olağanüstü çekici bir adamla birlikte olmuştu. Genç adamın bu konularda çok deneyimli olduğu kesindi. Sarah'la yaşadığını bir gecelik sıradan bir macera olarak görebilirdi. Uyandığında yalnız olduğunu görmüş ve belki de Sarah'nın sıradan bir kadın olduğunu düşünmüştü. Ansızın yüreğinde bir sızı hissetti. Hayır, onun böyle düşünmesini istemiyordu. 'Telaşlanmamalıyım, sakin olmalıyım,' diye geçirdi kafasından. Bir gecelik bir aşk yaşamıştı. Duygusal olmaktan çok fiziksel bir olaydı bu. Gerçeği bu şekilde kabul etmeliydi. O gün öğleden sonra Londra'ya dönecekti ve o adamı bir daha görmeyecekti.
Ralph her zamanki gibi çok nazikti. Sarah'ya dün gece nerede olduğunu sormadı. Öğle yemeğinde yeni sözleşmesinin sağlayacağı yararlar hakkında uzun bir konferans çekti.
Gitme vakti geldiğinde Sarah bu olayı unutabileceğim düşünüyordu. Londra'ya dönecek ve normal hayatını yaşayacaktı. Kızkardeşinin evinden ayrılırken, 'Hiçbir şey olmadı,' diye geçirdi içinden. 'Dün gece sadece bir rüya gördüm.'
Tren Londra'ya doğru hızla yol alırken hiçbir şey dü-şünmemeye zorluyordu kendini. Belki de Joss'la erkeklere yaklaşımındaki çekingenlikten kurtulmak için yatmıştı. Basit bir nedendi bu ve olanları açıklamasını kolaylaştırıyordu. Bakireliğini bir süredir katlanılması gereken bir yük gibi algılamıştı.
Bütün bunlara rağmen çok daha derinlerde farklı bir şeylerin olduğunu sezinliyordu. Ama bunu açıkça düşünmek, anlamaya çalışmak tehlikeli olabilirdi. Neden o adamı seçmişti? Aynı şeyi David Randal'la da yapabilirdi, pekâlâ. Bu konuyu kafasının içinde kurcalamaktan vazgeçmeliydi. Hayatında değişen pek bir şey olmamıştı. Dün gece sadece bir rüya görmüştü. Buna inanmalıydı.

Pazartesi sabahı büronun kapısından girdiğinde Sa-rah'nın kafasında bu tür düşüncelerden eser yoktu. Hafta sonu bütün olayları ve kişileriyle birlikte geride kalmıştı. Gözde yazarlardan birinin kitap taslağının gelmesi dikkatini işinin üzerinde toplamasına yardımcı oldu. Sylvia Thornton yetmişini aşmış bir kadındı ve yazdığı romanlar Jane Austen'inkilerİe kıyaslanacak kadar mükemmeldi. Sarah onun yeni romanını ilk okuyan kişi olacağı için çok memnundu.

Birinci bölümü yeni bitirmişti ki telefon çaldı. Hafifçe kaşlarını çatıp telefona baktı. Sekretere kimseyi bağlamamasını özellikle söylemişti. Ahizeyi kaldırdı.

Steven Holland, Sarah, öğle tatilinde boş musun? diye soruyordu.

Sarah boş olduğunu söyledi. Mükemmel, dedi Ste-ven. Büroma kadar gelebilir misin?

Telefonu kapadıktan sonra saatine baktı. Saat bire geliyordu. Zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştı. Hemen kalkıp gitmesi gerekiyordu.

Boy aynasına bir göz attı. Evet, mazbut bir iş kadını gibi görünüyordu. Üzerinde sütlü kahverenginde bir tayyör vardı. Odasından çıkıp boş koridor boyunca yürüdü. Steven'in odasının kapısına vurmak üzereyken içerde iki kişinin konuşmakta olduğunu işitti. Kapıyı tıklatıp içeri girdi.

Sevgili Sarah, seni Joshua Hovvard'la tanıştırmak istiyorum. Biliyorsun James Richards'tan boşalan yere o geldi... Joshua, Leichner-Holland'ın Kadınlara Yönelik Yayınlar Editörü Sarah French...

Sarah karşısında oturan uzun boylu, siyah saçlı adama bir rüya görüyormuş gibi baktı. Sanki hiç beklemediği bir anda garip bir tabloyla karşılaşmıştı. Genç adam yerinden yavaşça kalkarken damarlarındaki kanın çekildiğini hissetti. Yeni patronu Joshua Howard' ın... o adam olması inanılır gibi değildi. Onun yüzüne daha fazla bakamayacaktı. Ne yapacağını bilemez bir halde bakışlarını pencereye doğru çevirdi. 'Bir kâbus görüyorum,' diye geçirdi içinden. 'Gerçek olamaz. İmkânsız bir şey bu.' Steven'ın sesi çok uzaklardan geliyor gibiydi.

Umarım çok iyi anlaşacaksınız, diyordu. Sarah çok çalışkandır.

Joshua Hovvard tam karşısında durmuş ona bakıyordu. Yanılmış olması imkânsızdı. Yüzü o kadar canlıydı ki. Onu bütün vücuduyla duygularıyla tanıyor, algılıyordu.

Sarah ve ben, daha önce tanışmıştık.

O anda Sarah gözlerinin kapalı olduğunu fark etti. Onun yüzüne baktı. Her şeyi hatırladığı yüzündeki ifadeden belli oluyordu. O da şaşırmış olmalıydı. Yine de kendine çok hâkim görünüyor, hafif bir tebessümle Sa-rah'nın yüzünü inceliyordu.

Ya, öyle mi? dedi Steven. Oldukça şaşırmıştı.

Bu hafta sonu tanıştık, dedi Joshua, çok doğal bir şeyden söz ediyormuş gibi. Hafta sonunu kırlarda geçirdim. Satın aldığım evle uğraştım. Sarah'yla orada verilen bir baloda tanıştık.

Tabii, anlıyorum. Kızkardeşin Cotsvvolds'ta yaşıyordu galiba, öyle değil mi, Sarah? Omuzlarım silkerek Joshua'ya döndü Steven. Evdeki tadilât nasıl gidiyor, Joss?

Umduğumdan daha iyi. Ne kadar çabuk biterse o kadar iyi olacak. Bir an önce,yerleşmek için sabırsızlanıyorum. Şu sıralarda yüzme havuzuyla uğraşıyorum. Kullanılır hale gelmesi biraz zaman alabilir.

Sarah kalbinin sıkıştığını hissetti. Hangi evden söz ediyordu acaba? Yoksa, çocukluk düşlerini süsleyen o ev...

Bugün pek iyi görünmüyorsun, Sarah, dedi Steven. Dalgın bir halin var.

Sarah ona bakarak hafifçe gülümsedi. Yüzünün kızardığını ve Joshua'nın bunu gözünden kaçırmadığını biliyordu.

Bir an göz göze geldiler. Kısa, ama acı veren bir iki saniye boyunca onun gözlerinin içine baktı. Hafifçe alt: dudağını dişledi. Odaya tam bir şaşkınlık havası hâkimdi. Üçü de ayakta durmuş birbirlerine bakıyorlardı. Kendini ilk toplayan Steven oldu. Onlara yer gösterdi. Sarah yumuşak koltuğa yavaşça oturdu. OturT makta biraz daha gecikseydi düşüp bayılabilirdi. Ama 'Hiç oturmamalıydım,' diye geçirdi içinden. Kapıdan fırlayıp asansöre koşabilir, aşağıya inip binayı terk edebilirdi. Oturmakla bu şansını kaybetmişti sanki. Bu adam hakkında hiçbir fikri yoktu. Onun kendisini neden istediğini bile tam olarak bilemiyordu. İçindeki panik duygusu yerini yavaş yavaş dayanılmaz bir öfkeye bırakıyordu.

Odanın içinde derin bir sessizlik vardı. 'Bu kadar belli oluyor mu?' diye sordu kendi kendine. Yan gözle Ste-ven'ın yüzüne baktı. Gözlerini hafifçe kısmış bir ona bir Joshua'ya bakıp duruyordu. Durumda bir gariplik olduğunu sezmiş olmalıydı. O gece, balo salonundan ayrılmadan az önce yaptıkları son dansı hatırladı. Vals çalıyor ve çevredeki her şey esrarengiz bir çekime kapılmış gibi çevrelerinde dönüp duruyordu. Ona kendisini fiziksel olarak arzuladığını söylemişti, hem de açık açık. Ve o anda Joshua kollarının arasında tuttuğu kadının kim olduğunu bilmiyordu. Onunla aynı binada çalışmak zorunda kalacağını da bilmiyordu kuşkusuz.

Karşısında yeni patronu olarak oturan Joshua Ho-ward o adamın ta kendisiydi. Sarah yutkundu. Renkten renge girdiğini ve karşısındaki iki adamın bunu fark ettiklerini biliyordu. Yapılacak bir şey yoktu artık. Katlanmaya, dayanmaya çalışacaktı. Şu anda ne düşünüyordu acaba? Onunla karşılaştığı için kızmış mıydı? Bu garip rastlantı belki de canını sıkıyordu. Sarah'nın o gece aralarında geçenleri iş ilişkilerinde kullanmaya çalışacağını düşünüyor olabilirdi, pekâlâ. Belki de beraber çalıştığı insanlarla arasına daima bir mesafe koymaya çalışan biriydi.

Sarah'nın o anda neler hissettiğini biliyor olabilir miydi? Çok heyecanlandığını, şaşırdığını, neredeyse umutsuzluğa düştüğünü fark etmemiş olamazdı. İki adam aralarında sıradan bir şeyler konuştular. Sarah seslerini işitiyor, ama neden söz ettiklerini anlayamı-yordu. Sonra hep birlikte yemeğe gitmek üzere kalktılar, Steven'ın odasından çıkıp asansöre doğru yürüdüler. Asansörde Sarah ondan mümkün olduğu kadar uzak durmaya çalıştı. Onun vücuduna bu kadar yakın olmak altüst edici, korkunç bir şeydi.

Yemekte pek az konuştular. Sarah arada bir konuşmaya katılıyordu. Binaya dönerlerken ne yediğini ve ne söylediğini hatırlamıyordu.

Eminim birlikte çok başarılı işler çıkaracaksınız, dedi Steven. Sarah çok iyi bir editördür, Joss. Onun değerini kısa sürede anlayacağından eminim. Neşeli bir tavırla Sarah'ya döndü. Joss sana her konuda yardım edecektir, Sarah. Özellikle David Randal gibi yazarlarla başa çıkmak için ona güvenebilirsin.

Sarah, David'in adını işitince kulaklarına kadar kızardı. Onu tamamen unutmuştu. Havada garip bir gerilim vardı. Bakışlarını Joss'a çevirdi. Göz göze geldiler. Evet, her şeyi anlıyordu bu adam. Gözlerinin içinde gülümseyen bir parıltı var gibiydi.

Asansöre yine hep birlikte bindiler. Üst kata çıkana kadar Sarah soluğunu tuttu ve ona bakmamaya çalıştı. İndiklerinde onlara hafifçe gülümsedi ve kendi odasına doğru yürüdü. Bir an önce yalnız kalmak için sabırsızlanıyordu.

Koltuğuna oturup başını ellerinin arasına aldı. Derhal işten ayrılabilirdi. Fakat bunu yaparsa ailesine zarar vermiş olurdu. Ralph sözleşmeyi daha yeni imzalamıştı. Düzenli ve gerekli miktarda para kazanabilmesi için en azından üç dört ayın geçmesi ve bu süre içinde de Sarah'nın onları desteklemesi gerekiyordu. Gran' ın masrafları sandığından daha çoktu. Jane'le ona uğramışlardı. Zavallı yaşlı kadın bakımevinden çok memnundu ve oldukça mutlu görünüyordu. Hayır, Sarah para yardımını keserek onu tedirgin edemezdi. 'Bu kadar kötümser olmamalıyım,' diye düşündü. Ayrıca Joss'un aralarında geçenleri onunla konuşmak isteyeceği kesin değildi. Belki de hiçbir şey olmamış gibi davranmayı seçecekti.

O adamı çekici bulmuştu, hatta geçici bir süre için ona âşık olmuştu. Öyle şiddetli bir tutkuya kapılmıştı ki normal davranış kalıplarının dışına çıkmakta durak-samamıştı. Tabii bu durumu Joshua Howard'ın nasıl yorumlayacağını bilemiyordu. En büyük tehlike bu cazibenin devam etmesiydi. Onu yine çekici bulabilir ve arzulayabilirdi. Kendine olan güvenini kaybetmişti. O gece yaptıklarını hatırladıkça şaşkınlığı daha da artıyordu. Aynı şekilde davranmak istemeyeceğini kim söyleyebilirdi? Bu durumda işler içinden çıkılmaz bir hale gelecekti ve insanlar kim bilir hakkında ne düşüneceklerdi.

Joshua seviştikleri sırada Sarah'nın bakire olduğunu fark etmiş olabilir miydi? Birden korkuya kapıldı. Asansörde Joshua'nın Steven'a söylediği

sözleri hatırlamıştı. Sence bir sakıncası yoksa öğleden sonra Sa-rah'yla biraz konuşmak istiyorum, demişti. Tartışmamız gereken birkaç şey var.

Elbette, demişti Steven. Ne sakıncası olabilir ki. Sarah o sırada genç adamla göz göze gelmemek için öyle büyük bir çaba harcıyordu ki bu sözlere önem vermemişti. Ama şimdi apaçık hatırlıyordu. Steven nasıl bu kadar aptal olabilirdi? İlişkilerinde bir gariplik olduğunu pekâlâ sezmişti. En azından o koyu lacivert gözlerdeki ifadeyi görmüştü.

Kendini aldatmamalıydı. Yapabileceği hiçbir şey yoktu. En iyisi hemen gidip onunla görüşmekti. Böylece ne olacaksa bir an önce olup bitecekti. Sekreteri Katy'ye Joshua'yı araması için telefon etmeliydi. Elini ahizeye uzattı, ama birden Katy'nin öğleden sonra dişçiye gittiğini hatırlayarak vazgeçti. İş başa düşmüştü. Yerinden kalktı. Aynaya yaklaşıp saçlarım eliyle düzeltti ve odasından çıktı. Koridorda yürürken kendinden emindi. Joshua'nın kapısının önünde bir an durakladı. Kapıya üç kere vurup içeri girdi.

Genç adam masasının başındaydı. Onu görünce önünde açık duran dosyadan başını kaldırıp baktı. Sa-rah kapıyı yavaşça kapatıp ona doğru yürüdü. Bakışlarını genç adamın gözlerinden ayıramıyordu. Koyu lacivert gözlerde apaçık bir öfke vardı şimdi.

Evet, nihayet baş başayız, dedi, masanın yanındaki koltuğu gösterirken. Steven'la birlikteyken bir iş meselesi konuşacakmış gibi davranmıştı. Ama şu tavrından, gerçeğin hiç de böyle olmadığı anlaşılıyordu. Sarah şiddetli bir gerilim içinde koltuğa çöktü.

Ne yapmaya çalışıyorsun sen?

Bakışlarındaki öfke apaçık belli oluyordu şimdi. Duruşu ve tavırları çok sertti. Sarah hafifçe titredi. Ama yine de bakışlarını onun gözlerinden çekmedi. Gözlerinin mavisi neredeyse mora yakın bir koyuluktaydı.

Bana bu şekilde davranamazsın, diye devam etti Joss. En azından beni uyandırabilirdin. Habersizce çıkıp gitmeni gerektiren bir durum yoktu.

'Sakin olmalıyım,' diye içinden geçirdi Sarah. Ne olursa olsun onun gerçeği anlamasına izin vermemeliydi. O ani baş dönmesini o şiddetli cazibeyi istese de açıklayamazdı.

Neden habersizce çekip gittin? Uyandığım zaman ne kadar şaşırdım, biliyor musun? Bakire olduğunu bilmiyordum. Hem nasıl bilebilirdim ki? Son ana kadar aklımın ucundan bile geçmedi. Seni çok mu incittim ya da çok mu korkuttum, bilemiyorum. Benden kaçmanı gerektirecek bir şey mi oldu?

Sarah büyülenmiş gibi bakıyordu ona. Gözleri genç adamın parmaklarına takıldı. O sırada parmaklarıyla çenesini tutuyordu. O parmakların belkemiği boyunca gezindiklerini hatırlayarak ürperdi. Evet, durum sandığından daha ciddiydi. Aniden onun kollarında olmak için dayanılmaz bir arzu duymuştu. Peki ya o, o da istiyor muydu bunu? Joshua Howard kuşkusuz tecrübeli bir adamdı ve hayatından pek çok kadın gelip geçmiş olmalıydı. Sarah onun arzu duyduğu ilk kadın olamazdı. Bunu bilmesine rağmen, onun hayatında gelip

geçici bir macera olmak istemiyordu. Hatta bu düşünceden nefret ediyordu. Hayır, bir gecelik bir kadın olamazdı o. Onu istiyordu, sonsuza kadar bu adamla birlikte olmak istiyordu.

Benimle birlikte olmaktan hoşlandığını sanıyordum, Sarah.

Bu sözler üzerine, kendini tutamayarak, Hem de nasıl, diye mırıldandı.

O halde neden? Neden habersizce gittin? Eğer bugün rastlantı sonucu karşılaşmasaydık, bir daha seni göremeyecektim. Öyle değil mi? Cevap ver bana,, Sa-rah!

Sarah başını salladı. İşittiği sözler durgun bir göle düşen dev kayalar gibiydi. Bir şeyler söylemeli, kendini savunmalıydı. Umutsuzluğa kapılmaya başlamıştı. Böyle susmaya devam ederse, gerçek duygularını belli etmiş olacaktı. Oysa Joshua'nın o gece ve şu anda neler hissettiğini bilmesini istemiyordu.

Derin bir soluk aldı. Haklısın, dedi zayıf bir sesle. Rastlantı sonucu karşılaşmasaydık bir daha görü-şemeyecektik.

Neden böyle düşündüğünü sorabilir miyim?

Sarah başını kaldırarak onun gözlerinin içine baktı. Gülümsemeye çalıştı. Belirli bir sebep yok. İkimiz de biliyoruz, o gecenin...

Ya, demek sence sıradan bir olaydı. Oysa ben hayatımda böyle bir şey yaşamadım. Benim için eşsiz, benzersiz bir olaydı. Bir baloda yirmi yaşını çoktan geçmiş bir kadınla karşılaşıyorum ve aklım başımdan gidiyor. Sonra bu kadının bir yabancıyla yatağa girmekten çekinmeyen bir bakire olduğunu keşfediyorum.

Bir görüşte aşka inanmaz mısın?

Hiç düşünmedim. Ama olabilir. Bir görüşte aşk olsa olsa uzun bir ilişkinin ilk aşaması olarak görülebilir. Ama senin istediğin bu değildi.

Sarah elleriyle kulaklarını kapattı. Bir kelime daha işitmek istemiyordu. Aksi halde gözlerine hücum eden yaşların boşalmasını önleyemeyecekti.

Bakirelik benim için bir yüktü, Joss, diye mırıldandı. Bu yüzden kendimi sana vermek istedim. Sanırım psikolojik bir olay. Yazarlarımızdan biriyle bazı sorunlarım oldu. Kafasını benim bakireliğime takmıştı.

Neden onunla değil de benimle yatmak istediğini sorabilir miyim?

Sarah yutkundu. İyice köşeye sıkışmış hissediyordu kendini. Çünkü, onu çekici bulmuyordum, dedi. Ayrıca evliydi. Tek taraflı bir istekti.

Yani başka bir adamın seni arzulamasına son vermek istediğin için benimle yattığını mı söylemek istiyorsun?

'Hayır, hayır,' diye haykırmak geldi Sarah'nın içinden. Kalbinden yükselen sessiz feryatları büyük bir güçlükle bastırdı.

Karmaşık sorunları basitleştirmeyi sevmemA ama böyle de denebilir.

Bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsun?

Bir şey yapmak zorunda değilim. Az önce sözünü ettiğim kişiyle sorunlarımı çözdüm. Bir kadın bir başkasına âşık olduğunu söylerse artık ısrar edilmez.

Joshua'nın yüzünde hayret dolu bir ifade belirdi. Yüksek sesle güldü. Demek böyle, dedi. Verdiğin ipucu için çok teşekkür ederim, ama yetersiz.

Genç adam yerinden kalkıp ona doğru gelince Sa-rah neye uğradığını şaşırdı. Bir anda kendini onun kollarında buldu. Ağlamak için çok geçti artık. Açıklamalar yapmak için de... Joss'un boynunu hafifçe dişlediğini hissedince gözlerini yumup ona iyice sokuldu. Hayır, cumartesi gecesi olanlara benzemiyordu bu seferki. Yüreğinde kıvrılıp duran acı cinsel arzunun tadını değiştiriyordu.

Joshua onu yavaşça bıraktı. Sarah gözlerini açıp onun yüzüne, gözlerinin içine baktı. Cumartesi gecesi gördüğü garip parıltıyla karşılaşınca biraz şaşırdı. Jos-hua'nın göğsü heyecanla inip kalkıyordu. Sakinleşmek istiyormuş gibi derin derin nefes aldı.

Beni heyecanlandırıyorsun, diye fısıldadı gülümseyerek. Daha önce hiçbir kadın bende böyle bir heyecan yaratmadı. Parmaklarının ucuyla Sarah'nın çenesini okşadı. Bakışlarındaki mesaj öylesine açıktı ki Sarah içinin titrediğini hissetti. Senin de aynı şeyleri hissettiğini biliyorum, diye devam etti genç adam. Pazar sabahı uyandığımda aklıma gelen ilk şey seninle tekrar sevişmekti. Ama yatak boştu. Beni uyandırmadan gitmiştin.

Sarah bakışlarını kaçırdı. Odanın içinde derin bir sessizlik vardı.

Benimle birlikte olma isteğin söylediğin kadar basit bir nedene dayanıyor olamaz, diye mırıldandı genç adam. Yüzünde Sarah'nın aklından geçenleri okuyormuş gibi bir ifade vardı.

Ona gerçeği söylememek için zor tutuyordu kendini. 'Sana âşığım,' diyebilirdi. 'O gece seni çılgınca arzuladım,' da diyebilirdi. Ama bunların yerine rol yapar gibi omuzlarım silkti. Ne bekliyordun yani? dedi. Yoksa sana âşık olduğumu mu sandın?

Genç adamın dudaklarında ki tebessüm yavaşça dondu.

Bundan daha güze! bir intikam olamazdı, diye mı-ridaııdı neden sonra.

!ntİKam! Bu rözrük Sarah'nın kulaklarında rğuldu-yorda. Joshua Hovvard'm odacından çıkıp kendi odasına geçeli neredeyse yarım saar olmuştu. Bütün bu süre içinde kımıldamadan ve hiçbir şey düşünmeden masasının Daşmda oturmuştu. Onun gururunu kırdığını biliyordu. Sonuçlarını kestiremeyeceği kadar ağır bir darbe vurmuştu ona. Üstelik yalan söylemişti. Birlikte çalışmaları imkânsızdı artık.

Bakışları sabahleyin büyük bir coşkuyla okumaya başladığı dosyaya takıldı. Masanın üzerinde dünyaya küsmüş gibi duruyordu. O anda istediği tek şey güvenli, ıssız bir yere çekilip hayatının sonuna kadar orada sessizce yaşamaktı.

Bölüm Beş

Joss artık onlarla birlikte çalışıyordu. Ve Sarah her geçen gün biraz daha yıprandığının farkındaydı. Şirkette her fırsatta Joshua Hovvard'a hayranlığını ifade etmeyen tek kişi durumundaydı. Özellikle öğle yemekleri dayanılmaz olmaya başlamıştı. Hemen herkes yeni baş editörü övüyor ve hakkında dedikodu yapıyordu.

Bir gün öğleden sonra kahve içerlerken Rachel, Kendisi de yazar olduğu için sorunları en can alıcı noktadan yakalamayı biliyor, dedi.

Sarah başını önündeki işten kaldırmadan, Yazar olmak bu iş için o kadar gerekli değil, diye mırıldandı. Rachel arkadaşına kuşkuyla baktı. Sarah'nın Joshua Hovvard'ı beğenmemesi akıl alır gibi değildi. Sarah sürekli köşeye sıkıştırılmış biri gibi hissediyordu kendini. Hafta sonlarını iple çekiyordu. Bu adamla uzun süre birlikte olabilmesi, çalışabilmesi mümkün müydü? İmkânsız bir şeydi bu. Ama nasıl ayrılabilirdi?

Rachel çıktıktan birkaç dakika sonra kapının ağzında Katy'nin başı görüldü. Sarah'ya gülümsüyordu.

Haberin olsun, David Randal az önce geldi. Onu asansörden çıkarken gördüm, haberin olsun.

David! Bir o eksikti. Sarah elini boynundaki ipek eşarba götürdü. O pazartesi günü Joss boynunda küçük bir iz bırakmıştı. O zamandan beri eşarbı çıkarmıyordu. David'in gelmemesi için dua etmekten başka yapabileceği bir şey yoktu. Dikkatini önündeki dosya üzerinde toplamaya çalıştı.

Pazartesi günkü karşılaşma onu öyle etkilemişti ki, o güne kadar yaşadığı bütün sorunları önemsiz görüyordu artık. David'in saldırganlığı bile umurunda değildi. Onun tehditlerine pabuç bırakmayacak kadar güçlenmişti.

Tam o sırada kapı açıldı ve David içeri girdi. Sarah onu görünce, birkaç gün önce büroya bıraktığı dosyayı çekmeceden çıkarıp masanın üzerine koydu. Son yazdığı kitapta tartışmak istediği birkaç nokta vardı.

Benim güzel Sarah'ım bugün nasıl acaba? Buraya son gelişimde sana söylediklerimi unutmadın, umarım.

Sarah otomatik bir hareketle önünde duran dosyanın kapağını açtı. David'in bu ses tonunu çok iyi tanıyordu. Bu adamın kendisine dokunmasının düşüncesine bile tahammül edemiyordu. Bu kadar muazzam bir fark olabilir miydi? Onu ne zaman düşünmüşse resmen hasta olmuştu. Oysa Joshua...

David Randal Sarah'nın soğuk tavrını fark etmişti. Gözlerini kısarak dikkatle baktı ona. Bir an göz göze geldiler. Yüzünde öfkeli bir ifade okunuyordu. Öğle sonrası güneşinin kızıltısı yüzüne vurmuştu ve bu haliyle olduğundan daha saldırgan görünüyordu.

Orta yaşlıydı ve hayatının en güzel yıllarını geride bırakmıştı. 'Bu adam beni hiç ilgilendirmiyor,' diye geçirdi Sarah içinden. İtici hatta bazen korkunç geliyordu ona. Güçlü bir egosu olmalıydı. Belki de bu yüzden Sarah tarafından reddedilmiş olmayı içine sindi-remiyordu. Sarah'yı asla

bağışlamayacaktı. Reddedilmenin acısı bir kadına ilk kez sahip olmanın ihtirasıyla birleşmişti. Sarah onun, kendisini cezalandırmak, boyun eğdirmek istediğini çok iyi biliyordu. Bunu özellikle o anda çok güçlü biçimde hissediyordu.

'Gülünç şeyler düşünüyorum,' diye içinden geçirdi. Burada, kendi bürosunda David ona ne yapabilirdi? Sakin bir tebessümle baktı. Elini önündeki dosyanın üzerine koyarak, Taslağı dikkatle okudum, David, dedi. Seninle tartışmak istediğim birkaç nokta var.

Genç adamın yüzündeki öfkeyi şimdi daha açık seçik görebiliyordu. İşte bir kez daha, onu önemsemeyerek, gururunu kırmıştı.

Başını eğerek önündeki notları karıştırdı. David onu korkuttuğunu düşünmemeliydi. Asla düşünmemeliydi... Bu adamda her şeye rağmen fırsat kollayan çok tehlikeli bir yan vardı. Uzun süredir Sarah'nın açık vermesini bekliyordu sanki. Onun bir zaaf anını, moral bozukluğu içinde zayıf olduğu bir anı kolluyordu. Bu durumu fark ettiği an kurtarıcı rolüne soyunacak, Sarah'ya bir kahraman gibi yaklaşmayı deneyecekti. Ve onun güvenini kazandıktan sonra darbeyi indirecekti. Onu incitmek, küçültmek isteyecekti. Bunlar Sarah' nın onunla yaşadığı sıradan ve sınırlı ilişkiden çıkardığı sonuçlar değildi. Onun ruhsal eğilimlerini daha çok, yazdığı kitaplardan öğrenmişti. Bir kadının hayatını mahvetmek için fırsat kollayan erkekler. Hele o aşk sahneleri...

İstersen baştan başlayalım, dedi sakin, kayıtsız bir ses tonuyla. Aslında sana göndermek üzere notlar çıkarmıştım. Ama burada olduğuna göre...

O lanet olasıca kitap hakkında konuşmak için gelmedim buraya. Seni istiyorum Sarah ve benimle bu şekilde oynamaya devam edersen sonunda çok kötü bir şeylerin olacağını hissediyorum.

Sarah bu sözler üzerine ani bir öfkeye kapıldı. Üzerindeki tutukluğu bu sayede atabileceğini fark ederek biraz rahatladı. Ayağa kalkıp, karşısında duran adamın yüzüne öfkeyle baktı.

Oyun oynayan ben değilim, sensin! diye bağırdı. Bir erkek olarak ilgimi çekmediğini sana kaç kere söylemem gerekiyor? Senin sevgilin olmak için en ufak bir istek duymuyorum ve duymayacağım.

Ama neden böyle düşündüğün çok açık, Sarah. Bir erkek elinin sana dokunması yüreğinde korkular uyandırıyor. Ya da korkuyormuş gibi davranıyorsun. Senin gibi canlı bir kadın böyle düşünmemeli, Sarah.

Sarah sinirlerine elektrik akımı verilmiş gibi titredi. Bu adamın kibirli ve erkeksi tavırları günün birinde onu deli edecekti. Kendini ne sanıyordu bu adam?

Sana hayır, diyorum ve bunu sadece kendi adıma değil yeryüzünde yaşayan bütün kadınlar adına söylüyorum. Romanlarındaki bütün kadın kahramanlar tecavüze uğruyorlar. Sen bir sapıksın!'

Aslında onunla böyle konuşmaması gerekiyordu. Gerçi bu sözler pek çok kez dilinin ucuna kadar gelmişlerdi, ama her defasında yutmuştu. David yazdıklarının eleştirilmesinden hiç hoşlanmazdı. Bu yüzden Sarah mümkün olduğu kadar ılımlı eleştirilerde bulunurdu, fakat bu kez sınırı aşmıştı. Bir kadın olarak kadın okuyucuların bir romanda ne aradıklarını çok iyi biliyordu. Kadınlar hasta bir erkeğin fantezilerini okumaktan asla hoşlanmazlardı. Özellikle, David'in son yazdığı romanda geçen bir sahneyi ne zaman hatırlasa midesi bulanıyordu. Romanın kadın kahramanını bağlıyorlardı ve ona çok çirkin, iğrenç şeyler yapıyorlardı. Üstelik kadın kendisine yapılanlardan yavaş yavaş hoşlanmaya başlıyordu. Oysa Sarah böyle bir şeyin asla mümkün olamayacağını Joshua'yla yaşadığı deneyden biliyordu. Kadınları ne sanıyordu bu geri zekâlı adam! David'in kitaplarının gittikçe daha az satmasının başlıca sebebi bu saçma sapan fantezileriydi. Üstelik kitaplarındaki aşk sahneleri gittikçe daha sadist bir havaya bürünüyordu.

Kaltak! diye haykırdı David, elleriyle masanın üzerine vurarak. Neden böyle şeyler düşündüğünü bilmiyor muyum sanıyorsun? Küçük, firijit bir bakiresin sen ve bu lanet olasıca işte çalışmanın tek nedeni...

Odanın kapısı birden ardına kadar açıldı. Sarah'nın yüzü kapıya dönüktü. Joshua'yla karşılaşınca şoka uğradı. Gözlerini iri iri açıp sabit bakışlarla ona baktı.

David öfkeyle arkasına döndü. Joshua ağır adımlarla odanın ortasına doğru yürüdü. Çok sakin görünüyordu. Fakat Sarah bu dış görünüşün gerisindeki gerilimi sezebiliyordu.

Ne oluyor burada?

Sen de kim oluyorsun?

Ben Joshua Howard'ım. Yeni Baş Editör.

David gözlerini kırpıştırarak baktı ona. Sarah'nın bembeyaz olmuş yüzüne bir göz attı. Sonra bir şey olmamış gibi omuzlarını silkerek, Sarah'yla konuşuyordum, dedi.

Joshua bakışlarım Sarah'nın yüzüne çevirerek, Az önce ona nasıl hitap ettiğini işittim, dedi. Çok meraklı birine benziyorsun.

Ağır adımlarla David'e yaklaştı. Ona yarım boy yukardan bakıyordu. Merakını gidermek için söyleyeyim, dedi. Sarah ne firijittir, ne de... Bir an durdu, soluğunu kesmiş kımıldamadan kendisini izleyen Sarah'ya gülümsedi. Ne de bakiredir, diye ekledi.

Sarah bir an ne söylemesi gerektiğini düşündü. Fakat Joshua ona konuşma fırsatı bırakmadan yanına yaklaşıp elini omzuna koydu. Bu küçük hareketin Da-vid üzerindeki etkisi inanılır gibi değildi. Yüzü karmakarışık olmuştu.

O anda Sarah, Joshua'nın tam zamanında içeri girdiğini düşündü. Birkaç dakika gecikseydi bu lanet olasıca adamdan dayak yemesi işten bile değildi.

Onun kendisine sahip olmak için yanıp tutuştuğunu biliyordu, ama bu öfkeyle neler yapabileceğini kestirmek hiç de kolay değildi.

Çok acele bir işim var, dedi David. Gitmek zorundayım.

Joshua tek kelime söylemeden David'in arkasından çıktı.

Sarah yalnız kalınca koltuğuna yığıldı. Hiçbir şey dü-şünemiyordu. Yaklaşık on dakika sonra kapı açıldı ve Joshua içeri girdi. Geçen hafta aralarında geçen o asap bozucu konuşmaya rağmen Sarah'yı David'in saldırısından korumuştu. Buna rağmen hiçbir şey olmamış gibi davranıyordu.

Elindeki kahve fincanını Sarah'ya uzattı. İç şunu, dedi. Sarah hâlâ titriyordu.

Bu şirkette tanımadığım daha bir sürü insan var. Sana askıntı olan adam buydu demek.

Evet.

Peki bu ne?

Masanın üzerindeki dosyayı gösteriyordu.

Son romanı.

Joshua kaşlarını çatarak dosyayı eline aldı. Sayfaları çevirerek göz gezdirdi ve Bundan sonra onunla ben meşgul olacağım, dedi.

Sarah gülümseyerek başını salladı. Ona teşekkür etmek için bir şeyler söylemesi gerekiyordu. Ama söze başlarsa daha fazlasını söyleyemeyeceğinden korkuyordu. Öte yandan David'le arasındaki ilişkinin yaptığı işe engel olmasına izin veremezdi. Roman taslaklarını okumak ve değerlendirmek onun işiydi. David'in saldırganlığı yüzünden işini bırakacak değildi.

Hayır, dedi kararlı bir tavırla. Joshua'nın yüzünde bir şaşkınlık belirmişti. Kaşlarını kaldırmış, anlıyor-muş gibi dikkatle Sarah'nın yüzüne bakıyordu.

David bana bağlı bir yazar, diye açıkladı. Onun yazdıklarını benim okumam gerekiyor. Bu yüzden onunla ilgilenmek benim işim.

Bunları söyler söylemez bakışlarını kaçırdı. Genç adamın nasıl bir tepki göstereceğini kestiremiyordu.

Joshua pencereye doğru yürüdü. Ellerini arkasında kavuşturarak bir süre dışarıyı seyretti. Odanın içinde derin bir sessizlik olmuştu. Sarah kımıldayamadan ona bakıyordu. Genç adam arkasına döndüğünde göz göze geldiler.

Bu sorun ne kadar zamandır devam ediyor?

Yaklaşık altı aydır.

Ve bütün bu süre içinde olanları Steven'a anlatmadın, öyle mi?

Bakışları derinleşmişti sanki. Ne kadar anlamlı gözleri vardı. Mavileri bazen açılıyor bazen koyulaşıyordu.

Ne söyleyebilirdim ki? dedi Sarah, çaresizliğini belirten bir el hareketi yaparak. Bu noktaya gelmek benim için kolay olmadı. Steven bu işi bana

vermeden önce çok düşündü sanıyorum. Bu durumda David gibi bir adamla başa çıkamadığımı ona nasıl söylerdim?

Joshua dudaklarını bükerek bir süre düşündü. Sonra yumuşak bir sesle, Steven'a söyleseydin sorunu bu hale gelmeden çözümleyebilirdi. Böyle durumlarda ilk anda müdahale etmek gerekir. Bu tipleri iyi bilirim. Olay biraz geliştikten sonra böylelerini zaptetmek güçleşir.

Gerçekten de çok endişeli görünüyordu.

Bu adamdan hiç hoşlanmadın, diye ekledi. Neyse, bundan sonra gözüm üzerinde olacak. Yaptığı işin bizim için taşıdığı değer nedir, önce bunu anlamak lazım. Bundan sonra onunla çalışacağın zaman yalnız olmayacaksın. Yanında mutlaka biri bulunacak. Tercihan bir erkek.

Sarah'nın itiraz etmesini bekliyormuş gibi kuşkuyla baktı.

Kabul ediyorum, dedi Sarah.

Söyle bakalım, bu adam ne işe yarıyor? Bizim için ne kadar önemli?

James Richards ona çok önem verirdi, diye söze başladı Sarah. İlk başlarda oldukça başarılıydı.

Bir insanı değerlendirirken kendi duygularını işe ka-rıştırmamalıydı. Yargılarında dürüst ve dengeli olmalıydı. Alt dudağını ısırarak biraz düşündü.

Ama... diye söze başladı fakat sonunu getiremedi.

Haydi, Sarah, ne söyleyeceksen söyle. Ama, deyip susuyorsun. Sorun nedir?

David'in yazdıkları daha çok erkeklere hitap ediyor galiba. Ya da daha doğrusu tam bir erkek bakış açısıyla yazılmış şeyler. Bence kadınları yeterince tanımıyor ve bu yüzden hatalar yapıyor. Kitaplarının satışı şu sıralarda çok düştü. Sinirli bir el hareketi yaparak, Son yazdığı kitabı hiç beğenmedim, dedi. Onunla tartışmak istemedim...

Benimle tartışabilirsin, dedi Joshua. Masanın yanındaki koltuğa oturdu. Elindeki dosyayı rastgele karıştırmaya başladı. 'Hızlı okuma tekniği kullanıyor,' diye düşündü Sarah. Soluğunu keserek bekledi.

Hımm, öyle sanıyorum ki, cinsellik içeren bölümlerden pek hoşlanmadın. Yanılıyor muyum?

Sarah başını salladı. Hayır, dedi. Yanılmıyorsun. Onun odanın içindeki varlığı, üzerinde çok değişik bir etki yaratıyordu. Hemen masasının önünde kendini koparmaya çalıştığı, ama başaramadığı bir çekim alanı vardı sanki.

Üzerindeki gerilimden kurtulmak için ne yapması gerektiğini düşünürken genç adam düşünceli bir tavırla başını salladı. Bu sahneleri gerektiği gibi eleştirecek tecrübeye sahip olduğunu düşünüyor musun? diye mırıldandı.

Genç adamın, mesleki tecrübesini kastetmediği çok açıktı. Sarah dehşetle kızardığını fark etti. Yalan söyleyemeyeceğini hissediyordu. Alt dudağını hafifçe dişleyerek, Daha önce değil, diye mırıldandı. Ama şimdi, evet.

Uzun bir sessizlik oldu. Anlıyorum, dedi Joshua sakin bir tavırla. Onunla göz göze gelmemeye çalışıyor gibiydi. Dosya elinde olduğu halde ayağa kalktı. Bunu baştan sona dikkatle okumam gerekiyor, dedi.

Tam kapının ağzında durdu. Sarah biraz şaşırarak ona baktı. Bir şey söyleyecekmiş de unutmuş gibi bir hali vardı. Birden ona teşekkür etmeyi unuttuğunu hatırladı.

Oturduğu yerden kalkarak, Çok teşekkür ederim, dedi.

Önemsiz, diye karşılık verdi genç adam. Ona sadece gerçeği söyledim. Benimle sevişmenin sebebini bilmiyor tabii.

Yavaşça kapıyı çekip çıktı. Sarah'nın bütün vücudu ağrıyordu. 'Sürekli kasılmaktan olsa gerek,' diye düşündü. Joshua tam zamanında içeri girmişti. Bir iki dakika daha gecikseydi kim bilir neler olacaktı. David'in bağırırken iyice kızaran yüzü bir an gözlerinin önüne geldi. Midesi bulanıyordu. Onunla bir daha nasıl yüz yüze gelecekti? Joss'un önerisini kabul etmemekle büyük bir hata yapmıştı. O kitap yüzünden tekrar David' le yüz yüze gelmeye zorlanmak başlı başına bir talihsizlikti. Gururu yüzünden böyle davranmıştı. Gururu ve belki daha derinlerde yatan bir işten atılma korkusu. Aslında Joshua ondan kurtulmak istese bu olayı bir fırsat olarak kullanabilirdi. David'le arasında geçenler kendi adına tam bir başarısızlığı yansıtıyordu. Araya belli bir mesafe koyamadığını gösteriyordu en azından. Kendi gözleriyle gördüğü olayı Steven'a anlatsa...

Perşembe akşamı Sarah her zaman yaptığı gibi Ja-ne'i telefonla aradı. Ablası heyecanla konuşuyordu. Dünyada tahmin edemezsin, diyordu Sarah'a. Merryweatherlar bizi Minorka'ya davet ettiler. Hep birlikte bir hafta geçireceğiz. Çok ani oldu. Cuma akşamı hareket ediyoruz. Ralph'la Tom imzaladıkları sözleşmenin ayrıntılarını sakin bir kafayla tartışmak istiyorlar. Minorka'dan daha uygun yer bulmak zor, öyle değil mi?

Senin adına çok sevindim, Jane, dedi Sarah. Ja-ne'in uzun süredir tatil yapmadığını ve sinirlerinin çok yorgun olduğunu biliyordu.

Çocuklara özel bir dadı bakacak, diye devam etti Jane. Gerçek bir tatil olacak senin anlayacağın. Uçak biletlerini Tom aldı. Ralph bizim biletlerin parasını ödemek için çok ısrar etti ama, Tom, bu benim işim, diyor. Jane'in böyle güldüğünü daha önce hiç duymadığını düşündü Sarah. Çok mutluyum, biliyor musun? diye devam etti. Sonra kısa bir sessizlik oldu. Senin işler nasıl, canım? diye sordu Jane.

Her zamanki gibi. Son sıralarda biraz daha hareketliydi. Yeni Baş Editörümüzle tanıştık.

Jane'in kafası başka şeylerle meşgul olduğu için soru sormadı. Başka zaman olsa Joshua hakkında en küçük ayrıntıları bile bilmek isterdi. Konuşmaları tekrar Minorka tatiline kaydı.

Sarah telefonu kapadığında kendi kendine gülümsedi. Jane gerçekten de çok mutlu ve heyecanlıydı.

Bir süre kanepede uzandı. Evi sıcak ve gerçekten eve benzeyen bir yerdi. İnsanın, yuvam, diyebileceği türde bir yer. Ama nedense o gece boğucu bir havası vardı. Evin içinde dolaşmaya başladı. Kollarını göğsünde kavuşturmuş mutfakla oturma odası arasında gidip geliyordu. Sanki vücudunda boşalmak isteyen fazladan bir enerji yükü vardı. Aynı şeyi iki gün kadar önce de hissetmişti. David'le Joss'un karşı karşıya geldikleri anı hatırladı. Evet, Joshua Hovvard'a teşekkür borçluydu. O olaydan sonra bir daha karşılaşmamışlardı. Belki de artık Sarah'yla birlikte çalışmak istemiyordu genç adam.

Cuma günü çok iş vardı. Sarah başını kaldırmadan çalışıyordu. Arada bir çevresindeki insanların konuşmalarına kulak misafiri oluyordu. Hemen herkes hafta sonu tatili için planlar hazırlamakla meşguldü. Hafta sonunu Londra'da geçirmek Sarah için fena olmayacaktı. Hatta bunu bir değişiklik olarak kabul etmek bile mümkündü. Kış aylarında resim sergilerini, yaz aylarında parkları dolaşırdı.

Hafta sonlarını Londra'da ve yalnız geçirmeyi seviyordu. Jane ve küçük ailesiyle birlikteyken nasıl olsa hayata yeterince katılıyor, insanlarla birlikte oluyordu. Arada bir yalnız kalmak ve Londra'da bir gözlemci gibi dolaşmak onu mutlu ediyordu.

'Çok eskidendi bu,' diye düşündü. Arkasına yaslandı. Uzun zamandır hayatında bir değişiklik olduğunu hissediyordu. Ne yaparsa yapsın bir türlü dolduramadığı bir boşluk vardı sanki. Hayır, bunun Joshua Ho-ward ve aralarında geçenlerle ilgisi olamazdı. Böyle olsaydı bile Sarah'nın yapabileceği bir şey yoktu. Hafifçe titredi. Oysa odanın içi merkezi ısıtma sistemi nedeniyle, insanı terletecek kadar ısınmıştı.

Telefonun sesini işitmesiyle ahizeyi kaldırması bir oldu. Arayan, Steven'dı.

Odama kadar gelebilir misin, Sarah?

Steven bu sözleri son söylediğinde neler olduğunu hatırlayan Sarah odadan çıkmadan önce aynanın karşısına geçip makyajını tazeledi.

Bu kez Steven odasında yalnızdı. Düşkırıklığına uğrayan genç kadın yersiz bir umuda kapıldığı için kendi kendine kızdı. Steven durumu fark etmiş miydi acaba? Joshua'yla karşılaşacağını da nereden çıkarmıştı. O diğerleri gibi her gün işe gelmek zorunda değildi ve bu nedenle ne zaman gelip ne zaman gittiği de belli olmuyordu.

Sarah içeri girdiğinde Steven pencerenin önünde durmuş dışarıyı seyrediyordu. Kapının açılıp kapandığını işitince döndü ve Sarah'la göz göze geldi. Oldukça kederli ve yorgun görünüyordu. Steven'ın bu hali çok nadirdi. Sarah onun en çok iyimserliğini ve asla tükenmeyen neşesini takdir ederdi.

Joss az önce telefon etti, dedi. En erken önümüzdeki çarşamba gününe kadar büroya uğrayamaya-cağım söyledi. Evin onarımı daha önce yaptığı sözleşmeye göre şu sıralarda bitmeliymiş, ama adamlar gecikmişler. Bu yüzden Joss işler bitene kadar başlarında durmak istiyor.

Bunda üzülecek bir şey yoktu. Fakat Steven sözlerine devam etti.
Öyle anlaşılıyor ki Joss ilk birkaç haftalık çalışmasını planlamış. Senin çalıştığın bölüme kadar gelmiş. Fakat yanında veriler olmadığı için devam edemiyor-muş. Aslında çok önemli bir iş yapıyor. Yarım kalmasını istemem. Kendisine bağlı departmanlarda yapacağı bütün değişiklikleri bu çalışmadan sonra planlayacak. Bir an sustu, bakışlarını Sarah'ya çevirerek, Bu hafta sonu verilmiş bir sözün var mı? diye sordu.
Sarah biraz şaşırmıştı. Hayır, dedi. Neden sordun?
Boş olduğuna çok sevindim. Joss seni istiyor, Sa-rah. Gerekli bütün evrakları ve listeleri alıp hafta sonunu onun evinde geçireceksin. Cotswolds yabancısı olduğun bir yer değil. Bu yüzden rahatlıkla gelebileceğini söyledim ona. Beraberimde çalışan insanlara fazla mesai yapmaları gerektiğini söylemek benim için ne kadar zordur, bilirsin, Sarah. Ama ne yapayım ki bazı durumlarda kaçınılmaz oluyor.
Sarah gülümsememek için zor tuttu kendini. Steven gerçekten de fazla mesai yaptırmaktan nefret ederdi. Bir an düşündü. Joshua'nın uzun süre kendisini ara-mayıp sonra birden Cotsvvolds'a çağırmasını nasıl yo-rumlamalıydı. Onun bir süredir hazırladığı yeni çalışma planından haberdardı ve sıranın kendi bölümüne gelmesini bekliyordu. Ama böylesi hiç aklına gelmemişti.
Ona pazartesi günü mesai saatleri içinde gelebileceğini söyledim, ama dinlemedi. Anladığım kadarıyla programın zamanında tamamlanması konusunda çok endişeli. Bugün öğleden sonra telefon edip yanıtını öğrenecek. Ne dersin, Sarah. Hafta sonu tatilinden vazgeçecek misin?
Sarah omuzlarını silkti. Aynı gün içinde gidip dönebilirim, dedi. Biliyorsun yolları çok iyi biliyorum. Çünkü kız kardeşim... Steven'ın yüzünde beliren garip ifadeyi görünce sustu. Bu adamın başka bir sorunu olmalıydı. Steven onun aklından geçenleri anlamış gibi içini çekti.
Joss'un istekleri sadece işle ilgili olmayabilir, diye mırıldandı düşünceli bir tavırla. Biliyorsun Joshua uzun süre fiilen gazetecilik ve yazarlık yaptı. Bu yüzden bizim çalışma yöntemlerimize pek alışık değil. Öyle sanıyorum ki kadınlara yönelik yayınlar konusunda pek az şey biliyor. Bu yüzden satış rakamlarını da istiyor. Ona ayrıca bugüne kadar bastığımız kitapların bir listesini de götürmen gerekecek. Böylece yayınları seçerken hangi kriterleri kullandığımızı öğrenecek. Tabii bütün bu söylediklerim tahmine dayanıyor.
Sarah tedirgin olmaya başlamıştı. Joss'a götüreceği belgeler kendi aleyhine kullanılabilecek bir cephaneye dönüşebilirdi pekâlâ. Belki de Sarah'nın o işe uygun olmadığını düşünecekti. 'Paniğe kapılmamalıyım,' diye geçirdi içinden. Steven ona daima güvenmiş ve yaptığı işi beğenmişti. Bu nokta kesindi. Joshua'ya götüreceği kitap listesi oldukça kısaydı, fakat son birkaç ayın satış durumunu gösteren listeler oldukça cesaret vericiydi. Bu kitapların hemen hepsini Sarah bizzat seçmişti. Bunların bir kısmını da James Richards'a güç

bela kabul ettirmişti. Aralarında şiddetli tartışmalar olmuştu. Çünkü yeni basılacak kitapların yazarları tanınmış değildi. James'e göre okurlar tanınmış yazarların kitaplarını tercih ediyorlardı. Sarah ise böyle bir sınırlamaya karşıydı. Zaman ve satışlar haklı olduğunu ortaya koymuştu.

Aslında en fazla Elaine Phillips'in ilk iki kitabı üzerine tartışmışlardı. Romanların ikisi de tarihsel uzun öykü türünde yazılmıştı. Yorkshire'lı bir ailenin başından geçenler anlatılıyordu. James kitapların yeterince gerilimli olmadıklarından yakınıyordu. Aslında onun gerilim' derken neyi kastettiğini Sarah çok iyi biliyordu. James'e göre bir kitabın gerilimli olması, sekse ağırlık vermesi demekti. Oysa birinci kitap çok iyi satmıştı. Okuyucular Phillips'in ikinci kitabını adeta sabırsızlıkla beklemişlerdi.

Bir şey söylemeyecek misin, Sarah?

Sarah, Steven'ın bu sözleri üzerine dalıp gittiği düşüncelerden sıyrıldı.

Joshua Hovvard belgelerle birlikte yanına gitmemi istiyorsa, bu isteğini yerine getirmekten başka çarem olamaz, dedi sakin bir sesle.

Steven hafifçe kaşlarını çatarak baktı ona. Sonra gülümseyip, Sana teşekkür etmeliyim, dedi. Bir günde biteceğini sanmam. Eee, şey, herhalde kız kardeşinde kalacaksın.

Sarah bir an ne söylemesi gerektiğini düşündü. Meselenin bu yanını o ana kadar düşünmemiş, belki de farkında bile olmadan düşünmekten kaçınmıştı.

Korkarım onlarda kalamayacağım. Jane ve bütün aile hep birlikte tatile gittiler.

Üzülme. Joss seni oraya çağırdığına göre herhalde bir şeyler ayarlamıştır. Steven hafifçe gülümsedi. Az sonra ona telefon edeceğim. Önerisini kabul ettiğini bildirmek için.

Odasına döndüğünde Sarah'nın kafası karmakarışıktı. Joshua Howard'a yeteneklerini kanıtlaması gerekiyordu. Gerçi David gibi bir adamla başa çıkamamış ve gerektiği gibi bir ilişki kuramamıştı, ama bu, başarılı bir profesyonel editör olmadığı anlamına gelmiyordu.

Bazı sorunları vardı kuşkusuz. Ama bu firmanın en genç ve yegane kadın editörü olmasından kaynaklanıyordu. Diğer editörlerin hemen hepsi bir zamanlar ona işi nasıl yapacağını öğretmiş olan kişilerdi. Bu da çok özel bir zorluğa neden oluyordu. Üzerine aldığı yeni sorumluluklar zaman zaman büyük bir yük haline geliyordu. Fakat kendi cinsiyetinden olan insanların ne okumak istediklerini çok iyi bildiğini kanıtlamıştı. Elindeki satış listeleri bu durumu kuşkuya yer bırakmayacak kadar açık biçimde ortaya koyuyordu. Yargıları doğru olduğuna göre David'in romanını beğenmediğini söylemeye hakkı vardı. Yine de David kolayca pes edecek kişilerden değildi. Mutlaka tepki gösterecek ve Sarah'ı yıpratmak için elinden geleni yapacaktı. Joshua'nın böyle bir kampanyadan etkilenmesi mümkün müydü?

Tam o sırada telefon çaldı. Arayan Steven'dı.

Her şeyi ayarladım, Sarah, diyordu. Joss'la birlikte, onun evinde kalacaksın. Bir sürü boş odası varmış. 'Birinde kalır,' diyor. Arabayla gideceksin, değil mi? Şoför ehliyetinin vizesi vardı değil mi?

Sarah, Evet, var, diye mırıldandı. Demek onunla birlikte, aynı evde kalacaktı. Hem de o evde! Deminden beri kurtulmaya çalıştığı endişe iki misli artmış ve bir anda üzerine çullanmıştı sanki. Joshua Ho-ward'la aynı evde kalacaktı! Bütün kartlar onun elindeydi. Akla gelebilecek her bakımdan avantajlıydı. Elinde dosyalarla ona hizmet etmeye gidiyordu. Onun evinde, onun alanında karşılaşacaklardı ve geceyi aynı çatının altında geçireceklerdi.

Bu arada Steven konuşmaya devam ediyordu. Sarah silkinerek ahizeden gelen sese kulak vermeye çalıştı.

Bereket şu anda garajda boş bir araba var, diyordu Steven. Onu kullanabilirsin... Sarah teşekkür etti. Steven arabanın deposunun dolu olduğunu, anahtarları Bill'den alabileceğini söylemişti.

Dosyaları toplarken oldukça sinirliydi. Bu adamın kendisini oraya çağırması çok mu gerekliydi? Bunun onu, ne kadar tedirgin edeceğini bilmiyor muydu? Ne olursa olsun karşısında tam bir profesyonel bulmalıydı. İşini iyi bilen, kendinden emin bir iş kadını.

Bürodan ayrıldığında saat altıyı geçiyordu. Elinde dosyalarla garaja doğru yürüdü. Bili garaj kapısına yaslanmış onu bekliyordu. Gülümseyerek anahtarları uzattı.

Mr. Holland sizi beklememi söyledi Miss, dedi. Araba hazır. Mr. Holland, Mr. Howard'ın sizi bu akşam evde bekleyeceğini de söylememi istedi. Bili, Sa-rah'nın elindeki dosyaları arabaya kadar taşıdı.

Bu akşam! Sarah dosyaları arabanın içine yerleştirdi. Geri kalanları almak için büroya döndü. Unuttuğu bir şey var mı diye bir süre ayakta durup düşündü. Sonra satış miktarlarını gösteren listelerin bulunduğu dosyaları kucakladı, tekrar garaja indi. Yükü bagaja yerleştirip kapağı dikkatle kapadı.

Araba kırmızı renkli küçük bir Metro'ydu. Yola çıktıktan sonra hızı iyice düşürdü. Cuma akşamları trafik çok sıkışık oluyordu. Özellikle saat dörtle altı arasında. Bu yüzden eve varması tam yarım saatini aldı. Apartmanın küçük bir park yeri vardı. Arabayı bırakıp içeri girdi. Joss'un kendisini saat kaçta beklediğini söylememişlerdi. Yine de acele etse iyi olacaktı. Önce banyo yaptı, saçlarını kuruttu. Sonra küçük bir salata hazırlayıp yedi. Aslında aç sayılmazdı. Sanki vakit kazanmak istiyordu. Joss'la karşılaşmak ve özellikle de, onunla yalnız kalmak istemiyordu... îyi ki bu karşılaşma o küçük evde gerçekleşmeyecekti. Ellerini şakaklarına bastırarak gözlerinin önünde beliren görüntüden kurtulmaya çalıştı. Faydasızdı. Çıplak vücutları birbirine sarılıyor, solukları odayı dolduruyordu. Onun vücudu gözlerinin önünde capcanlıydı. Güçlü kasları, geniş, çıplak vücudu...

Bu görüntüleri kovmak istercesine başını iki yana salladı. Önünde duran salata tabağını itti. Pratik şeyler düşünmeliydi. Yanına mutlaka bir şeyler

alması gerekiyordu. Jane'e giderken aldığı şeyleri düşündü. Bunlar ev içinde rahatça giyebileceği basit şeylerdi. Fakat Joshua'nın karşısına bunlarla çıkamazdı. Ne de olsa patronu sayılırdı. Uygun bir şeyler bulmalıydı.

Masadan kalkıp ağır adımlarla gardıroba yaklaştı. Kapağını açıp baktı. Bir etek bluz seçti. Aslında bu giysi fena değildi, ama çok resmi kaçıyordu. İnsan böyle bir şeyi ancak önemli bir iş toplantısında giyebilirdi.

Etek-bluzu yerine koydu. Ani bir kararla bir tişört ve bir blucin çıkardı. Evet, bu yeterliydi. Bunlara ek olarak bir hırka bir de gecelik almalıydı. Ne de olsa hafta sonu tatilinden fedakârlık edip gidiyordu.

Aynanın karşısına geçip saçlarını taradı. Bu tişörtle blucini evde giyecekti. Yolda ise pamuklu bir etek ile el örgüsü bir kazak! Araba kullanacağına göre rahat etmesi gerekiyordu. Çok resmi bir havaya bürünmesine gerek yoktu. Rahat olmalıydı. Rahatlık denilen şey de insanın kıyafetiyle başlardı.

Saçlarını önce büroya giderken yaptığı gibi sıkıca ensesinde topladı. Hayır, buna da gerek yoktu. Çözdü. Saçları omuzlarına dağıldı. Böylesi daha iyiydi. Her ihtimale karşı saç tokasını çantasına koymalıydı. Hangi ihtimale karşı? Bilemiyordu. Aynadaki görüntüsüne baktı. Evet, fena görünmüyordu. Makyaj çantasını alarak gözlerine hafifçe rimel sürdü. Dudaklarını çok açık bir rujla boyadı.

Saatine baktı. Akşamın sekiz buçuğu olmuştu. Artık oyalanmamalıydı. Biraz daha geç kalırsa oraya gece yarısı varacaktı ve bu hiç de hoş olmayacaktı. Ev sahibini gecenin bir vaktinde yatağından kaldırmak çok ayıp olurdu. Üstelik Joshua Howard'ı belirleyen özellikler arasında kibarlık, sıralamada oldukça geri kalıyordu.

Belki de genç adam Sarah'nın bürodan çıkar çıkmaz hemen yola çıkacağını sanıyordu. Bu kadar geç kalması onu biraz rahatsız edebilirdi. Hep Sarah rahatsız olacak değildiya.

David'le başa çıkamamış ve bu vahşi adamın elinden Joshua'mn yardımıyla kurtulmuştu. Bu kim ne derse desin çok kötü bir puandı. Sarah'nın profesyonel yetenekleri hakkında Joshua'nın kuşkuya kapılmasına yol açtığı kesindi. Bu durum karşısında küçük memure psikolojisi geliştirmesi hiç gerekmiyordu. Daha ağır ve kendinden emin davranmalıydı. Böyle adamlarla başa çıkmanın başka yolu da yoktu zaten. Joshua Hovvard'a öncelikle kendisinden korkmadığını göstermeliydi.

Evinden çıkıp arabaya bindi. Haughton House'a gidiyordu. 'İnanılır gibi değil,' diye geçirdi içinden. Çocukluk rüyalarını süsleyen o eve bu koşullar altında gideceğini hiç düşünmemişti. Hayallerimin evi, diye mırıldandı yüksek sesle.

Bölüm Altı

Evin ışıkları yanıyordu. Anlaşılan Joss yalnız değildi. Kapıda kırmızı bir spor Mercedes duruyordu. Porc-he'nin tam yanına park edilmişti.

Sarah arabayı park edip çıktı. Ana kapının geniş merdivenlerini tırmanıp zile bastı. Dışardan evin restore edilmekte olduğu hiç belli olmuyordu. Joss'un Londra'ya gelmesini önleyen şey ne olabilirdi?

Ön kapı açıldı ve Joshua Howard eşikte göründü. Üzerinde siyah bir pantolon ve beyaz bir gömlek vardı. Gömleğin yukardan iki düğmesi çözüktü. Sarah' nın bakışları genç adamın boynunun hemen altından başlayan siyah tüylere takıldı. Boğazı kupkuru olmuştu. Bakışlarını kaçırmaya çalıştı.

Oldukça geç kaldın.

Savaş işte bu sözlerle başlamıştı. Sarah yutkundu.

Çok hızlı araba kullanamam. Evden çıktığımda saat dokuza geliyordu.

Açıklama yapman gerekmez. Seni çağırdığımı duyduğun an yola çıkacağını düşünmüyordum zaten.

Bu sözler Sarah'yı şaşırttı. Demek kasten ağırdan alacağını tahmin etmişti. Evin giriş bölümü oldukça karanlıktı. Işığa doğru yürüdü. Joss arkasından geliyordu.

Joss, ne yapıyorsun orada, sevgilim? Bu bir kadın sesiydi ve Sarah'nın taş kesilmesine yetmişti. Dı-şardaki Mercedes'i tamamen unutmuştu. Bu Joshua' nın bilinçli olarak hazırladığı bir mizansen olabilir miydi? Belki de böylelikle aralarındaki ilişkinin hiç de önemli olmadığını göstermek istiyordu. 'Gurur kırıcı bir durum,' diye geçirdi içinden. Varlığı Joshua için pek bir önem taşımıyordu anlaşılan. Hayatında bir başka kadının olduğunu gösterme ihtiyacını neden duymuş olabilirdi?

Yürümeye devam etti. Ve az önceki sesin sahibi birden gözüne çarptı. Daha doğrusu kadının, kuaför elinden çıktığı ilk bakışta belli olan sarı saçlarını gördü. Onlara doğru yaklaşan kadın yürüdü. Sarah'yı görmezlikten gelerek hafifçe Joshua'nın koluna dokundu.

Sevgilim, dedi hafif asabi bir ses tonuyla. Beni bekletiyorsun ama... Koyu kırmızı boyalı dudaklarında kışkırtıcı bir tebessüm vardı. Aslında güzel ve havalı bir kadındı. Otuzunu aşmış görünüyordu. Hali tavrıysa çok farklıydı. Bir genç kız gibi davranmaya çalışıyordu. Giysileri de öyleydi. Üzerinde oldukça şık pembe bir elbise vardı. Göğüslerini ortaya çıkaran yaka kısmı çok açıktı bu elbisenin.

Sarah kadının merak dolu bakışları arasında yoluna devam ederek odanın ortasına doğru yürüdü. Sonra durup Joss'un ona yer göstermesini bekledi.

Beklemek seni daha ateşli yapıyor, Helene, diye mırıldandı genç adam gülümseyerek. Parmağının ucuyla kadının burnuna dokunmuştu.

Sarışın kıkırdayıp, Joshua'ya iyice sokuldu. Sarah bakışlarını kaçırdı. Kendini fazla hissetmeye başlamıştı. Kötü bir vakitte gelmişti anlaşılan. Fakat yine de Joss onun geleceğini biliyordu. Hayır, kıskançlığı asla kendine yediremiyordu. Hayatında hiç kimseyi kıskanma-mıştı. O halde bu şiddetli duygu ne anlama geliyordu?

Bu küçük arkadaşını benimle tanıştırmayacak mısın, sevgilim? dedi sarışın.

Benimle birlikte çalışıyor, dedi Joshua, kayıtsız bir tavırla.
Ya, öyle mi? Kadının ses tonu değişmişti. Anlıyorum, diye devam etti. Yanında çalışan sekreterlerden biri herhalde.
Sesinde apaçık, küçümseyici bir ifade vardı. Sarah' nın yüreği tırmalanmış gibi oldu.
Joshua'nın sesini duydu. Yanılmıyorsun, canım, diyordu. Sarah, Leichner-Holland'ın kadınlara yönelik yayınlar editörüdür.
Bak sen şu işe!
Kadın çok şaşırmış gibiydi. Soğuk bakışlarını Sarah' nın yüzüne çevirdi.
Helene Standish benim çok eski arkadaşlarımdan biridir, Sarah, dedi genç adam. Onu sahne isminden hatırlayabilirsin. Sanat dünyasında Rosemary Perish adını kullanır.
Sarah hayretler içinde kadına baktı. O kadın bu muydu? Rosemary Perish adını duymayan pek az kişi vardı. Pek çok televizyon oyununda rol almıştı. Sokakta görse tanımazdı bu kadını. Ekranda göründüğünden çok farklıydı. En azından oynadığı rollerdeki kadar seksi değildi.
Şaşkınlığını hemen yenerek gülümsedi. Kadına yaklaşıp elini uzattı.
İlk görüşte tanıdım, dedi. Televizyonda sizi çok seyrettim.
Yakında Helene'in ilk romanını da okuyacaksın, dedi Joss.
Ama sevgilim, dedi Rosemary Perish. Hani roman basılmadan kimselere söylemeyecektin?
Sarah yabancı sayılmaz. Romanını ilk okuyacaklardan biri o.
Listede böyle bir yazarın ismi yoktu. Sarah yine de bozuntuya vermedi. Kitabınızı ilk fırsatta okuyacağım, Miss Standish, dedi.
Miss değil, Mrs. diye düzeltti kadın. Gerçi çoktan boşandım, ama soyadımı değiştirmedim. İlgi gösterdiğin için çok teşekkür ederim. Ama kitabımı okuman gerekli değil bence. O işi Joss yapacak. Açık konuşmak gerekirse, bir erkeğin görüşü, hele bu erkek Joss gibi biri olursa, benim için çok daha değerli.
'Eminim, öyledir,' diye düşündü Sarah. Yine de kolayca geri çekilmeye niyetli değildi. Kadınlara yönelik yayınlar söz konusu olunca bu düşünceniz biraz garip kaçıyor, dedi, dudağını bükerek. Çok yetenekli erkek editörler olduğunu kabul ediyorum, ama inanın bunların sayısı çok azdır.
Bu sözler biraz sert kaçmıştı. Sarah kadının yüzüne gülümseyerek bakıyordu. Uzunca bir sessizlikten sonra Helene, Joshua'ya dönerek, Aman Tanrım, dedi, Beraberinde çalışan insanlara patronun kim olduğunu hatırlatmıyorsun galiba. Bu hiç de doğru değil. Ayrıca, sorabilir miyim, bu kadının burada ne işi var. Gecenin bu saatinde...
Odanın içinde buz gibi bir rüzgâr esti sanki. 'Bu kadın,' sözcüklerini hakarette bulunur gibi Sarah'nın yüzüne bakarak söylemişti Helene.
Sarah hiç şaşırmadı. Yüzündeki tebessümü bile bozmadı.

Joshua'nın keyfi kaçmıştı. Sarah'la birlikte çalışacağız, dedi. Bana dosya getirdi. Kendi bölümüyle ilgili dosyalar.

Kadının soğuk mavi gözleri öfkeyle parladı. Sarah' ya dönerek, Anlıyorum, dedi. Çok yoğun bir hafta sonu geçireceğini söylemiştin. Kastettiğin buydu demek.

Hakaret ediyordu resmen. Sarah'nın karşılık vermeye niyeti yoktu.

Doğru anladın, diye mırıldandı Joshua.

Sana hatırlatıyorum, sevgilim. Bu ayın sonuna doğru mutlaka gelip benimle birlikte olmalısın. Romanımın ilk taslağını okumanı istiyorum. Birlikte birkaç gün geçireceğiz. Bu gece seninle birlikte olmayı çok isterdim, ama ne yazık ki Cannes'a uçmam gerekiyor. Keşke sen de benimle gelebilseydin.

Kadın, sanki bütün bu anlattıkları Sarah yüzünden oluyormuş gibi bir tavır takınmıştı.

'Keşke birlikte gitseydiniz,' diye içinden geçirdi Sa-rah. Bunu gerçekten istiyordu. Yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Ama bunu söylese de Helene'i inandıramazdı. Bu kadının erkekler konusunda muazzam bir tecrübesi olmalıydı. Eğer gerçekten istiyorsa Joss'a sahip olma fırsatını kaçırmayacağı kesindi. Sarah gibi birinin böyleleriyle rekabet edemeyeceği çok açıktı.

Kendisine gelince, Joshua Howard üzerinde hiçbir hak iddia edemezdi. Hayır, kıskanmayacaktı. Joss kolunu kadının omzuna attı ve onu hole doğru götürdü. Bu arada omzunun üzerinden Sarah'ya, gelsene, der gibi baktı.

Bu adamı sevemezdi. Sevmemeliydi. Balo gecesi yaşadıkları bir anlık yanılsamadan ibaretti. Bir an için ona âşık olduğunu düşünmüştü, hepsi o kadar.

Neredeyse sürüklenerek onların peşinden gitti. Loş ışıklarla aydınlatılmış geniş bir salona geçtiler. Yüreğinde acı bir öfke duyuyordu Sarah. Helene'le ikisini karşılaştırmakta ne çıkarı olabilirdi bu adamın? Bu adamla o gece Sarah'ı kollarının arasına alan ve sabaha kadar... Hayır, işin bu tarafını asla düşünmemeliydi. Aklına bile getirmemeliydi. Yoksa, duyacağı öfke dayanılmaz olacaktı.

Salon çok gösterişli biçimde düzenlenmişti. Mobilyalar belirli bir çağın veya stilin damgasını taşımıyorlardı. Helene'in Joss'a bir şeyler söylediğini işitti.

Burası çok karışık olmuş, hayatım. Bütün bu eşyaların yenibaştan düzenlenmesi gerekiyor. Burada neden kaldığını anlayamıyorum. Bütün bu işler bitene kadar bir başka yerde yaşasan daha iyi olmaz mı?'

Sözleşme yaptığım adamların sözlerini tutacaklarını, yani işi zamanında bitireceklerini bilsem dediğini yaparım. Fakat işi öyle yavaştan alıyorlar ki başlarında mutlaka birinin bulunması gerekiyor. Bu yüzden evde çalışmak zorundayım. Sarah'yı da bu yüzden çağırdım. Ayağa kalkıp saatine baktı.

Az önce uçağa binmek üzere ayrılman gerektiğini söylemiştin.

Ne yazık ki, evet... Haydi beni arabaya kadar geçir, hayatım.

Bunu söyledikten sonra Helene koşarak Joshua'ya yaklaştı ve cilveli bir hareketle koluna girdi. Birlikte salondan çıktılar. Koridor boyunca uzaklaşan ayak sesleri duyuldu. Dış kapı açıldı sonra kısa süren derin bir sessizlik oldu. Sarah elini şakağına doğru götürdü. Bu sessizlik gözlerinin önüne hiç istemediği bir görüntüyü getirmişti. Helene'i Joss'un kollarında hayal etmek çok kolaydı.

Nihayet araba sesini işitti. Joss bir iki dakika sonra döndü. Salona girer girmez ilk işi tavandaki avizeyi yakmak oldu. Sarah genç adamın yaklaştığını hissetti. Fakat onunla göz göze gelmek istemiyordu. Gözlerini takılı kaldıkları şömineden çekmedi.

İstediğim her şeyi getirdin.mi, Sarah?

Sarah bakışlarını ona çevirdi. Joss işadamı tavrını takınmıştı. Kendisinin aynı havaya giremeyeceğini hissederek paniğe kapılır gibi oldu.

Onun yüzüne biraz daha dikkatli bakınca kalbi hızlı hızlı çarpmaya başladı. Genç adamın çenesinde Hele-ne'in rujunu fark etmişti. Bakışlarını öfkeyle kaçırdı. Hayır, bu koşullarda rol yapması imkânsızdı. Kapı açıldığında beliren o garip sessizliğin içinde öpüşmüşlerdi demek. Öpüşme sahnesi bir görüntü halinde kafasının içinde canlandı.

Her şey arabada, dedi yorgun bir sesle. Ne istediğini söylersen, gidip getirebilirim.

Sabaha kadar bekleyebilir.

Saatine bir göz atınca genç adamın kaşları çatıldı. Çok geç olmuş, diye mırıldandı. Geceyarısından sonra çalışamam. Daha erken geleceğini düşünmüştüm.

Erken gelseydim hoşuna gitmezdi, diye karşılık verdi Sarah, buz gibi bir tebessümle. İyi ki geciktim.

Ne demek istiyorsun?

Gözlerini Sarah'nın yüzüne çevirmiş sert sert bakıyordu. Sarah bu kadar sert bir karşılık beklememişti. Bir an ne diyeceğini bilemedi. Yüzüne hafif bir pembelik yayılmıştı.

Daha erken gelmiş olsaydım Helene'Ie seni rahatsız edebilirdim.

Genç adamın yüzünde vahşi bir tebessüm belirdi. Kıskanıyor musun yoksa?

Sarah o anda bütün gücüyle vurmamak için kendini zor tuttu. O alaycı tebessümü koparıp atmak istiyordu. Onu yaralamak için lafı nasıl da çevirmişti. Ayrıca nasıl bu kadar pervasız olabiliyordu?

Elbette kıskanmıyorum. Kıskanmam mı gerekiyordu?

Bir süre hiç söz söylemeden birbirlerini süzdüler. Genç adamın bakışlarında öfke kıvılcımları yanıp sönüyordu.

Gerekmiyor mu?

Birini kıskanmak için ona âşık olmak gerekir.

Bu büyük gerçeğe nereden vardığını sorabilir miyim? Dudakları hafif bir bükülüşle kıvrılmıştı. Bu tebessüm, yüzüne bir kaplan ifadesi veriyordu. Alaycı olmaktan çok yaralayıcıydı.

Bir yerde okudun herhalde, diye mırıldandı sonra. Yoksa bütün bunları kişisel deneylerinden mi çıkardın küçük bakire?

Bu sözler Sarah'nın yüzüne bir tokat gibi çarptı. En hassas olduğu konuydu bu ve Joshua bunu biliyordu. Bir an ondan intikam almasına yetecek ağırlıkta sözcükler aradı. Hayır, bulamıyordu. Kafasının içi karmakarışıktı. Bu küçük atışmayı Joshua'nın kazandığını kabul etmekten başka çaresi yoktu.

Elini alnına götürerek, Çok yorgunum, Joss, diye mırıldandı. Nerede kalacağımı gösterir misin lüt-

Lütfen? Bir an önce uyumak istiyorum.

Genç adam gülümsedi. Kapıyı açarak Sarah'yı dışarıya buyur etti. Sarah kendini bir robot gibi hissederek dışarı çıktı.

Joshua önde olduğu halde merdivenlerden yukarı çıkmaya başladılar. Genç adam bir ara durup ona döndü.

Bu gece benim yatağımda yatacağını söylesem ne yapardın?

Sarah bu sözler üzerine onun ellerini çıplak vücudunun her yerinde hissetti. Dudakları teninde küçük öpüşlerle dolaşıyordu. Bu görüntüyü kafasının içinden silmek istercesine elini boynuna doğru götürdü.

Soğukkanlılığını korumaya çalışarak, Fark etmezdi, diye mırıldandı. Özellikle senin için.

Merdivenin tam tepesinde durmuş birbirlerine bakıyorlardı. Genç adamın yüzü yarı yarıya gölgelere karışmıştı. Birkaç basamak yukardan Sarah'nın yüzüne dikkatle bakıyordu.

Sen bir yalancısın, dedi fısıldayarak. Bunu kanıtlamak için seni hemen şu anda yatağıma götürebilirim.

Çok kibirli bir adamsın, Joss. Seninle sevişmek bana zevk verdi, bunu inkâr edemem... ama seninle neden yattığımı daha önce açıklamıştım. Bunun aşkla bir ilgisi olduğunu sanmıyorum.

Bu sözler üzerine derin bir sessizlik oldu. Sarah belli etmemekle birlikte genç adamın ne yanıt vereceğini merakla bekliyordu.

Joshua hiçbir şey söylemedi, arkasını dönerek dar bir koridora girdi. Birlikte biraz yürüdüler ve kapılardan birinin önünde durdular. Koridorda pek az ışık olduğu için Sarah onun yüzünü seçemiyordu.

Işık az olduğu için özür dilerim, dedi kapıyı açarken. Elektrik tesisatını daha tamamlamadılar. Şimdilik sadece alt katı, mutfağı ve merdivenlerin bir kısmini aydınlatabiliyoruz. Köyden birini çağırtıp yatak odanı hazırlattım.

Sarah onun peşinden ürkek adımlarla içeri girdi. İnsana yüzyıllar öncesini hatırlatan garip desenli bir duvar kâğıdıyla kaplanmış duvarlara baktı. Orta yerde büyük ve antika bir karyola duruyordu. Yerde kalın bir halı vardı.

Ortalık oldukça temiz görünüyordu. 'Birkaç gün için ideal bir oda,' diye geçirdi içinden.
Ne yazık ki özel banyosu yok, dedi Joss. Koridoru işaret ederek, Az ilerde bir tane banyo göreceksin, diye ekledi. Kullanılabilir durumda. Eğer istersen odanın kapısını kilitleyebilirsin. Eşyaların arabada mı?
Evet.
Gidip getireyim. Bu gece çalışmayacağım. Ben de oldukça yorgunum. Yarın sabah erkenden başlarız, olur mu?
Sarah başını salladı. Joshua çantasını getirene kadar ayakta durarak odayı inceledi.
Oda uygun büyüklükteydi. Çok zevkli biçimde dekore edildiği bile söylenebilirdi.
Joshua elinde çantayla içeri girdi. Çantayı yatağın üzerine bırakıp kapıya doğru yürüdü.
Tatlı rüyalar, Sarah.
Dışarı çıkıp kapıyı yavaşça kapadı.
Sarah soluğunu tutarak merdivenlerdeki ayak seslerini dinledi. Önce banyo yapmalıydı. Geceliğini alıp yavaşça, ses çıkarmamaya özen göstererek kapıdan sıyrılıp banyoya girdi.
Tıpkı karyola gibi çok eski tarz bir banyoydu bu. Bereket sıcak su vardı. Hemen elbiselerini çıkarıp duşun altına girdi. Çabucak yıkandı. Kapının arkasında asılı duran büyük havlulardan biriyle kurulandı. Bir makyaj pamuğuyla yüzünü iyice sildi. Geceliğini üzerine geçirirken biraz telaşlı olduğunu fark etti. Sanki bir yere geç kalmış gibi acele ediyordu. Çabuk çabuk dişlerini fırçaladı. Işığı söndürüp, elbiseleri elinde olduğu halde dışarı çıktı. Çıplak ayaklarının ucuna basarak odasına döndü.
Yatak oldukça rahattı. Hemen derin bir uykuya dalacağını sanıyordu. Oysa yorgunluğuna rağmen uzun süre gözünü bile kırpamadı. Helene'le Joss'u unuta-bilse hemen uyuyabileceğini sanıyordu. Kapı açıldıktan sonra duyulan bir sessizlik. İşte derin sessizliğin içinde ve karanlığa karışarak öpüşmüşlerdi. Dayanılmaz bir şeydi bu. Joss'un çenesinde gördüğü izin, Helene' in ruju olduğu muhakkaktı. Bu hayata daha ne kadar süre katlanabilecekti? Hızla yıprandığını hissediyordu. Bir başka iş bulabilse bütün sorunları çözümlenecekti. Zamanında harekete geçseydi keşke! Bundan sonra Joshua'nın onun ayrılmasına izin verebileceğini hiç sanmıyordu. Artık kendisi de buna cesaret edemezdi. Fakat bundan sonra Leichner-Holland'da geçireceği her dakika tedirginlikler, hatta acılarla yüklü olabilirdi. Bütün bu olup bitenlerden sonra Joshua Hovvard'la uyum içinde çalışabilmesi mümkün müydü? Hayır, uzun süre buna katlanamayacağı çok açıktı. Hayatında bir başka kadın olduğu sürece yapamayacaktı. Keşke bilme-seydi, hiç öğrenmeseydi. Ne pahasına olursa olsun ondan uzaklaşmak için bir yol bulmak zorunda kalacaktı. Bu konuda kesin kararlı davranmalıydı. O gece

hiç yaşanmamalıydı. Bir an için nasıl da kendini kaybetmişti. Pişman değildi. Ama yine de sürekli acı çekeceğini hissediyor ve korkuyordu.

Erkenden uyandı. Pencerenin perdesini aralayıp dışarı baktı. Tarlaların üzerine ince bir tül gibi bahar sisi çökmüştü. Saat yediye geliyordu. Başında öyle bir ağırlık vardı ki sanki hiç uyumamıştı. Yataktan çıkıp banyoya geçti. On dakika sonra üzerinde blucini ve tişörtü, merdivenlerden aşağı iniyordu. Yüzünde tek bir makyaj yoktu.

Alt kata inince birkaç deneme yanılma sonunda mutfağı buldu. Bu arada tesadüfen Joss'un çalışma odasını gördü. Küçük bir kütüphaneye benziyordu. Maun ağacından yapılmış kitaplarla dolu raflar çepeçevre bütün odayı kaplıyordu. Bir tarafta neredeyse tavandan yere kadar uzanan geniş bir pencere vardı. Yerdeki halı çok değerli olmalıydı. 'Bir İran halısı,' diye düşündü genç kadın. Koltuklar deri kaplıydı. Maun yazı masasının üzeri siyah bir ayna gibi parlıyordu.

Böyle bir atmosferde çalışmak başlı başına bir zevk olmalıydı. Özellikle soğuk kış akşamlarında, dışarda kar yağarken. Köşedeki mermer şömineye gözü ilişti.

Bütün bunları bir iki dakika içinde düşünmüştü Sa-rah. Mutfak oldukça genişti. Birkaç küçük odanın birleştirilmesiyle oluşmuştu sanki. Bu küçük inşaat ve dekorasyon çok pahalıya mal olmuştu herhalde. Masa ve sandalyeler çam ağacından yapılmış, üzerlerine boya yerine kalın bir cila çekilmişti. Akla gelebilecek her türlü modern alet vardı içerde. Yerler seramik kaplıydı.

Yan yana duran iki kapaktan önce birini, sonra diğerini açarak bir göz attı. Biri bulaşık makinesi, diğeri gömme bir buzdolabıydı. Yiyecek pek bir şey yoktu. Kendine bir kahve yaptı. Küçük bir peynirli tost hazırladı.

Masanın başında kahvesini içerken saatin sekiz olduğunu fark etti. Joshua'nın eve tam olarak yerleşmediği görülüyordu. Tostu yemişti ama hâlâ açtı. Buzdolabında yiyecek olmaması biraz garip değil miydi? Joss en azından dört beş gündür burada kalıyordu. Ne yiyip ne içiyordu acaba?

Köydeki satış mağazası cumartesileri açık oluyordu. Joshua'nın kalkmasını beklemeden gidip bir şeyler alsa iyi ederdi.

Mutfak kapısından çıkıp yürümeye başladı. Hava temiz ve serindi. Tezgâhtar kadın onu hemen tanıdı.

Sarah'nın ısmarladıklarını paketlerken, Sanırım ablanız burada değil, dedi.

Sarah gülümseyerek, Biliyorum, diye karşılık verdi. Bir iki kelime daha söylese uzun açıklamalar yapması gerekeceğini düşünerek, kadına arkasını dönüp rafları incelemeye başladı.

Ekmek yoktu. Fakat bu saatte az ilerdeki fırının açık olması gerekiyordu. Mağazadan çıkınca o tarafa doğru yürüdü. Fırından inanılmaz güzellikte kokular yükseliyordu.

Az sonra Sarah kollarında bir ekmek, ayçörekleri ve paketler olduğu halde eve dönüyordu. Yol aslında oldukça uzundu ve özellikle paketlerle yorucuydu. Ama nedense Sarah kendini zinde hissediyordu. Londra'nın kirli havasından ne zaman uzaklaşsa enerjiyle dolduğunu hissederdi zaten.

Joss sabah kahvaltılarında ne yiyordu acaba? Bu konuda hiçbir fikri yoktu. Onun ne yediğini öğrenmek uğruna aç kalacak değildi ya.

Eve döndüğünde Joss'un çoktan kalkmış olacağını sanıyordu. Yanıldığını anlayınca biraz şaşırdı. Saat dokuzu geçiyordu ve Sarah hâlâ doğru dürüst kahvaltı etti. Joss, erkenden çalışmaya başlarız, demişti hani. Omuzlarını silkti. Joss'un ev işlerine bakan biri olmadığına göre bu konuda endişelenmesi gerekmezdi. Çörekleri fırına koydu. Yeniden kahve yaptı. 'Bu arada, yukarı çıkıp onu uyandırsam mı acaba,' diye düşündü. Daha odasını bile bilmiyordu. Tek tek bütün kapıları açıp içeri göz atması gerekecekti ki bu da hoş bir durum değildi. Bu arada çöreklerin mis gibi kokusu mutfağı sarmıştı.

En iyisi gidip onu uyandırmaktı. Odaların kapılarını vurup hangi odada kaldığını öğrenebilirdi. Zaten üst katta ondan başka kalan yoktu. Ani bir kararla mutfaktan çıkıp merdivenlere yöneldi. Basamakları hızlı hızlı çıktı. Tam banyonun önünden geçerken birden kapı ardına kadar açıldı.

Joshua Howard tam karşısında duruyordu. Beline sardığı ince bir havlu dışında tamamen çıplaktı. Omuzlarında ve göğsünde su damlacıkları vardı. Sarah elini ağzına götürerek hayretle baktı ona. Öyle şaşırmıştı ki farkında bile olmadan bakışlarını genç adamın yüzünden yarı çıplak vücuduna doğru kaydırdı.

Savunmasız bir erkeğe böyle bakılmaz, Sarah.

Genç adam alaycı bir tavırla söylemişti bu sözleri. Sarah büyülenmiş gibi bakıyordu ona. Öylesine inanılmaz ve beklenmedik bir görünüşü vardı ki, ne konuşabiliyor ne de gülümseyebiliyordu. Birkaç adım geri çekildi. Başını öne eğerek bakışlarını kaçırdı. Hafifçe öksürerek sesini ayarladı.

Kahvaltı,dedi. Sesi kendine bile yabancıydı. Uyandığını bilmiyordum. Ben sanıyordum ki hâlâ odandasın ve... Eğer kahvaltı etmek istiyorsan, tabii.

Kahvaltı, öyle mi? Genç adam yumuşak bir sesle güldü. Kahvaltı olarak bana ne öneriyorsun sevgili Sa-rah. Lezzetli dudaklarını mı? Yoksa yumuşak tenini mi?

Sarah ürpererek bir adım daha geriledi. Bu sözler onu tahrik etmişti. Yüreğinin kabardığını hissetti. Solukları ansızın sıklaşmıştı. Aralarında neredeyse iki metre mesafe vardı, ama sanki çoktan sevişmeye başlamışlardı. Sarah onun kollarının arasında gibiydi. Bedeninin yoğun bir cinsel arzuyla ona karşılık verdiğini hissediyor gibiydi.

Beni istiyorsun, Sarah.

Bu seste kibirli bir hava vardı. Ancak iddiayı kazanmış birinin sesi böyle olabilirdi. Bakışlarındaki alaycı ifade bir anda Sarah'yı altüst etti. Yaşadığı yoğun cinsellik yerini kör bir öfkeye bıraktı. Duyduğu acıyı ona iade

etmeliydi, ona acı çektirmeliydi. Öyle yoğun bir öfke duyuyordu ki şaklama sesinin nereden geldiğini bile ilk anda fark edemedi. Genç adam elini yavaşça kendi yanağına götürdüğü zaman anladı. Onu tokat-lamıştı. Sağ elinin avucunda ve parmaklarında hafif bir uyuşma hissediyordu. 'Bir an önce kaçmalıyım, aşağı inmeliyim,' diye geçirdi içinden. Aralarındaki mesafe şimdi bir karış ya vardı ya yoktu. Kaçmak için arkasını dönüp merdivenlere doğru bir adım attığı anda o güçlü kolların belini sıkıca kavradıklarını hissetti. Ondan kurtulmak için çırpınarak döndü ve göz göze geldiler. Koyu lacivert gözlerde, az önceki alaycı ifade kaybolmuştu.

Uğradığın düşkırıklığının acısını benden çıkarmaya çalışma, Sarah, dedi Joss dişlerinin arasından. Gerçekten sinirlenmiş bir hali vardı. Bir daha böyle bir şey yapma. Kollarını biraz gevşetti. Şimdi söyle bakalım, neyin var? Yumuşak bir sesle söylemişti bunu. Beni istediğini fark ettiğim için utandın mı yoksa?

'Hayır, olamaz, böyle düşünmemeli,' diye düşündü Sarah. Yukarı çıktığı için pişman olmuştu. Ona kahvaltı hazırlamak gibi acaip ve yersiz bir fikre nasıl kapıldığını anlamakta güçlük çekiyordu. Mutfakta kendini güvence içinde hissediyordu, oysa şimdi... Hafifçe inledi. Umutsuzluk içindeydi. Joss'un yüzünü dikkatle inceleyen bakışlarından kurtulmak için gözlerini yumdu.

Lütfen aptallık etme, diye fısıldadı genç adam. Sarah hafifçe titredi. Olayı bu kadar dramatize etmenin çok saçma olduğunu ikimiz de biliyoruz, diye ekledi. Bir kadından tokat yiyen bir erkek ya aynı şiddette bir tokatla ya da hararetli bir öpücükle karşılık verir. Hangisini tercih edersin, Sarah? Kendi seçimimi kendim yapabilir miyim? İzin veriyor musun?

Sarah çırpınmaya, onun çıplak göğsünü yumruklarıyla dövmeye başladı. Böyle davrandığı için bu adamdan nefret ediyordu. Onunla seviştiği ve o sevişmeyi unutamadığı için de kendinden nefret ediyordu, hem de ölesiye.

Çırpınmanın faydası yoktu. Joshua onu belinden öyle sıkı kavramıştı ki bir an soluğu kesildi. Omuzlarından itmeye kalkıştı, ama imkânsızdı. Bir süre kadar hareketsiz kaldılar. Sonra genç adam tek eliyle onu ensesinden kavradı ve dudaklarından ihtirasla öpmeye başladı.

Vücutları birbirine öyle yaslanmıştı ki Sarah onun kalp atışlarını hissediyordu. Vücudu ondan yayılan sıcaklıkla iyice ısınmıştı. Üzerindeki tişört de iyice ıslanmıştı üstelik.

Joshua'nın cinsel arzularının uyandığını fark edebiliyordu. O güçlü kolların arasında gittikçe zayıfladığını, bütün direncini kaybettiğini hissetti.

Oh Tanrım, seni öyle istiyorum ki...

Bu boğuk, sert sözcükler Sarah'yı kendine getirdi. Bütün vücudu titremeye başladı. Ağlamamak için dudaklarını ısırıyordu şimdi.

Buraya seninle çalışmaya geldim, Joss, dedi hıçkırıklar içinde. Başka şey yapmaya değil. Gözleri yaşlarla dolmuştu ve bu yüzden onun yüzünü seçemiyordu.

Hakkımda ne düşünürsen düşün, diye devam etti. Ama şunu iyice bil ki, seninle sevişmek...

İstemiyorsun, öyle mi?

Buna inanması çok güçmüş gibi dudaklarını bükerek Sarah'nın yüzünü inceledi. Sarah, 'Aslında haksız sayılmaz,' diye geçirdi aklından, yıldırım hızıyla. Az önce ona nasıl baktığını, sonra kollarının arasında kendinden geçercesine nasıl titrediğini fark etmemiş olabilir miydi genç adam?

Bana dokunmanı istemiyorum, dedi bir solukta.

Genç adam yüzünde kuşku dolu bir ifadeyle bakıyordu ona. Onun teninin bu kadar açık renk olduğunu daha önce fark etmemişti Sarah. Bu da oldukça garipti. Kollarını gevşetmesinden yararlanarak ondan biraz daha uzaklaştı. Tişörtünün önü iyice ıslanmıştı. Belindeki ellerden kurtularak merdivenlere doğru ilerledi.

İster inan ister inanma, dedi başını çevirerek, Buraya kahvaltı etmek isteyip istemediğini sormak için gelmiştim. Hızlı adımlarla merdivenden inip mutfağa girdi.

Çöreklerin kokusunu içine çekti. Bunca altüst oluşa rağmen kendini cok aç hissetmesi garip değil miydi? İştahının kalmadığını sanıyordu oysa. Bir iki dakika daha geç kalsaydı çörekler yanacaklardı. Fırının düğmesini çevirip masanın başına oturdu. Aynı şey yeniden başlarsa burada bir dakika daha kalamayacağını hissediyordu. Onun kollarının arasında bale gecesi olanlar dışında kalan her şeyi unutmuştu bir arı. Joshua biraz dalıa ileri g'.tmek isteseydi karşı koyamayacaktı. Çünkü onu istemişti. Heie bir ara müthiş bir arzu duymuştu. Evet, çok iyi hatırlıyordu. İşte tam o sı-rad? Joshua onu kucaklayıp yatağına götürseydi karşı koymayacağı kesindi. Çok tehlikeli bir durumdu. Zaman zaman iradesine hâkim olamıyordu sanki. İçinde gizli kalan bir güç ansızın suyun yüzeyine çıkıyor ve onu denetimi altına alıyordu. •

Kendisine bir kahve koymak için ayağa kalktığında dizlerinin titremekte olduğunu fark ederek şaşırdı. Hangi akla uyup da buraya gelmişti? Böyle bir şeyin olacağını üç aşağı beş yukarı biliyordu.

Joss mutfağa girdiğinde üzerinde Sarah'nınki gibi sıradan bir ev giysisi vardı. Altında bir blucin, üzerinde kısa kollu beyaz pamuklu bir gömlek...

Havayı koklayarak, Bu da ne? dedi. Çok güzel bir şey kokuyor.

Çörek ve kahve, diye karşılık verdi Sarah. Onunla mümkün olduğu kadar göz göze gelmemeye çalışıyordu. Uyandığımda çok acıkmıştım, dedi. Ekmek yoktu. Sonra cumartesileri marketin açık olduğunu hatırladım. Senin de bir şeyler yemek isteyeceğini düşünerek alışveriş yaptım.

Genç adam bir şey söylemedi. Hafifçe başını sallamakla yetindi. O da sabah kahvaltısı için bir şey düşünmüş müydü acaba? Onun hangi yemeklerden hoşlandığını bile bilmiyordu.

Sarah...

Onun elini omzunda hissedince birden gerildi.

Özür dilerim... Böyle olmasını istemezdim.

Ne demek istiyordu? Yavaşça başını kaldırıp onun yüzüne baktı. Gerçekten üzgün görünüyordu.

Önemli değil, diye mırıldandı. Biraz şaşırdım sadece. Kadınları yatağına davet ederken onlara bu şekilde davrandığını bilmiyordum.

Şey... böyle düşünmemelisin. Elimde değildi. Beni daha fazla cezalandırmamalısın, Sarah.

Sarah'nın içinde bir şeyler erir gibi oldu.

Çörekler gerçekten nefis kokuyor, diye mırıldandı Joss. Başka ne aldın? Fırını açıp, Sarah'yı şaşırtacak kadar beceriksiz hareketlerle çöreklerin, içinde dizili olduğu tepsiyi çıkarıp masanın üzerine koydu.

Çok gerekli olabilecek birkaç şey, diye karşılık verdi Sarah. Ne yemek istediğini bilmiyorum.

Joshua hafifçe kaşlarını çattı. Sarah'nın yüzüne bir göz atarak masanın başına oturdu. Önüne bir tabak çekti. Çöreklerden bir tane aldı.

Ablam burada olsaydı onlarla birlikte kalırdım, dedi Sarah. Gündüzleri buraya çalışmak için gelecektim. Umarım sana engel olmuyorum. Belki önceden verilmiş sözlerin vardır.

Yani seni burada yalnız bırakıp akşam yemeklerine, partilere falan gideceğimi sanıyorsun, öyle mi?

Çalışmak için buraya geldim... Misafir değilim, biliyorsun.

Patronun olarak senin rahat ve karnı tok olmanı sağlamalıyım. Bu benim görevim. Birlikte yapacağımız daha çok iş var. Ayrıca biliyorsun, evden restorasyon devam ettiği için ayrılamıyorum. Ama benimle birlikte yemek istemiyorsan ve bu konuda kararlıysan başka bir şey düşünebiliriz. Örneğin, yakındaki bir pub-da yiyebilirsin. Tabii, yalnız olarak.

Böyle bir şey istediğini de nereden çıkarmıştı? Şimdi tek başına yemek istediğini söylese çocuksu bir duruma düşecekti.

Hafta sonunda ikimize de yetecek kadar yiyecek aldım, dedi kayıtsız görünmeye çalışarak.

Güzel, pazartesi sabahı gidip bir şeyler alabiliriz. Biliyor musun, bu çörekler tek kelimeyle nefis. Sen de yemez misin?

Aç değilim, dedi Sarah. Ama hemen sonra pişman oldu. Çünkü açtı, üstelik açlığı gittikçe artıyordu. Kalkıp yumurta haşladı ve bir tabağın içine biraz pastırma ve beyaz peynir koydu. Sonra üst üste üç tane çörek yedi.

Peki öğleye ne yiyeceğiz? diye sordu Joshua. Bir şeyler düşünmüş olmalısın.

Tavuk ve salata, dedi Sarah duraksamadan. Genç adamın gözlerinin içi gülüyordu.
Mükemmel. O halde akşam yemeğini bana bırakmalısın. Sana harika bir özel mönü sunabilirim. Bunun için gerekli olan özel fileto şu anda buzlukta beni bekliyor.
Anlaştık.
Bu küçük konuşma rahatlatıcıydı. Ama yine de Sa-rah bu samimi sözlerin gerisinde bir tehlike seziyordu.
Az sonra birlikte çalışma odasına geçtiler. Joshua dosyaları çoktan arabadan alıp masanın üzerine koymuştu. Sarah masanın önündeki koltuklardan birine oturdu. Joshua en üstteki dosyayı önüne çekip kapağını açtı. Yan gözle baktı Sarah. Bu satış listelerinin içinde yer aldığı dosyaydı. İşe bununla başlamaları iyi olmuştu. Satışların düzenli olarak arttığını görünce acaba ne diyecekti? Küçük bir öğrenci gibi takdir beklemek biraz can sıkıcıydı, ama bunu düşünmek bile heyecanını azaltamıyordu.
Ara vermeden öğleye kadar çalıştılar. Joshua son birkaç ay içinde seçilen kitapların gerekçeleri hakkında Sa-rah'nın yaptığı uzun açıklamayı dinliyordu şimdi. Sa-rah önceden hazırladığı notlara bakarak konuşuyor, arada bir kucağındaki dosyaya göz atıyordu. Joshua' nın yüzü ciddiydi. Zaman zaman önündeki kâğıda kısa notlar alıyordu.
Sonunda dirseklerini masanın üzerine dayayarak, Bu kitapları seçerken hangi kriterleri esas aldın? diye sordu.
Sarah derin bir iç geçirdi. Aslında bazıları sürpriz oldu, diye söze başladı. Çok sevdiğim bazı uzun hikâyelerin bu kadar satış yapacağını sanmıyordum, aslına bakılırsa. Öte yandan David'in özellikle son kitabı beklenen başarıyı sağlamadı. Oysa James tam aksini düşünüyordu. Tabii biraz düş kırıklığına uğradı. Öyle sanıyorum ki Steven bütün umudunu kadınlara yönelik yayınlara bağlamış durumda. Gördüğün gibi, oldukça uzun bir liste hazırladık.
Joss onun sözlerini bitirmesini bekledi. Sonra sakin bir tavırla, Ben James'in veya Steven'in değil senin fikrini soruyorum, Sarah, dedi. Senin fikrin ne... Yoksa bana söyleyebileceğin özgün bir fikrin yok mu?
Sarah'nın kendine olan güveni bu sözler üzerine bir an sarsılır gibi oldu. Hayır buna izin vermeyecekti, veremezdi.
Başarı grafiğim yüksek, dedi başını yukarı kaldırarak. Bunun bana gizli bir zevk verdiğini hissediyorum.
Gizli bir zevk öyle mi? Genç adam tek kaşını kaldırarak ona baktı. Neden açık bir zevk değil? Tanıdığım editörlerin hemen hepsi kazandıkları en küçük başarıları bile başkalarına göstermek için olmadık yollara başvururlar. Özellikle patronlarının gözüne girmek için yaparlar bunu.
'Beni küçümsemek için mutlaka bir yol buluyor,' diye düşündü Sarah. Fakat geri basmaya niyetli değildi.

Sana gerçeği söylüyorum, dedi sakin bir tavırla. Gerçekten de gizli bir zevk duyuyorum, çünkü henüz emin olmadığım bazı şeyler var. Örneğin, kazandığım başarının yaptığım isabetli seçimlerden mi, yoksa rastlantılardan mı kaynaklandığını henüz tam olarak bilemiyorum.

Anlıyorum, diye mırıldandı genç adam. Zaman zaman benim de böyle şeyler düşündüğüm olur. Gerçeği öğrenmenin tek yolu bu yılın ve hatta gelecek yılın kitap listelerini sana hazırlatmaktan ibaret. Böyle-ce, gerçeği anlayabiliriz.

Oysa o anda Joshua'nın önünde duran listeler kuşkuya yer bırakmayacak kadar açık bir başarıyı ortaya koyuyorlardı. Fakat şimdi kalkıp da itiraz etmesi çok yersiz olacaktı.

Steven daima bana güvenmiştir, diye mırıldanmakla yetindi.

Joshua Hovvard hafifçe gülümsedi. Steven'in yüzü yumuşaktır, dedi. Benimle birlikte çalışmak onu bu yüzden sevindiriyor ya. Sözünü sakınmayan birine ihtiyaç duyuyor. Tabii bütün bunları senin yeteneklerini tartışmak için söylemiyorum. Ne dersin, öğle yemeği için ara versek mi?

Sarah'nın iştahı kaçmıştı. Çocukça bir isteğe kapılarak ona yemek yemeyeceğini söylemeyi düşündü. Jos-hua'nın söyledikleri kafasını iyice karıştırmıştı.

Bu arada genç adam gözlerini ona dikmiş bakıyordu. Şu anda yapmakta olduğun işin bütün inceliklerini kavradığına emin misin, Sarah? diye sordu, düşünceli bir tavırla. İnatçı bir yazarla nasıl başa çıkılacağını biliyor musun? Kitapların bazı yerlerinin değiştirilmesini isteyeceksin. Bazıları çok inatçıdır, sorun çıkarırlar.

David Randal'dan söz ettiği açıktı. Bu kadar imalı konuşması şart mıydı?

David gibi yazarlar pek az ama, diye patladı Sa-rah.

Eminim öyledir, dedi Joshua. Onun son kitabını okudum ve hiç hoşlanmadım. Kadınlara yaklaşımı, özellikle feminist açıdan bakıldığında yayınevimi-ze büyük zarar verebilecek nitelikte. Bu kitabı basarnayız veya yeniden yazılması gerekir.

Bunu kendisine söyleyeceğim. David'in kitabı konusunda aynı görüşleri paylaşmaları Sarah'yı rahatlatmıştı.

Eliyle olumsuz bir hareket yaptı genç adam. Kararlı bir tavırla, İşte bu olmaz, dedi. Onunla ben konuşmalıyım. Bu çok daha etkili olur.

Bakışlarındaki ifade ne demek istediğini açıkça ortaya koyuyordu. Sarah bir kez daha yetki alanına girildiği için rahatsızdı. İtiraz etmesi, David'le başa çıkabileceği konusunda ikna etmesi gerekiyordu.

Bu benim işim, diye söze başladı, fakat onunla göz göze gelince sustu.

Benim konuşmam çok daha çabuk ve daha etkin sonuçlar doğuracaktır. Geçen gün senin büronda tanık olduğum olay hakkında konuşmak istemiyorum, Sarah. Beni bağışla ama gördüğüm manzara senin açından hiç

de iç açıcı değildi. David Randal karşısında dehşete kapıldığını kendi gözlerimle gördüm.

Ne diyebilirdi Sarah? Birden kendini mutsuz hissetti. Susmaktan başka çaresi kalmamıştı. O karşılaşmanın ne büyük bir talihsizlik olduğunu şimdi daha iyi anlıyordu. Joshua'nın sadece bir iki saniyesine-tanık olduğu olay, hakkında değişmesi çok güç önyargılara yol açmıştı. Onun zayıf bir kadın olduğunu, görevinin gerektirdiği otoriteyi kuramadığını düşünüyordu. Bu düşüncesini bir süre sonra Steven'a anlatacaktı. Bu durum belki de Sarah'nın meslek hayatında ilerlemesini, hatta bulunduğu noktada kalmasını bile önleyebilirdi.

Hadi gel, bir şeyler yiyelim.

Salata ve tavuk fena değildi. Fakat Sarah'nın iştahı kaçmıştı. Tabağın içindekilerin pek azma dokundu. Her şeye rağmen Joss'u etkilemenin, ona kendisini anlatabilmenin bir yolunu bulmalıydı. İşini kaybetmek istemiyordu. Aldığı para onun için çok önemliydi.

Bir iki gün boyunca kapıldığı şiddetli endişe Sarah' nın yakasını bırakmayacaktı.

Bu arada önemli bir şey keşfetmişti. Joshua Howard gerçekten de muazzam bir çalışma kapasitesine sahipti. Çok yetenekliydi. En karmaşık sorunları bile bir bakışta anlayabiliyordu. Steven daha yetenekli bir editör bulamazdı. Birkaç gün içinde Sarah'nın getirdiği bütün dosyaları ve listeleri inceledi. Belki geceleri de çalışıyordu. Bu arada evin restorasyonu ile ilgileniyor, durmak bilmeyen telefonlara yanıt veriyor, durmadan konuşuyor ve bir sorundan diğerine çok kolay geçebiliyordu.

Sarah yavaş yavaş ona tabi olmaya başladığını hissetti. Onun sekreteriymiş gibi çalışıyordu. Çalışmaları sona erdiğinde Joss övücü sözler söyledi. Fakat bunlar Sarah'yı memnun etmekten çok uzaktı. Nihayet çarşamba günü öğleden sonra Londra'ya döndü. İçinde tarifsiz bir endişe vardı. Leichner-Holland'ın kadınlara yönelik yayınlar editörlüğünde günlerinin sayılı olduğunu hissediyordu.

Joshua'nın ona söylediği son sözler David Randal' la ilgiliydi. Seni ararsa benimle görüşmesi gerektiğini söyle, demişti.

Bu seneki kitap listesini hazırlamaya başlayayım mı? diye sormuştu bunun üzerine Sarah.

Genç adamsa soruyu açık seçik yanıtlamaktan kaçınmıştı.

Bölüm Yedi

Darbe gecikmedi. Pazartesi sabahı bürosuna geleli daha yarım saat olmuştu ki telefon çaldı. Steven onunla görüşmek istiyordu.

Bürosuna girdiğinde Steven'a gülümsedi Sarah. Başıyla selamladı onu. Joshua kim bilir neler anlatmıştı? Belki de Steven Joshua'yla arasında geçen aşk macerası nedeniyle artık görevinde kalamayacağını söyleyecekti. Bir an gözlerini kapadı. Sakinleşmesi, darbeyi olgunlukla karşılaması gerekiyordu.

Sarah, iyi misin?
Steven'in sesinde belli belirsiz bir gerilim vardı.
İyiyim, diye karşılık verdi. Beni neden görmek istedin, Steven?
Steven masanın üzerinde duran kâğıt bıçağıyla bir süre sinirli sinirli oynadıktan sonra, Şey... dedi. Joshua ve ben, geçen hafta bir araya gelip konuştuk.
Ben burada yokken mi konuştunuz?
Eee, evet. David'le bazı sorunların olmuş. Bana neden anlatmadın, Sarah? Burada olup biten her şeyden sorumlu olduğumu biliyorsun.
Joss'la öğle yemeğinde buluşmuş olmalıydılar.
Derhal bir şeyler söylemesi gerekiyordu. Hafifçe öksürdü.
Tek başıma halledebileceğimi düşündüm, diye mırıldandı.
Adam sana neredeyse saldıracakmış. Sevgili kızım, böyle durumlarda derhal gelip bana haber vermelisin. En azından James'e gidebilirdin.
Gidemezdim. Biliyorsun, David, James'in en gözde yazarlarından biri.
Oh, evet anlıyorum. Bak bu nokta hiç aklıma gelmemişti.
Derin bir sessizlik oldu. Steven yüzünde dalgın bir ifadeyle önündeki yazı makinasına bakıyordu. Neden sonra, Biliyorsun, Joss buraya gelmeden önce bazı koşullar öne sürdü, diye söze başladı. Birlikte çalışacağı insanları seçmek istediğini ve bazı değişiklikler yapacağını bana açık açık söyledi.
'İşte başlıyor,' diye içinden geçirdi Sarah. 'Sıkı durmalıyım.'
Steven yan taraftaki sehpanın üzerinde duran bir kâğıdı aldı. Gözlüklerinin üzerinden Sarah'ya bakarak, Joss yaptığın çalışmalardan çok etkilenmiş, diye mırıldandı. Gerçekten çok etkilenmiş.
Sarah bakışlarını Steven'in elinde tuttuğu kâğıttan ayırmıyordu. Bütün vücudu gerilmiş bekliyordu. Ste-ven şimdi 'ama' diyerek sözlerine devam edecekti.
Ama buna rağmen, özellikle yazarlarla ilişkilerinde bazı sorunların çıkabileceğini düşünüyor. Tabii Da-vid olayı çok uç bir örnek. İşittiğim an dehşete kapıldım inan. Neden gelip bana anlatmadığını bilmiyorum. Bütün bu nedenlerden ötürü, Joss, şimdilik kadınlara yönelik yayınlar bölümünü kendi denetimi altında tutmak istiyor. Bu durum bence senin işlerini de biraz hafifletecek. Joss'la birlikte çalışacaksın. Onun özel yardımcısı olarak. Yayınlanacak kitapların seçimini yine sen yapacaksın.
Sarah şaşırmıştı. Doğrusu bu hiç aklına gelmemişti. Joss'un onu kendisine yardımcı olarak istemesi çok garipti. Demek işine son vermeye gönlü razı olmamıştı. 'Kurnazca bir tavır,' diye düşündü. Fakat o anda çok daha kötüsünü beklediği için biraz rahatlamıştı. Öyle zor durumda hissediyordu ki kendini, Joshua Hovvard'-la değil şeytanın kendisiyle bile çalışabilirdi.
Demek Joss buna karar verdi, diye mırıldandı. Biraz hayal kırıklığına uğradığımı söylesem, bana kırılmazsın, değil mi?

Seni çok iyi anlıyorum, Sarah, diye atıldı Steven. Fakat emin ol böylesi senin için çok daha iyi olacak. Daha güvenli bir iş bu. Ayrıca sorumluluğu çok daha az. Ve en önemlisi aldığın ücrette bir değişiklik olmayacak.

Sarah gülümsemeye çalıştı. Çok cömertsiniz, dedi ayağa kalkarken. O anda midesinde keskin bir sızı hissetti. Odanın içindeki bütün eşyalar havalanmış dönüyorlardı. Dişini sıkarak kapıya doğru yürüdü. Hayır, yapmayacaktı. Bir şey olmamış gibi davranması imkânsızdı. Kimseyle yüz yüze gelmek istemiyordu. Özellikle Joshua Hovvard'la karşılaşmaya dayanamayacaktı.

Steven'a döndü. Biraz başım ağrıyor, dedi. İzin verirseniz eve gidip biraz dinlenmek istiyorum.

Elbette, elbette, dedi Steven telaşla yerinden kalkıp ona yaklaşırken. Lütfen bütün bunları dert etme. Emin ol, bütün bunların senin yeteneklerin ve çalışma gücünle bir ilgisi yok. Kısa sürede bir bölümü tek başına yönetebilecek kadar deneyim kazanacağına eminim.

Az sonra Sarah hiçbir şey görmeden ve düşünmeden caddede yürüyordu. Hava güneşliydi. İnsanlardan kaçmak, uzaklaşmak istiyordu. Hakkında kim bilir ne dedikodu yapılıyordu. Söylentiler artarak yayılacaktı. Oradaki insanların yüzlerine nasıl bakacaktı? Hayır, bunu yapamayacağını hissediyordu. Apaçık ortada duran bir gerçek vardı: bu işi becerememişti. Bölüm başkanlığından sekreterliğe indirmişlerdi onu. Ah, Joshua! Bütün bunlar onun başının altından çıkmıştı. Kurnazca bir tavır olduğunu kabul etmeliydi. Başarılı bir manevrayla onun işinden etmişti. Belki de Steven çok başka şeyler söylemişti. Zavallı Steven, konuşurken nasıl da ezilip büzülüyordu. Onun işten tamamen atılmasına razı olmamış, Joshua'nın yanında çalışması için ısrar etmişti, mutlaka.

Hayır, pes etmemeliydi. Onun yanında, onun yardımcısı olarak çalışacaktı. Kuşkusuz bu, sıradan bir sekreterlik görevi olacaktı, ama yılmamalıydı. Günün birinde pişman edecekti onu, yaptığına pişman edecekti! Evet razı olmalı ve fırsat kollamalıydı. Bir gün onun da sırası gelecekti. Bunları düşünürken metronun merdivenlerini koşarcasına iniyordu.

Evine vardığında hayali baş ağrısı gerçek halini almıştı. O anda istediği tek şey sırtüstü uzanmak ve hiçbir şey düşünmemekti. Derhal büro giysilerini çıkardı, geceliğini giydi ve yattı. Her şeyden kaçmak, uzaklaşmak istiyordu. Öylesine istiyordu ki bunu bir iki dakika sonra derin bir uykuya daldı.

Uykusunun arasında bir zil sesi duydu. Sıçrayarak doğrulduğunda kapının çalınmakta olduğunu işitti. Yataktan fırlayıp üzerine bir şeyler geçirdi ve terliklerini giyerek Joss'la karşılaşma umuduyla kapıya koştu.

David'le karşılaşınca bir anda dehşete kapıldı.

Sen ha!

Kapıyı onun suratına çarpmaya hazırlanıyordu ki David ayağını eşiğe koyarak önledi.

Elindeki kâğıtları onun yüzüne doğru sallayarak teh-ditkâr bir ifadeyle, Kendini çok zeki sanıyorsun değil mi? diye bağırdı. Bak sevgilin bana ne gönderdi!

Sarah donmuş gibi baktı ona. Bu adamın, evinde ne işi vardı? Ne istiyordu?

Bu tamamen senin fikrindi, öyle değil mi? diye gürledi David.

Sarah kapıyı kapayamayacağını anlayınca oturma odasına geçti. Bu adamın neden söz ettiğini gerçekten bilmiyordu. Ama yine de tahmin etmek o kadar zor değildi. Joss kitabı reddetmişti, hepsi bu.

David dış kapıyı çarparak kapadı ve doğruca Sarah' nın yanına geldi.

Kolay kolay vazgeçmeyeceğimi düşünmeliydin. Kimse beni aptal yerine koyamaz.

Suratı kasılmıştı ve gözlerinden öfke kıvılcımları saçıyordu. Sara hayatında hiç bu kadar saldırgan ve tehlikeli bir adamla karşılaşmadığını düşündü. Gözlerinin bu kadar küçük ve birbirine yakın oluşuna daha önce ikkat etmemiş olması biraz garip değil miydi? Islak gibi duran dudakları tek kelimeyle iğrençti. Onun ellerini omuzlarında hissettiği an irkildi. O iğrenç yüze daha fazla bakmamak için gözlerini kapadı.

Kendine bir âşık bulduğun ve onu benim üzerime saldırdığın için kendini çok zeki sanıyorsun, öyle mi? Ama gerçekte aptalın tekisin sen! Meslek hayatımı mahvetmeye çalıştın. Bunun karşılığı olarak o adama verdiğini bana da vereceksin, anladın mı? Seni firijit küçük fahişe!.. Sen gerçek seksten ne anlarsın! Soğuk bir kadınsın sen ve sırf bu yüzden onca emek verdiğim bu kitap reddedildi. Sakın bana yalan söylemeye kalkma.

Sarah kafasının içindekileri toparlamaya, yaşadığı şoku atlatmaya çalışarak, Yanılıyorsun, dedi. Fakat onu ikna edemeyeceğini çok iyi biliyordu. Hiç şansı yoktu.

Ve birden fark etti. Duyduğu korku adamı tahrik ediyordu. Kurtulmak için var gücüyle çırpınmaya başladı. Ama hayır, yapamıyordu. Adamın elleri onu bir çift mengene gibi kavramıştı. Bütün bu olanlar kitaplarında yazdığı sahnelere ne kadar da benziyordu. O iğrenç fantezileri şimdi üzerinde deneyecekti. Kudurmuş gibi soluyordu ve Sarah onun gözlerine bakmaya dayanamıyordu artık.

Tecavüz çirkin bir sözcüktü. Kendi evlerinde saldırıya uğrayan kadınlardan söz edildiğini işitmişti. Anlaşılır gibi değildi. Tecavüze uğrayan bu kadınlar daha sonra ne yapıyor, nasıl yaşıyorlardı. Böyle iğrenç bir olaydan sonra insanın kendini emniyette hissetmesi mümkün müydü? Avazı çıktığı kadar bağırmalı ve savaşmaya devam etmeliydi. Ama böyle yaparsa onu daha fazla tahrik etmiş olmaz mıydı? En iyisi soğukkanlı davranmaktı. Buz gibi, kayıtsız bir tavır almaya çalışmalı, en azından paniğe kapıldığını belli etmemeliydi.

Mümkün olduğu kadar sakin görünerek, David'in kitabı konusunda Joss'un tek başına karar verdiğini ona anlatmaya çalıştı.

Yalan söylüyorsun! diye bağırdı David. Sarah ne derse desin onun kendisine inanmak istemediğini fark etmişti. Ona saldırması için suçlu olduğuna inanması gerekiyordu. Ne kadar canavar ruhlu olursa olsun bir adamın soğukkanlılıkla bir kadına tecavüz etmesi mümkün değildi. Bu yüzden bir çeşit cezalandırma isteğiyle davranmak zorundaydı. Sarah gücünü yitirmeye başlamıştı. Titriyor ve bunun ona büyük bir zevk verdiğini hissederek korkuyordu. Gücü tükenmişti. Artık ona karşı koyamayacağını biliyordu. Gözlerini yumduğu an gözyaşları yanağına, oradan çenesine süzüldü. Adamın dokunuşları tek kelimeyle iğrençti. Vücutlarının yakınlığı Sarah'yı hasta ediyordu.

Küçük fahişe. Bana hep masum kız rolü oynadın. Eğlendin mi bari? Şimdi eğlenme sırası bende. Sana öyle bir ders vereceğim ki... O kitap kabul edilecek, anlıyor musun? Ve bunu sen yapacaksın. Çünkü benim paraya ihtiyacım var...

Bu sözleri fısıldayarak, sanki özel olarak onu korkutmak için söylüyordu. Sarah bunu fark ettiği an, panik duygusunun büyük bir dalga gibi bütün benliğini kapladığını hissetti.

Bakalım ne marifetlerin var?

Sabahlığın belini sıkan kuşağa el attı. Bunun üzerine Sarah onu bütün gücüyle itti ve bir an serbest kalarak salona doğru koştu.

David onu tam kapının ağzında yakaladı. Vücudunun bütün ağırlığını üzerine vererek duvara sıkıştırdı.

Sarah acıdan ciğerlerinin bütün gücüyle haykırdı. Çığlık David'i şaşırtmıştı. Bir an göz göze geldiler. Adamın alnında ter taneleri birikmişti. Soluyarak, Sesini çıkarma, diye fısıldadı. Gürültü etmeni istemiyorum. Burada olanları başkasının öğrenmesini istemezsin, değil mi?

Onu omuzlarından çekip duvara çarptı. 'Bu bir kâbus,' diye içinden geçirdi Sarah. 'Gerçek olamaz.' Gözlerini kapamış titriyor, yüzünü ondan mümkün olduğu kadar uzak tutmaya çalışıyordu.

Hayır, kâbus değil gerçekti. David onu duvara sıkıştırmaya devam ediyordu, bu arada eliyle sabahlığının yakasını aşağı doğru açmaya çalışıyordu. Elini içerilere doğru sokup sutyenini buldu. Parmaklarının teması acı veriyordu.

Sarah midesine kramplar girdiğini, gırtlağına doğru dayanılmaz bir bulantının yükseldiğini hissetti.

'Her şey bitti,' diye geçirdi içinden, sutyeninin sıyrıldığını hissederken.

Sarah!

Bu ses uzaklardan geliyordu. David'in ağırlığı birden azaldı. Kolları da gevşemişti. Sarah gözlerini açtı. Ve tam o anda dış kapı bir omuz darbesiyle açıldı ve Joss içeri daldı.

Sarah onun David'in kolunu yakalayıp çektiğini ve David'in odanın ortasına doğru savrulduğunu hayal meyal fark etti. Ardından ancak bir insanın kemiği

kırılırken çıkabilecek bir ses işitti. David odanın orta yerinde, doğrulmaya çalışıyordu. Joss ayaktaydı ve Sa-rah'ya sırtı dönük olarak duruyordu.

David'in gözlerinde dehşet dolu bir ifade vardı. Az önce yediği yumruğun şiddetini azaltmak ister gibi elini çenesine bastırıyordu. Sarah midesindekileri çıkarmamak için zor tutuyordu kendini.

David soluk soluğa, Kendi istedi, diye mırıldandı. Bu küçük fahişe aylardır peşimden koşuyor. Burnundan kan akıyordu. Oturduğu yerde eline bulaşan kanlara şaşkın şaşkın baktı.

Kendisi istedi. Böylesinden hoşlanıyor.

Güçlükle yerinden kalktı. Joss'tan uzak durmaya çalışıyordu. Sarah, Joss'un ondan tiksindiğini hissetti. Gözlerini kısmış karşısındaki adama bir böceği izliyormuş gibi bakıyordu.

Yaptıklarından ve söylediklerinden ötürü seni büyük bir zevkle gebertebilirdim, diye mırıldandı. Dua et ki hukuk kurallarına uymak gerektiğini düşünüyorum. Seni neden öldürdüğümü yargıçlara anlatamaya bilirim. Fakat Sarah'nın seni ihbar etmeye hakkı var.

Bunları söyledikten sonra Sarah'ya döndü. Telefon nerede?

Hayır! diye bağırdı Sarah. Tecavüze uğrayan kadınların mahkemelerde nasıl zor bir duruma düştüklerini çok iyi biliyordu. Nasıl saldırıya uğradıklarını, saldırganla aralarında neler geçtiğini uzun uzadıya anlatmak zorunda kalıyorlardı. Buna katlanamazdı.

Gördün mü! diye bağırdı David. Sana söylemiştim. Kendisi istedi.

Alçak! diye bağırdı Sarah, hıçkırıklarını zaptetmeye çalışarak. Sonra Joss'a döndü. Bırak onu gitsin, dedi. Daha fazla dayanamayacağım...

David Tek yayınevi Leichner-Holland değil, dedi tehditkâr bir tavırla. Bekleyin ve görün. Reddettiğiniz kitap satış rekorları kıracak. O zaman pişman olacaksınız, ama boşuna. Önüme paraları yığacaksınız, dönüp bakmayacağım! Bunları söyler söylemez kapıyı açtı ve dışarı fırladı.

Onun bu şekilde gitmesine izin vermemeliydin, Sa-rah, dedi Joshuna.

Sarah güçlükle oturma odasına geçti. Joshua ağır adımlarla onu izledi.

Sana yapmaya çalıştığı şeyi bir başkasına da yapabilir. En azından bunu önlemiş olurdun. Zamanında yetişmeseydim neler olacaktı kim bilir?

Doğru söylüyordu. Sarah bir koltuğa yığılıp gözlerini kapadı. Bütün vücudu sızlıyordu. Joshua birkaç dakika gecikseydi... Düşünmek bile istemiyordu.

Genç adamın kendine yaklaştığını fark etti. Kendisini çok zayıf ve güçsüz hissediyordu. Bunu başkasına yapabileceğini sanmıyorum, dedi kısık bir sesle. Böyle bir şeyi düşünemiyorum. Titreyerek kendini Joss'un kollarına bıraktı. Ağlamamak için dudaklarını ısırıyordu.

Belki de haklısın, diye fısıldadı genç adam. Yatak odan nerede?

Sarah gözlerini açıp onun yüzüne baktı. Hayır, diye fısıldadı. Alt dudağında hafif bir şişlik vardı. Eliyle yokladı. David ona vurmuştu. Hemen yatmak

istemiyordu. Önce banyo yapmalıydı. David'in ellerinin ve vücudunun temasından arınmak için... Bu halde yatağa girerse asla uyuyamayacaktı.

Bütün bunları ona açıklayamayacak kadar yorgundu.

Lütfen üzülme, Sarah. Sana bir şey yapamadı ki.

Sarah başını salladı. Banyo yapmak istiyorum, dedi zorlukla. Çenesi titriyordu. Temizlenmek istiyorum.

Anlıyorum canım.

Ona yavaşça sarılıp, kaldırdı, kanepeye götürüp yatırdı. Sarah titriyordu. Genç adam onu kollarının arasında tutarak yavaş yavaş sakinleşmesini sağladı.

İçki dolabın nerede?

İçki içemem şimdi...

Dudağı acıyordu. Oraya dokunmak için elini kaldırdığında Joss'un eline değdi. Genç adam parmağının ucuyla onun dudağına dokundu.

Kendim için istiyorum, diye mırıldandı. Gençliğimden beri ilk kez bir insana vurdum. Aman Tanrım, onu öldürebilirdim.

Bu sözleri öyle bir tavırla söylemişti ki Sarah hayretle onun yüzüne baktı. 'Onu öldürebilirdim,' sözleri ! boşlukta asılı kalmıştı sanki.

Ağzına ne oldu senin?

Bana vurdu galiba, diye mırıldandı Sarah. Jos-hua'nın gözlerindeki öfke parıltısını gördü. O adam hasta, Joss. Böyle şeyler yapmaktan hoşlanıyor. Beni incitmek ona zevk veriyordu, eminim bundan. O iğrenç fantezilerini gerçekleştirmek istedi... Onun yazdıklarından asla hoşlanmadım. Bunun sebebini şimdi çok daha iyi anlıyorum. Sadece yazdıklarını okuyarak o adamın bir sadist olduğunu, kadınlara fiziksel acı vermek için yanıp tutuşan bir sapık olduğunu anladım. Kadınları aşağılamak istiyor.

Böyle adamları kilit altında tutmalı. Elimde yetki olsa.. Buraya ilk geldiğinde sana ne söyledi?

Elinde kâğıtlar vardı. Sanırım ona yazdığın mektuptu. Herhalde önce büroya gitti ve oradan izinli olduğumu söylediler. Adresimi bulması zor olmadı anlaşılan.

Adresini bulmak gerçekten de zor değil. Benim için çok kolay oldu.

Sarah hafifçe kaşlarını çatarak baktı ona. Tam zamanında yetişmişti. Sahi neden gelmişti buraya?

Joshua onun aklından geçenleri anlamış gibi gülümsedi.

Steven bana başının ağrıdığını bu yüzden izin alıp eve gittiğini söyledi. Seninle konuşacağını biliyordum. Bu yüzden üzüldüğünü ve buna benim sebep olduğumu düşündüm. Seninle konuşmak için buraya gelmeye karar verdim.

İşten ayrılmam için beni ikna edecektin, değil mi?

Sarah, David olayından önce yaşadığı korkuyu hatırladı. Aslında bütün endişesi Joss'un onu işten uzaklaştırmak istediği tahmininde kaynaklanıyordu.

Bu da nereden çıktı? Steven'a senin ne kadar başarılı bir editör olduğunu, özellikle kitap seçme işinde çok isabetli davrandığını söyledim. Sana anlatmış olmalı.

Ne fark eder? Yine de benim o işten ayrılmamı istiyordun.

Yanılıyorsun, canım. Tam aksine, seni istemediğin durumlara düşmekten kurtarmaya çalıştım. Üstelik bu herifin bu kadar tehlikeli biri olabileceğini de düşünmemiştim. Steven'a yazarlarla ilişkilerinde çok yumuşak davrandığını söyledim!

Yani niyetin sadece beni onlardan korumaktı, öyle mi?

Sesinde alaycı bir hava vardı bunları söylerken, içi acı doluydu. Yüzünü ona göstermemek için arkasını döndü. Gözyaşları kendiliğinden süzülüyorlardı. Ona ne kadar zayıf bir kadın olduğunu göstermek istemiyordu.

İçki yok mu bu evde?

Sarah eliyle az ilerideki dolabı işaret etti. Onun kendisinden uzaklaşması rahatlatıcıydı. Ağladığını görmemeliydi. Bardaklara dökülen içkinin sesini duydu. Telaşla gözlerini sildi.

Şunu içer misin?

Genç adamın uzattığı brendi bardağından bir yudum aldı. Sert içkinin boğazından midesine doğru yakıcı bir tadla aktığını hissetti. Joss büyükçe bir bardak viski hazırlamıştı kendisi için.

Senin işten ayrılmanı hiçbir zaman istemedim, Sa-rah. Yemin ederim.

'Yalan söylüyor,' diye düşündü. İşten ayrılmasını istememiş olsa bile bunun sebebi yaşadıkları o birkaç saatlik aşk olmalıydı.

Sarah uzun süre ona âşık olup olmadığını düşünmüştü. Oysa şimdi bu konuda en ufak bir kuşku bile beslemiyordu. Her şey onu gördüğü an başlamıştı. Göz göze geldikleri an. O pubda Jane'le birlikte otururken. Evet onu seviyordu. Joshua Hovvard'a âşıktı. Bunu inkâr edemezdi artık.

Bu gece seninle birlikte kalmamı ister misin? diye sordu genç adam.

Sarah onun gözlerini aradı. Fakat genç adam yüzünde dalgın bir ifadeyle elindeki içki bardağına bakıyordu.

Burada, salonda yatarım, diye ekledi. Bu geceyi yalnız geçirmeni istemiyorum.

Haklıydı... Aslında Jane'le Ralph'a gidebilirdi kuşkusuz. Acaba dönmüşler miydi? Dönmüş olsalar bile bu zamansız ziyarete bir anlam veremeyecekler ve ısrarlı sorularıyla canını sıkacaklardı. Hayır, buna katlanamazdı. Öte yandan geceyi bu evde yapayalnız geçirmek de istemiyordu.

Gözlerini yumup, başını hafifçe salladı.

Lütfen, kal bu gece.

Güzel. Şu anda saat dört. İstersen kalkıp güzel bir banyo yap. Bu arada ben yiyecek bir şeyler hazırlayayım. Söz veriyorum seni rahatsız etmeyeceğim, Sarah. Varlığımı bile hissetmeyeceksin. Bu sözleri gülümseyerek söylemişti. Bana güvenebilirsin, diye ekledi.

Ona inanıyordu. Rahatsız etmekten kast ettiği sevişmek olsa gerekti. Demek onun neler hissettiğini biliyordu. Helene'le o talihsiz karşılaşmanın Sarah'nın kalbini nasıl kırdığını anlamıştı demek.

Banyoya tek başına gidebilecek misin?

Sarah başını salladı. Yavaşça uzandığı yerden kalktı. Birden başı döndü. Ayaklarının altındaki döşeme hızla kayıyordu sanki. Ona belli etmemeye çalışarak odasına doğru yürüdü.

Genç adam onu takip etti. Odanın kapısında durdu. Sarah içeri girip kapıyı yarı yarıya kapattı.

Banyo kapısını kilitleme, Sarah. Ağır bir şok geçirdin. Üstelik içki de içtin... Sana tam yarım saat veriyorum, tamam mı? Yarım saat sonra çıkmazsan...

Sarah mekanik hareketlerle üzerindekileri çıkardı. Temiz bir havlu alarak banyoya girdi. Duşun altına girip sıcak suyu sonuna kadar açtı. Suyun sertçe yüzüne çarpması rahatlatıcıydı. Mutfakta gerekli her şey vardı. Hafta sonunu Londra'da geçireceğini düşündüğü için önceden gerekli alışverişi yapmıştı.

Küveti sıcak suyla doldurarak içine girdi. Sabunlanmaya başladı. Joshua Howard aslında oldukça karmaşık bir kişiliğe sahipti. Onu yakından tanımayan biri her zaman kibirli ve sert olduğunu düşünebilirdi pekâlâ. Bir âşık olarak kusursuzdu. En azından Sarah'nın benliğindeki kadınlığı uyandırmış ve bunu büyük bir incelikle yapmıştı. Az önce kişiliğinin bir başka yanını görmüştü Sarah. Büyük bir şefkatle davranabiliyordu.

Joss'un az önceki davranışı çok ilginçti. Sarah'nın onunla sevişirken korktuğunu sanıyordu belki de. Da-vid olayından sonra gerçekten de erkeklerin cinsel yaklaşımlarından uzun süre ürkmesi doğaldı. Ama işin ilginç yanı, Sarah böyle bir soğukluk hissetmiyordu. Belki de bu Joss'un hayatına giren ilk erkek olmasıyla ilgiliydi. O sabah o küçük evden ayrılırken hayatının bir bölümünü onunla birlikte bıraktığını hissetmişti. İlk başlarda bu yoğun duygunun bekâretiyle ilgili olduğunu düşünmüştü. Fakat bir süre sonra gerçeği kabul etme zorunda kalmıştı. Ona âşık olmuştu ve aşk sürekli büyüyen, zenginleşen bir duyguydu. Bu düşünceler içindeyken lastiği kopmuş sutyeni gözüne çarptı. Birden David'in deli suratı gözlerinin önünde canlanıverdi. Sol göğsünün üzerinde belli belirsiz bir morluk vardı. O lekeyi silmek istercesine hızlı hızla sabunlanmaya başladı.

On dakikan kaldı, Sarah.

Joss'un sesini duyunca suçüstü yakalanmış gibi irkildi. Banyo kapısının buzlu camının ardında genç adamın siluetini görüyordu.

Küvetten çıkıp kurulanmaya başladı. Aynaya bir göz atınca dudağmdaki şişliğin neredeyse kaybolduğunu gördü.
Saçlarını taradı. Makyaj yapmayacaktı. İyice yaklaştı aynaya. Biraz yorgun ve soluktu. Bu haliyle He-lene gibi bir kadınla rekabet edemeyeceği çok açıktı.
Joss onu mutfak kapısında bekliyordu. Başarılı bir zamanlama, dedi gülümseyerek. Ceketini çıkarmıştı. Gömleğinin yukarıdan üç düğmesi her zamanki gibi çözüktü.
Omlet sever misin? Az önce hazırladım. Çok kolay oldu.
Çok güzel, dedi Sarah ve onun gözlerinin içine bakarak gülümsedi.
Sarah'nın evinde büyük yemek masası yoktu. Genellikle mutfaktaki küçük masanın başında yerdi yemeklerini.
Joss sandalyelerden birini çekerek, Şuraya otur bakalım, dedi. Kendini nasıl hissediyorsun?
Şok geçirmiş gibiyim. Sanki gerçek dışı bir şey yaşamışım gibi. Her şeye rağmen David'in yaptıklarım...
Artık bu konudan söz etmeliyim. Önce şu şarap şişesini açalım.
Şarap mı? Sarah şaşırmıştı. Evde şarap yoktu ki. Evde yalnızken içki içmek âdeti yoktu. Sonra birden hatırladı. Geçen Noel'de yazarlardan biri hediye olarak bir kasa şarap vermişti oria. Joss'un şişeleri bulması doğrusu büyük tesadüftü, çünkü onları üst dolabın en dibine yerleştirmişti.
Beyaz olması büyük şans, diye mırıldandı Joss, bardaklara şarap koyarken. İtinayla servis yaptığı omletin görünüşü hiç de fena değildi.
Houghton House'dan sonra bu ev sana kümes gibi geliyordur.
Bana gazetecilik yaptığım zamanları hatırlatıyor. İnan bana, çok daha kötü yerlerde kaldım.
Gazeteciliği seviyordun sanırım. Neden vazgeçtin?'
Sürekli seyahat etmekten bıkmıştım. Yıllarca hiç bilmediğim yerlerde, tanımadığım insanlar arasında yaşadım. Böyle durumlarda hayat bir sabun köpüğü gibi akıp gider. Yılların nasıl geçtiğini anlayamaz insan. Birlikte olmak istediğin insanlarla doğru dürüst ilişki bile kuramazsın.
Köy hayatı yaşamak için dış muhabirlikten vazgeçmen çok ilginç. Birbirinin tam tersi iki hayat.
Haklısın. Ama böyle bir değişikliği gerçekten istedim. İnsanların içinde toprağa yerleşme arzusu yatar. Kendilerine ait bir evleri, bir yuvaları olsun isterler.
Hımm. Biliyor musun küçük bir kızken günün birinde Hougton House'da yaşamanın düşünü kurardım. O eve âşıktım, diyebilirim. O zamanlar on iki yaşındaydım. Bu hayale hep sadık kaldım biliyor musun? Genç adam, gözlerinde o her zamanki pırıltı, Sarah'-nın yüzünü inceliyordu.
Bütün duygularına sadık mısın, Sarah? Bir kez gönül verdiğin zaman sonuna kadar bağlı kalabiliyor musun?

Konuşma beklenmedik bir yöne doğru kayıyordu. Sarah bir an ne söylemesi gerektiğini düşündü. Sonra bütün samimiyetiyle, Evet, diye karşılık verdi. Doğru tahmin ettin. Ne yazık ki günümüzde böyle şeylerin pek bir değeri kalmadı. İnsanlar sadakat duygusundan uzaklaştılar. Helene'i düşündü o an. Boşanmış bir kadındı. Pek çok benzeri gibi.

Joss gözünü kırpmadan ona bakıyordu. Sarah çok fazla şey söylediğini düşündü. Duygularını bir başkasına bu kadar açmak ona her zaman bir panik duygusu verirdi.

Konuyu değiştirmek için, Çocukluğundan söz etsene, dedi. Nerede doğdun?

Lancashire'da. Babamın küçük bir matbaası vardı. Annemle birlikte beş yıl kadar önce Avustralya'ya göçtüler. Kız kardeşim orada evli. Şimdi hep birlikte Sydney'de oturuyorlar.

Onları özlemiş olmalısın.

Kendi anne ve babasını ne kadar özlediğini düşünüyordu o an. Jane ailesiyle birlikte Avustralya gibi uzak bir yerde yaşıyor olsaydı onları da çok özlerdi.

Evet, özledim onları. Ama yine de çok fazla değil. Burada yaşarlarken de pek görüşemezdik. Bir bardak şarap daha alır mısın?

Üç bardak içtim, dedi Sarah. Başı hafiften dönmeye başlamıştı bile. Kendini çok rahat hissediyordu.

Joss saatine bir göz attı. On dakika sonra televizyonda çok güzel program başlayacak, dedi. İzliyor musun?

Yo, hayır. Nasıl bir program?

Bir sohbet programı. Bu seferki konuk, Amerikalı bir yazar. Yeni bir İngiliz yayımcı arıyor. Adı Henry Blake. Bu ismi duydun mu?

Oh elbette. Şu piramitler hakkında kitap yazan adam, değil mi?

Joss yüzünde takdir dolu bir ifadeyle gülümsedi. Evet, romanlarından birinde piramitleri uzun uzadıya tasvir eder. Fena yazar değildir, ayrıca bir tartışmacıdır.

Şu sıralar ne yazıyor?

işte bunu bilmiyorum.

Genç adam sofrayı topladı. Bu arada Sarah salona geçip televizyonu açtı. Az sonra Joss elinde iki fincan kahveyle mutfaktan çıktı.

Hmmm, kahve çok güzel koktu, diye mırıldandı Sarah. Biliyor muydun, ideal bir koca olabilirsin.

Joss bu sözler üzerine hafifçe gülümsedi. Sarah söylediğine pişman olmuştu. Kahvesini alırken onunla göz göze gelmemeye çalıştı. Sözleri havada asılı kalmıştı sanki. O güne kadar bekâr erkek arkadaşlarından hiçbirine böyle bir şey söylememişti.

Senin bu yaşa kadar evlenmemiş olman çok garip, diye mırıldandı Joss gülümseyerek. Kız kardeşin seni evlendirmeye çalışmıyor mu?

Sarah hiç bozmamaya karar verdi. Vakti yok, dedi kayıtsız bir tavırla. Sabahtan akşama üç çocuğuyla uğraşmak zorunda. Üçüzler gün boyu onun yakasını bırakmıyorlar.

Üçüzler mi? Aman Tanrım!... Yoksa ailenizin kalıtsal bir özelliği mi?

Sarah güldü. Hayır, dedi. Jane on üç yaşındayken apandist ameliyatı geçirdi. Ameliyat sırasında fol-lop kanalları tıkandı. Daha sonra gebe kalabilmesi için ameliyat geçirmesi ve hormon tedavisi görmesi gerekti. Doktor, ikizi olabileceğini söylemişti zaten. Fakat üçüz oldu. Fazladan bir çocuk daha.

Program başlamıştı. Televizyonu izlemeye başladılar. Sarah o anda başının hafifçe dönmekte olduğunu fark etti. Gözlerini kapasa rahat bir uykuya dalabilirdi.

Bölüm Sekiz

Haydi uykucu, kalk bakalım.

Sarah onun sesini duyunca kirpiklerini araladı. Öyle derin bir uykuya dalmıştı ki bir an nerede olduğunu hatırlayamadı.

Sarah, uyansana... Yatma vakti geldi.

Gözlerini iyice açtı ve Joss'un kollarının arasında olduğunu fark edince biraz şaşırdı. Televizyonun üzerinde duran saate bir göz attı. Gece yarısını çoktan geçmişti.

Keşke beni daha erken uyandırsaydın, diye söylendi.

Joss'un güldüğünü işitti. Kollarının arasında olduğu için onun yüzünü göremiyordu. Çok rahattı. Birlikte geçirdikleri o geceyi düşündü. O zamanki kadar yakındılar birbirlerine. Birden hayatta en çok istediği şeyin onunla öyle bir gece daha yaşamak olduğunu hissetti. Telaşa benzer bir şeyler kımıldadı içinde. Sanki uzun bir sevişmeden sonra onun kollarının arasında yatıyordu. Joss'un ellerinin, çıplak teninde dolaşmasını ne kadar da istiyordu. Dudaklarının dudaklarında olmasını ve oradan aşağıya doğru kayarak... Apaçık bir cinsel arzu duyduğunu fark ederek şaşırdı. Ardından şiddetli bir titremeyle sarsıldı.

Korkacak bir şey yok, Sarah. Burada tamamen emniyettesin.

Joss şimdi ona daha sıkı sarılmıştı. Az önceki titremeyi yanlış anlamıştı.

Sarah 'kollarını yavaşça onun boynuna doladı.

Joss, sakın beni bırakma...

Korkma, yanındayım.

Sarah havalandığını hissetti. Joss onu küçük bir çocukmuş gibi kaldırıvermişti.

Yatak odanın kapısını açık bırakacağız. Seslensen duyarım. Ayağının ucuyla kapıyı açtı ve içeri girerek Sarah'yı yavaşça yatağın üzerine bıraktı.

Yalnız uyumak istemiyorum. Lütfen benimle kal, Joss lütfen...

Karanlığın içinden genç adamın gözleri bir kaplanın gözleri gibi parladı. Sarah'nın vücudundaki bütün sinirler bir anda uyanıvermişti. Ona uzanmak,

ona tutunmak istiyordu şimdi. Ama hayır, Joss'un yüzünde kararsız bir ifade belirmişti.

Başını öne eğerek, Bunu yapamam, Sarah, diye mırıldandı. Sesi sakin ve kararlıydı. Sarah ellerini yavaşça onun boynundan çekti. Utanca benzeyen yoğun bir sıkıntı duyarak arkasını döndü. Gözlerinde belli belirsiz bir yanma hissediyordu. Ağladığını fark etti.

Bir zaaf anında kendine ihanet etmiş gibiydi. Kendini ona vermek istemiş ve reddedilmişti. O geceki gibi yakıcı bir arzu duymuştu ve şimdi bu arzunun acıya dönüştüğünü hissediyordu.

Söz veriyorum, emniyette olacaksın, dedi genç adam. Sarah'nın içinde bulunduğu ruh halinin korkudan değil arzudan kaynaklandığını anlayamamış olabilir miydi? Ben dışarda olacağım. Kimse seni rahatsız etmeyecek, emin ol.

Sarah alt dudağını kanatırcasına ısırdı. Hayır, istemiyordu! Yalnız kalmak istemiyordu. Kendini tutmasa ona yalvaracak, yanında kalması için bütün gücüyle ısrar edecekti. Onu istiyordu.

Joss onun aklından geçenleri anlamış gibi, Seninle aynı yatakta uyuyamam, Sarah, diye mırıldandı. Bunu anlamalısın.

Evet, anlıyordu. Sarah'yı arzulamıyordu artık. Onun Leichner-Holland'dan ayrılmasını da bu yüzden istemişti. İş yerinde bu tür durumların olmasını istemiyordu çünkü. Avazı çıktığı kadar bağırarak ona âşık olduğunu haykırmak istiyordu Sarah. Onunla sevişmek istediğini söylemek istiyordu. Ama bunun faydasız olduğu apaçık ortadaydı. Böyle yaparsa sadece onun canını sıkmış olacaktı. Şefkatli davranmayı amaçlıyordu. Ama Sarah'nın o anda istediği şey şefkat değildi ki.

Joss'un uzaklaştığını, oda kapısının yavaşça kapandığını işitti. İşte her şey bitmişti. Yanaklarında kuruyan gözyaşlarına aldırış etmeden gözlerini yumdu.

Hımmm. Çok daha iyi görünüyorsun! Seni böyle canlı görmek beni çok memnun etti. Umarım göründüğün kadar iyisindir. Bu hafta sonu çok işimiz var. Cannes'a küçük bir seyahat yapacağız. Bu arada gidip Helene'in biyografisini okumak zorundayım. Yarın öğleden sonra hareket ediyoruz.

Sarah, Joss'un bürosundaydı. İzinden sonra ilk kez işe gelmişti. David'in saldırısına uğradığı günden sonra dört gün izin almış ve bu süreyi Jane'le Ralph'ın yanında geçirmişti.

Oldukça dinlenmiş, zinde hissediyordu kendini, fakat duygusal bakımdan hiç de iyi değildi. O sabah Joss'la yüz yüze gelmeden önce uzun kararsızlıklar geçirmişti. Ve o anda karşı karşıya otururlarken kalbinde derin bir sızı hissediyordu. Bu Cannes meselesi de nereden çıkmıştı? Bir iş seyahati olmalıydı.

Joss onun soru sormasına fırsat vermek istemiyormuş gibi sürekli konuşuyordu. Odandaki eşyaları buraya taşıyabilirsin. Hemen yandaki odaya

taşınacaksın. Senin odandan çok daha geniş. Ayrıca yanımda olmanı istiyorum. İnsanın yardımcısı hemen yanı başında olmalı. Öyle ki, seslendiğim zaman işitebilmeli-sin.

Peki ya kitap listeleri? diye sordu Sarah. Bundan sonra listeleri kim hazırlayacak?

Tabii ki sen, dedi Joss, kaşlarını hafifçe çatarak. Bu konuyu daha önce görüşmüştük. Yapacağın bütün işlerde benim tam desteğimi alacaksın. Yazarlarla ben uğraşacağım.

Peki ya sekreterim.

Sekreterin de olacak. Lindsay ikimize de sekreterlik edecek kadar yeteneklidir. Bak Sarah yeni yaptığımız bu düzenleme sorumluluklarını azaltıyormuş gibi görünüyor aslında. Ama gerçekte tam tersi geçerli. Benim yardımcım olarak çok geniş bir çalışma alanın olacak. Şimdi, gelelim işe. Şurada çeşitli zamanlarda alınmış notlar var. Öncelikle bunları okumanı ve bir düzene sokmanı istiyorum. Ayrıca okuman gereken roman taslakları var. Piyasada yapabilecekleri işe, yani muhtemel satış miktarlarına göre onları sıralamanı istiyorum. İçlerinde kadınlara yönelik olanlar da var. Birkaç tanesini yakın bir arkadaşım yazdı. Gazetecilik yıllarında tanırım. Hiç de fena şeyler değil.

Sarah masanın üzerindeki dosyalara şöyle bir baktı.

Sence nasıl bu kitaplar?

Bilemem. Benim için önemli olan senin fikrin. Kadınlara yönelik yayınlardan anlayan sensin.

Masanın gerisinden Sarah'ya gülümseyerek baktı. Şimdi gelelim Cannes seyahatine, diye devam etti. Helene biyografisini yazarken bazı sorunlarla karşılaştı. Bunları çözümleyebilmesi için benimle konuşması gerekiyor. Bu arada birkaç gün tatil yapmayı düşünüyorum. Bu kısa süreye, eski bir arkadaşıma ziyareti de sıkıştırmam gerek. Kendisi şu sıralarda bir aile tarihi üzerinde çalışıyor. Küçük bir üzüm bağının sahibi. Aynı topraklarda da Napoleon zamanından beri yaşayan bir ailenin tarihini yazıyor. Cannes'a çok yakın bir yerde oturuyor. Geçerken uğrayabileceğimi sanıyorum... Uzun bir araba yolculuğuna dayanabilirsin, değil mi?

Kaşlarını kaldırarak, yüzünde hayret dolu bir ifadeyle kendisini dinleyen Sarah'ya baktı. Onunla günlerce yalnız kalma düşüncesi Sarah'yı oldukça sarsmıştı. Genç kadın yanaklarına hafif bir pembeliğin yayıldığını hissetti. Onunla bu kadar yakın bir ilişki kurmaya çalışması, birlikte seyahatlere çıkmaları hiç beklemediği bir durumdu. Aralarındaki ilişkinin geçmişi, uyumlu çalışabilmeleri bakımından bazı güçlüklere neden olabilirdi. Ama bu güçlükleri Joss kendisine kıyasla çok daha iyi biliyor olmalıydı.

Sarah'nın evinde geçirdikleri o geceyi unutmuş olamazdı. Reddedilmişti. Bütün ısrarlarına karşılık onu kendisiyle yatmaya razı edememişti. Bu durumun utancını hâlâ üzerinde taşıyordu genç kadın.

Neyin var senin? Birden yüzün bembeyaz oldu. Joss yerinden kalkıp Sarah'ya yaklaştı. Eliyle okşar gibi yanağına dokundu. Sarah başını kaldırıp ona baktı. Yüzünde gerçekten endişeli bir ifade vardı.

Ben iyiyim, dedi kısık bir sesle. Yarın saat kaçta yola çıkacağız?

Feribotta yer ayırttım. Bu durumda öğleden sonra yola çıksak iyi olur. Bu seyahat bir haftadan fazla sürmez umarım. Kaşlarını çattı. Aklına önemli bir şey gelmiş gibi düşünceli bir havaya büründü. Helene biyografisini bir an önce bitirmeli. Bu konuda bazı endişelerim var. Kısa sürede yayımlansa iyi olur. Christ-mas'tan önce piyasaya çıkmalı.

Bu endişe acaba sadece kitabın bir an önce tamamlanmasıyla mı ilgiliydi? Belki de daha kişisel kaygılardan kaynaklanıyordu. Sarah bir an düşüncelere daldı. Seyahat hakkında açıklamalarda bulunurken birçok kez Helene'den söz etmişti. Bu durumda kendisinin onunla birlikte gitmesi doğru muydu? Bir şeyler bahane ederek birlikte gelemeyeceğini söylese... Hayır, bunu yapamazdı. Çünkü her şeyden önce bu bir iş seyahatiydi ve Sarah'nın yerine getirmesi gereken görevler içinde yer alıyordu.

Sarah günün geri kalan kısmını yokluğunda gelen mektupları okumakla geçirdi. Bu işi yaparken Katy ona yardım ediyordu. Bir taraftan da sohbet ediyorlardı.
Bu arada Katy sürekli patronunu övüyordu.

Böyle bir adamla birlikte Güney Fransa'ya gitmek tek kelimeyle harika bir olay, diyordu. Acaba hayatında biri var mı?

Kuşkulanıyor muydu acaba? Sesindeki belli belirsiz kıskançlığa bakılırsa büroda yaşanan olaylardan biraz haberdardı.

Sarah hemen hemen hiç konuşmuyor, başını önündeki mektuplardan nadiren kaldırıyordu. Aslında He-lene'den başka bir şey düşündüğü yoktu. O sarı saçlı aktristi kıskandığı apaçık ortadaydı.

O akşam eve döner dönmez yaptığı ilk iş Jane'e telefon etmek oldu. Patronuyla birlikte Cannes'a gideceğini söylediği zaman telefonun öteki ucunda derin bir sessizlik belirdi. Jane fazla soru sormamıştı. Sarah telefonu kapattıktan sonra çantasını hazırlamaya başladı. Birkaç tişört, pantolon, etekler ve önemli davetlerde giyilmek üzere ipekli bir gece elbisesi ayırdı. Gerçi biraz açıktı, ama hiç de fena bir elbise değildi bu.

Küçük yazı makinesini, not defterlerini ve kalemlerini ayrı bir yere koydu. Her ihtimale karşı çek defterini de yanma almalıydı. Gerçi Joss bütün harcamaların şirket tarafından ödeneceğini söylemişti ama...

Ertesi sabah işe gitmeyecekti. Buna rağmen erkenden yatıp yine çok erken bir saatte uyandı. Joss onu öğleden sonra evden alacaktı. Çok iyi uyumuştu o gece. Aslında David'in saldırısına uğradığı günden beri bazı geceler yerli yersiz bir kalp çarpıntısıyla uyanıyor ve sonra uzun süre yatağın içinde sıkıntıyla bir o yana bir bu yana dönüp duruyordu. Ve bazen rüyasında Joss'u

görüyordu. Onu gördüğü zamanlar oyuncağını kaybedip sonra tekrar bulmuş çocuk gibi seviniyordu.

O sabahı tuvaletine ayırdı. Saçlarını yıkadı ve kuruttu. Sonra birden tırnaklarını boyamak istedi. Açık pembeye boyadı onları. Yolda giymek üzere bir blucin seçti. Üzerine çok şık örülmüş bir kazak giydi. Artık yola çıkmaya hazırdı.

Beklerken, birden üzerindeki giysilerle ilgili kuşkulara kapıldı. Yerinden kalkıp odasına geçti. Aynanın karşısında durup görüntüsünü incelemeye başladı. Blucin oldukça dardı. Hatta çok dardı. Kalçalarının yuvarlaklığını olduğu gibi ortaya çıkarıyordu. Üstündeki kazak fena değildi. Keşke rengi pembe olmasaydı.

Joshua onu bu giysiler içinde gördüğü zaman acaba Ne düşünecekti? Bir kere bir iş seyahatine çıktığına göre bu kadar hafif giyinmemfiliydi. Daha ciddi bir şey, rıesela bir tavyör ve... Yok hayır. Uzun bir yolculuk yapacaklardı. Böyle bir yolculuk için elbette rahrt şeyler giymeliydi insan.

Sarah tun makyajının son rötuşlarını yapıyordu ki, Joshua çıkageldi. Göz göze geldikleri an Sarah, Helene' le kıyasla m yormuş gibi bir kuşkuya kapıldı. Helene böyle bir seyahate çıkacak olsa ne giyerdi acaba?

Bu da ne böyle? dedi genç adam. Yazı makinesinin içinde bulunduğu çantayı yukarı doğru kaldırıp Sa-rah'ya göstererek. Neredeyse bir ton ağırlığında!

Sarah telaşla bir şeyler söyledi. Evet, aslında ben de yazı makinemi almayı düşündüm, diye mırıldandı genç adam. Fakat kilidinde bir sıkışma olmuş, tuşlar tutukluk yapıyor. Seninki çalışıyor mu?

Sarah başını salladı. Hemen mutfağa koşup ona bir kahve yapmak istedi. Fakat Joss teklifi resmi bir tavırla reddetti. Neden bu kadar ciddi davranıyordu? Besbelli aralarındaki ilişkiyi yeniden gözden geçirmiş ve ona karşı resmi davranmaya karar vermişti. Madem öyle, Sarah da aynı şekilde karşılık verecekti. Patronuyla birlikte iş gezisine çıkan sekreter kız pozuna bürünmekten başka çaresi kalmıyordu. Birlikte çıktılar. Sa-rah onun peşi sıra arabaya doğru yürürken içinde belli belirsiz bir tedirginlik hissediyordu. Joss her zamanki kadar kibar davranıyordu. Ama sanki aralarına bir engel dikmişti ve Sarah'nın bu engeli aşmaması gerekiyordu.

Porsche'nin koltuğu çok rahattı. Trafiğe çıktıklarında genç adam stereo müzik setini çalıştırdı. Ağır ağır yükselen ve sanki orkestra hemen yanı başlarında çalı-yormuş gibi bir izlenim uyandıran bir Beethoven senfonisi arabayı doldurdu. Demek ki Joss onunla konuşmak bile istemiyordu. Sesi bu kadar açmasının bir başka açıklaması olamazdı. Belki de geçmişte aralarında geçenlerin tamamen unutulduğunu göstermek istiyordu.

Yoruldun mu?

Sarah gözlerini açıp ona baktı. Deminden beri başı koltuğun arkalığına yaslanmış, gözleri kapalı, kımıldamadan duruyordu. Müzik susmuştu. Kıyıya yaklaşıyorlardı. Uzakta Manş Denizi'nin mavi yeşil dalgalı suları seçiliyordu.
Hafifçe gülümsedi Sarah. Yorulmadım, dedi. Feribota ne zaman ulaşacağız.
Aşağı yukarı iki saat sürer. Bu tarafta yemek ye-sek iyi olur, diye düşünüyorum. Daha sonra vakit bulamayabiliriz. Feribotta verilen akşam yemeği genellikle kötüdür. Karşı tarafa geçtiğimiz zaman ise çok çabuk hareket etmek zorundayız. Trafik kalabalıklaşmadan epeyce yol almak istiyorum. Gideceğimiz yere sabahın erken saatlerinde varsak iyi olur.
Sarah hafifçe kaşlarını çattı. 'Bu kadar aceleye ne gerek var?' diye düşündü. Hiç dinlenmeden bu kadar uzun süre araba kullanmak doğru değildi.
Ne düşünüyorsun?
Yorulursan direksiyonu devralabilirim, dedi Sa-rah.
Elbette, neden olmasın?
Bu kadar kolay kabul edeceğini hiç sanmıyordu. Erkekler genellikle böyle durumlarda, hiç yorulmam, gerek yok falan derlerdi.
Yemek için biraz erken değil mi? dedi Joss, saatine bakarak. Daha saat beş buçuk bile olmadı. Ama itirazın yoksa bu saatte yemeyi tercih ederim.
Sarah bir şey söylemedi. Başını sallamakla yetindi. Gehç adam devam etti.
Bu yolun birkaç kilometre ilerisinde çok küçük, sevimli bir otel var. Orada uygun bir şeyler yiyebiliriz.
Birkaç kilometre sonra oteli gördüler. Çok şık bir yerdi. Setler halinde ırmağa doğru uzanan geniş bir bahçesi vardı. Yemek için oldukça erken bir saat olmasına rağmen kalabalıktı. Arabayı uygun bir yere park edip bahçeye doğru yürüdüler ve en üst sette oturdular. Manzara çok güzeldi.
Şişmanca bir kadın yanlarına gelerek kendisini otel sahibinin karısı olarak takdim etti. Bu kadar kalabalık bir yerde kendileriyle özel olarak ilgilenilmesi Sa-rah'nın biraz garibine gitmişti. Çevredeki insanlar güneşin batışını seyrediyor, içkilerini yudumluyorlardı. Seyahat edenler için çok güzel bir uğrak yeriydi burası.
Kadın mönüyü uzattı. Sarah ağır bir şeyler yememeye kararlıydı. Yolculuk sırasında midesinin rahat olmasını tercih ederdi. Som balığıyla salata söyledi. Joss da aynı şeyleri ısmarladı.
Yolcu'uk sırasında ne zaman ağır bir şeyler yesem rahatsız olurum, dedi Joss. İnsan dikkatini toplamakta zorlanıyor.
Balık nefisti. Yemekten sonra içinde küçük buz parçaları parlayan birer tabak karpuz yediler. Joss kahveden önce bisküvi ve peynir yedi. Sarah ise sadece kahve içmekle yetindi.
Yaklaşık bir saat sonra limana ulaştılar. Feribotun hangar kapaklan açılmış, arabalar kuyruğa girmişlerdi. Fazla beklemediler.
Az sonra feribotun barında oturuyorlardı. Sarah içkisini yudumlayarak gelip geçene, diğer yolculara bakıyordu.

Karşıya geçene kadar hemen hemen hiç konuşmadılar. Feribottan çıktıktan sonra Joss, Calais yoluna saptı. Yaklaşık bir saat kadar hızla yol aldılar. Bir ara Joss, Sarah'ya dönerek, İstersen sen devam et, dedi. Sarah kabul edince Joss arabayı sağa yanaştırdı. Yer değiştirdiler.

Sarah araba kullanmaya başladığında on sekiz yaşındaydı. Ralph'tan uzun dersler almıştı. Ralph sabırlı ve mükemmel bir öğretmendi. Köyün dar ve tenha yollarında başlayan çalışmalar Londra yolunda devam etmişti.

Sarah iyi araba kullandığını biliyordu. Ama nedense trafik kalabalık olduğu zaman kendine olan güvenini yitiriyordu. Kadınların genellikle sinirli araba kullandıkları söylenirdi. 'Bunda bir doğruluk payı olsa gerek,' diye geçirdi içinden. Örneğin genellikle direksiyonu fazla sıkı tuttuğunu biliyordu. Joss'un arabası o güne kadar kullandıklarından çok farklıydı. Bir kere direksiyonu çok küçüktü ve otomatik vitesliydi. Joss yer değiştirdikleri sırada ona vitesi nasıl kullanacağını göstermişti. Ayrıca koltuğu ve aynayı Sarah'nın boyuna göre ayarlamıştı.

Az sonra alışırsın, dedi Joss. Bu Porche'ler oldukça rahattır. Manevra yetenekleri daha yüksek. Çok yavaş gitmen gerekmez. Bu yolda hızı istediğin kadar artırabilirsin.

Sarah gaza basmaya başladı. Arabanın hızı gittikçe artıyor fakat motordan gelen ses değişmiyordu.

Direksiyonu başlangıçta sıkı sıkı kavrayan parmakları zamanla gevşedi. Şu anda saat sekizi geçiyor, dedi Joss. Saat tam dokuzda yer değiştiriyoruz, tamam mı?

Sarah başını salladı. Yan gözle ona baktı. Başını kolluğun arkalığına yaslamış, gözlerini kapamıştı. Ona bu kadar güvenmesi sevindirici bir olaydı. Erkekler böyle durumlarda genellikle dikkat kesilirler ve direksiyondaki kadına ikide bir müdahale ederlerdi.

Arabayı çok rahat kullanıyordu artık. Yol oldukça tenhaydı ve Porche hızla gidiyordu. Saat tam dokuzda arabayı durdurdu. Yer değiştirdiler. Joss ondan çok daha hızlı kullanıyordu. Sarah'ya torpido gözündeki haritayı çıkarmasını söyledi. Haritayı çıkarıp açtı Sa-rah. Genç adam o anda üzerinde oldukları karayolunu gösterdi ona.

İlk durakları Fransa'nın şarap bölgesi olan Côte-d'Ord'du. Joss'un uğrayacağı arkadaşının üzüm bağı da o civardaydı.

Geleneksel bir şarap üretiyorlar, diye açıkladı. Belki duymuşsundur. Beaujolais şarapları. Jacques şaraplarıyla çok övünür. Bu yılki büyük yarışmada grande oru ödülünü almaya hazırlanıyor.

Ne zamandır tanışıyorsunuz?

Onunla dış haberler muhabiri olduğum sırada tanıştım. Aynı işi yapıyorduk. Üzüm bağı ona ağabeyinden miras kaldı. Renauld sekiz yıl kadar önce Paris'te bir Cezayirli'nin attığı bombayla öldü. Evli olmadığı için nesi var nesi yoksa Jacques'a kaldı.

Böylece sözünü ettiğin aile tarihini yazabilecek olanaklara kavuştu, öyle mi?

Eşi Louise olmasaydı bunu yapamazdı. Gerekli bilgi ve belgelerin çoğunu o topladı. Aslında Château d'Anterre Napoleon'un aileye verdiği bir armağan. Jac-ques'ın ailesi Bonaparte'ın yanında savaşan Korsikalı bir korsandan geliyordu.

Ama Napoleon yenilince onların mallarına el koydular.

Doğru. Aslında bu çok romantik ve ilginç bir öyküdür. O sırada çıkan karışıklıklar arasında şato el değiştiriyor. Evin yeni sahipleri bir süre sonra öldürülüyor. Sadece küçük kızları kurtuluyor ve burada yaşamaya devam ediyor. Jacques'ın dedesinin dedesi, yani ailenin kurucusu olan adam yıllar sonra Napoleon'un bir zamanlar kendisine bağışladığı eve dönüyor ve orada yaşayan kızı görüp âşık oluyor.

Çok ilginç, diye mırıldandı Sarah. Camdan dışarıyı, uçsuz bucaksız bağlan seyrediyordu. Genç adamın bakışlarını üzerinde hissederek ona döndü.

İlk görüşte âşık olmaya inanıyor musun, Sarah?

Ne diyebilirdi? Olabilir, diye mırıldandı duraksayarak. Yüzünü ateş basmıştı.

Peki sen, böyle bir şey yaşadın mı hiç?

Neden soruyordu? Sarah'nın kendisi hakkında neler hissettiğini biliyor olmalıydı. Bereket tam o sırada büyük bir kavşağa geldiler. Joss ne tarafa sapacağını bir süre düşündü. Sonra geniş bir otobana saptı. Az önce sorduğu soruyu unutmuş görünüyordu.

Az sonra Sarah'nın üzerine bir uyku bastırdı. Arabanın motorundan gelen monoton ses ve çevrenin değişmeyen manzarası onu gözlerini kapamaya zorluyordu.

Bir süre kadar üzerine çöken uykuya direnmeye çalıştı. Göz kapakları gittikçe ağırlaşıyordu. Başının Joss'un omzuna kaydığını hissetti.

Ey uyuyan güzel, gözlerini aç artık! Geldik.

O sırada Sarah tatlı bir rüya görüyordu. Joss'un yatağında uyuyor ve onun, kulağına tatlı sözler fısıldadığını işitiyordu. Mırıldanarak itiraz etti. O güzel rüyanın bozulmasını istemiyordu.

Sarah, uyan!

Şimdi Joss onu omuzlarından tutmuş, yavaşça sarsıyordu. Sarah gözlerini açıp da rüya gördüğünü anlayınca düş kırıklığına uğradı. Joss'un yatağında değil arabanın içindeydi. Başını genç adamın omzuna yas-lamıştı.

Dalmışım, dedi telaşla doğrularak. Keşke uyan-dırsaydm beni.

Çok yorulmuşsun.

Ama sen saatlerdir araba kullanıyorsun.

Bu arada başını genç adamın omzundan çekmiş, kendi köşesine büzülmüştü. Tam o sırada arabanın, zemini taş döşeli bir avluda durmakta

olduğunu fark etti. Tarihi oyunların sergilendiği bir tiyatronun dekoruna karışmışlardı sanki.

Arabaya doğru yürüyen adam tipik bir Fransız'dı. Esmer, orta boylu ve sağlam yapılıydı. İyice yaklaşınca Sarah onun yumuşak kahverengi gözlerini fark etti.

Joss. mon ami ... bana getirdiğin bu güzel kız da kim?

İngilizce konuşuyordu. Sarah gülümsedi.

Ondan uzak dur, Jacques, dedi genç adam, arabadan çıkarken. Sarah yalnız değil, sözlü sayılır.

Bak buna çok üzüldüm.

Joss, Sarah'nın arabadan çıkmasına yardım etti. Jac-ques elini uzattı.

Louise buraya kadar gelemediği için özür diliyor. Karım Louise, enceinte ... şey, nasıl diyorsunuz? Çocuk bekliyor. Ve şu son birkaç gündür çok çabuk yoruluyor.

Bu sefer ne bekliyorsunuz, Jacques? dedi Joss, neşeli bir tavırla. Bir oğlan mı?

Hep birlikte çok geniş, Fransız tarzı düzenlenmiş bir mutfağa girdiler. İçerde her şey çok tertipli ve pırıl pı-rıldı. Ortadaki yuvarlak masanın üzerinde, içinde çeşitli peynirler olan bir kap, büyükçe bir ekmek ve bir şişe kırmızı şarap duruyordu.

Non... Non, dedi Jacques. Zaten iki tane oğlumuz var. Bu sefer bir kız olsun istiyoruz. Bizim için böylesi çok daha iyi olacak... Louise pek öyle düşünmüyor son sıralarda. Le bon dieu bize ne gönderirse razı olacak. Ama yine de içten içe bir kız çocuk özlüyor. Sen ne âlemdesin, Joss? Neler yapıyorsun? Çoluk çocuğa karışacak zaman mı bulamıyorsun yoksa? Sen ne diyorsun bu işe, Sarah?

Sarah'ya dönmüş, gülümseyerek bakıyordu. Joss'u baba yapmaya niyetin yok mu?

Sarah yüreğinin derinliklerinde hafif, ama acı veren bir sızı duydu. Joss'un olsa olsa Helene'den çocuğu olabilirdi. Helene'e benzeyen bir kız çocuğu canlanıverdi gözlerinin önünde. Joshua Howard'ın çocuğunu taşıma düşüncesi daha önce hiç aklına gelmemişti. Acı veren düşüncelerdi bunlar. Böyle bir şeyin olması mümkün müydü? Hayır, asla! Umut Sarah'nın en büyük düşmanıydı. Ne kadar büyük umutlara kapılırsa o kadar şiddetli bir acı çekeceğini biliyordu çünkü.

Joss onu tanıtırken doğruyu söyleseydi olmaz mıydı? Benim yardımcım diyebilirdi. Jacques onu Joss' un sevgilisi sanmıştı besbelli. Bu yanlış anlamayı ilk fırsatta düzeltmeye karar verdi Sarah.

Joss'un, Sanırım Sarah biraz yorgun, diyen sesini işitti. Çok uzun bir yol katettik.

Oh, elbette. Sana odanı göstereyim, Sarah. Tabii, seninkini de, Joss. Hemen dinlenmek istemiyorsan biraz oturup eski günlerden konuşalım. Bu arada bir şeyler yeriz.

Bir şeyler yemek fena fikir değil. Sen Sarah'yı odasına götürürken ben de bagajdaki çantaları alayım.

Sarah, Jacques'ı izledi. Uzunca bir koridordan geçtiler, karmaşık yollara saptılar, sonra bir merdivenden çıktılar. Dönerek çıkan merdiven bir koridora açılıyordu. Sonunda tahta bir kapının önüne geldiler.

Joss ve sen Tower süitte kalacaksınız, dedi Jac-ques. Ne yazık ki ayrı ayrı odalar hazırlamak gerekiyor. Tarihi bir bina olduğu için bu kesimdeki odaların hiçbirine iki kişilik yatak sığmıyor. Yine de iki odayı birbirine bağlayan bir kapı var. Ayrıca aynı banyoyu kullanmak durumundasınız.

Sarah kıpkırmızı olmuştu. Durumu hemen açıklamalı, Joss'un sevgilisi değil yardımcısı olduğunu anlatmalıydı. Yoksa çok daha garip şeyler olacaktı. Tam bir şeyler söylemek için ağzını açtığında kapı açıldı ve Joss elinde çantalarla içeri girdi. Neden böyle davranıyordu? Sarah'ya sevgilisiymiş gibi bakıyordu.

Jacques'la birlikte dışarı çıkmadan önçe ona dönerek, Tatlı rüyalar, Sarah, dedi. Bununla yetinmeyip, ani bir hareketle eğilerek onun dudağına küçük bir öpücük kondurdu.

Sarah yalnız kalınca odayı incelemeye başladı. Jac-ques'ın söylediği kadar küçük değildi. Her iki oda da yüksek bir kulede yer alıyordu. Yatak antikaydı, ama çok rahat olduğu ilk bakışta belli oluyordu. İki tane kapı vardı, girdikleri kapıdan ayrı olarak. Biri banyoya diğeri Joss'un kalacağı odaya açılıyor olmalıydı. Sa-rah banyoya bir göz attı. Joss'un odasına bakmadı, aradaki kapıyı kilitleyip banyoya girdi.

Acele etmeliydi. Joss yukarı çıkıp odasına girene kadar işlerini bitirmeliydi. Banyonun içinde Joss'un odasına açılan bir kapı daha vardı.

Aşağıda ne konuşuyorlardı acaba? Belki de Joss, Jac-ques'ın yanlış tahminlerini düzeltmekle meşguldü. Sa-rah'nın sevgilisi değil, yanında çalışan biri olduğunu anlatıyor olabilirdi. Çabuk çabuk soyundu, bir duş alıp çıktı. Geceliğini giyip yatağa uzandı. Yarın akşam Cannes'a doğru yollarına devam edeceklerdi ve sonra He-lene!..

Uyan, Sarah!

Sarah kirpiklerini aralayarak çevresine bir göz attı. Odanın içi parlak gün ışığıyla aydınlanmıştı. Joss yatağın başucunda durmuş, gözlerinde parıltılarla, ona bakıyordu.

Sarah, uykulu bir sesle, Joss, diye mırıldandı. Onu birden karşısında görünce şaşırmıştı. Dirseklerinin üzerinde doğruldu.

Genç adamın üzerinde bir bornoz vardı. Banyodan yeni çıkmıştı besbelli.

Aradaki kapıyı kilitlemişsin. Banyonun benim odaya açılan iç kapısı da kilitliymiş. Bu yüzden dün gece duş alamadan yatmak zorunda kaldım.

Sarah gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Hayır, saçları ıslak değildi. Aradaki kapıyı kilitlemiş, fakat odasının koridora açılan kapısını açık bırakmıştı. 'Ne budalayım ben,' diye geçirdi içinden.

Şimdi duş yapmak istiyorum, dedi Joss. Önceden haber vermek istedim. Tam beş dakikada çıkarım. Ondan sonra istediğin kadar kullanırsın.

Sarah başını salladı. Genç adamın üzerindeki bornoz neredeyse beline kadar açıktı. Bakışları bir an onun göğsündeki tüylere takıldı ve anılar başına üşüşüverdiler sanki. O göğüse bir zamanlar dokunmuş, ona sokulup uyumuştu. Gözlerini kaçırdı.

Genç adam banyoya girdi. Sarah'nın canı yataktan çıkmak istemiyordu. Kımıldamadan uzandı. Banyoda su sesi kesileli neredeyse yarım saat olmuştu.

Neden sonra kalkıp banyoya girdi. Joss'un süründüğü o hafif losyonun kokusunu derin derin içine çekti. Şiddetli bir özlem duyuyordu. Kendini tutmasa ağlayabilirdi.

Hangisi daha doğruydu, bilemiyordu. Ona yaklaşmak mı, yoksa ondan iyice uzaklaşmak için umutsuz da olsa bir çaba göstermek mi? Bu zıt duygular arasında kalmaya ne kadar dayanabileceğini bilemiyordu. Ama bunun tam bir işkence olduğu kuşkusuzdu.

Gün çok çabuk geçti. Sarah, Louise'le birlikte dolaştı. Bu arada Joss, Jacques'la kitabı hakkında koyu bir sohbete dalmıştı.

Louise gebeliğinin sekizinci ayındaydı. Son sıralarda bastıran aşırı sıcaklardan yakınıyordu. Dudaklarında sıcak tebessümü eksilmeyen çok sempatik, ufak tefek bir kadındı.

Şarap bağlarının özelliklerinden söz etti. Anlattığına göre göründüğü kadar kolay değildi bağcılık. Bazı günler Jacques sabahtan akşama kadar çalışmak zorunda kalıyordu. Bu yüzden Louise öğle yemeklerini genellikle yalnız yiyordu.

Jacques'm kitabından da söz ettiler. Genellikle geceleri kütüphaneye çekilip çalışıyordu Fransız. Louise bir süredir ona yardım edemediği için çok üzgün olduğunu söyledi. Sonra birden, Joss'u uzun süredir mi tanıyorsun? diye soru verdi.

Hayır, birkaç haftadır tanışıyoruz. Bu sözler üzerine Louise biraz şaşırdı. Anlaşılan o da onların uzun süredir birlikte yaşayan iki sevgili olduklarını sanmıştı.

Çok çekici bir adam, dedi Louise. Bilirsin, İngiliz erkekleri genellikle romantik değildirler. Fakat Joss çok farklı. Romanlarını okudun mu, bilmiyorum? Bence çok romantik biri. Bir keresinde ancak çok özel bir kadınla birlikte olabileceğini söylemişti bana. Âşık olmak istiyor. Bu istek onun için neredeyse bir tutku haline gelmiş. Helene'e zerre kadar âşık olmadığına eminim. Onu bir kere buraya getirdi. Doğrusunu istersen hiç

hoşlanmadım o kadından. Joss onunla nasıl bu kadar yakından ilgileniyor ve birlikte olmak istiyor hiç anlamamıştım.

Sarah boğazına bir şeylerin takıldığını hissetti. Joss, Helene'ye tutkun olamaz mıydı? Louise belki de yanılıyordu. Belki de Joss, Helene'de aradığı aşkı bulmuştu.

Öğleden sonra oradan ayrıldılar.

Onları nasıl buldun? diye sordu Joss.

İkisini de çok sevdim, özellikle Louise'i. Cannes'a ne zaman varırız.

Gece yarısı. Merak etme, Helene açısından sorun olmaz. Gece yarısı gelenlere alışıktır.

Bölüm Dokuz

Sarah bu sözlerin ne kadar doğru olduğunu Helene'in villasına vardıklarında anladı. Geç saatlerde başladığı belli olan parti hâlâ devam ediyordu.

Tek kelimeyle muhteşem bir yerdi. Cannes'a birkaç kilometre uzaktaydı. Denize hâkim bir tepenin yamacına yapılmıştı ve çok moderndi.

Helene, Joss'u görür görmez koşup kollarına atıldı. Sarah o anda duyduğu acıyı gizlemek için sürekli gülümsüyordu. Evet, yüreğini parçalayan bu sivri ve keskin acı kıskançlıktan başka bir şey olamazdı.

Joss, sevgilim! Nihayet kavuştuk... Mmmm... çok tatlısın.

Sarah, Joss'u öpen o kırmızı ve daima aralık duran dudaklardan bakışlarını ayıramıyordu.

Gel seni Harry'le tanıştırayım. Yeni yapacağı filmde bana muhteşem bir rol verdi, biliyor musun?

Joss'u kolundan tutmuş, içki kokularının ve kahkahaların geldiği salona doğru çekiyordu. Bir dakika, dedi Joss. Sarah'nın ayakta duracak hali kalmadı. Önce ona odasını göstermelisin.

Helene işte o anda Sarah'nın varlığını fark etti. Daha önce görmemiş miydi, yoksa görmezlikten mi geliyordu?

Azametli bir tavırla Sarah'ya döndü. Omuzlarını açıkta bırakan çok şık bir elbise giymişti. Yüzü çok makyajlıydı ve saçları kuaför elinden çıkmıştı. Teni beyaz ve pürüzsüzdü. Kaşlarını kaldırarak, burada ne işin var, der gibi baktı.

Sonra aldırmaz bir tebessümle, Oh, evet, diye mırıldandı. Şu küçük asistanını da beraberinde getirdin demek. Hizmetkârlardan birinin odası boş, orada kalabilir. Birine söylerim odayı gösterirler. Sarah'yı yine de tepeden tırnağa dikkatle süzdü. Haklısın Joss, dedi. Kızcağız mahvolmuş. Çok kötü görünüyor. Hemen Joss'un koluna girdi ve onu neredeyse çekerek içeri götürdü.

Sarah kapının ağzında tam yarım saat ayakta bekledi. Sonra genç bir kız yanına yaklaştı.

Monsieur Howard'ın asistanı mısınız? Lütfen benimle birlikte gelin.

Girdikleri odanın boş olmadığı apaçık ortadaydı. He-lene boş yatak demek istemişti herhalde. Kısaca, Sa-rah hizmetkârlardan biriyle aynı odayı paylaşacaktı. Odada birbirine paralel iki yatak vardı. Yan tarafta ince uzun bir dolap göze çarpıyordu. İçeride eşya olarak başka şey yoktu.

Sarah bütün bunları uzun uzadıya düşünemeyecek kadar yorgundu. Ama yine de o soru kafasının içinde bir burgu gibi işliyordu. Joss nerede yatacaktı? Hele-ne'le birlikte mi? Hallerine bakılırsa... Hayır, böyle şeyler düşünmemeliydi. Yoksa mahvolabilirdi. Unutma-lıydı onları ve kafasındaki sorulara yanıt aramamalıydı. Patronunun kiminle yatacağı onu ilgilendirmezdi.

Odayı paylaşacakları kızla konuşmaya başladı. Yarı İngilizce yarı Fransızca anlaşabiliyorlardı. Kız çok dostça davranıyordu ona. Ayrıca çok da sempatikti. Personelin her sabah saat tam altıda ayakta olmak zorunda olduklarını anlattı.

Sarah yatar yatmaz uyudu. Uyandığında oda arkadaşı çoktan gitmişti. Banyoyu bulup duş aldı. Giyinip merdivenlerden aşağı, bahçeye indi. Sabahın erken saatleri olmasına rağmen çiçek bahçesinde iki bahçıvan çalışıp duruyordu.

Villa tek kelimeyle muhteşemdi. Pastel renklere boyanmış dış cephesi Akdeniz'in maviliklerine dönüktü. Joss'un anlattıklarına bakılırsa Helene bu villayı yaz aylarını geçirmek için kiralamıştı. Çiçek bahçesinden çok hoş bir koku yükseliyordu. Hava ne sıcak ne de soğuktu. Az önce doğan ve denizin üzerinde yükselen güneş insanın içini ısıtıyor, hafif bir rüzgâr da serinletiyordu. Sarah ağır adımlarla, dalgın dalgın verandaya doğru yürüdü. Masaların üzerinde rengarenk güneş şemsiyeleri yükseliyordu. Bir yere oturmak için ilerledi. Masalardan birinde bir adam oturuyordu. 'Dün geceki kalabalıktan arta kalan biri,' diye içinden geçirdi Sarah.

Adam başını kaldırmış ona bakıyordu. Yüzünde hafızasını zorluyormuş gibi bir ifade vardı. Sarah ona iyice yaklaştığında gülümsedi.

Merhaba... Burada mı kalıyordunuz? Dün gece sizi gördüğümü hatırlamıyorum. Görseydim mutlaka hatırlardım.

Adam hemen yerinden kalkıp ona yer gösterdi. Sa-rah gülümseyerek oturdu. Birkaç nezaket sözünden sonra kendini tanıttı. Adam da tanıttı kendini. Adı Harry Weinberger'di.

Bu ismi bir yerden hatırlıyordu Sarah. Hafızasını zorlayınca dün gece Helene'in söyledikleri aklına geldi. Film yönetmeni Harry, bu adam olsa gerekti.

Adam yüzünde ilgi dolu bir ifadeyle, Sizi buraya getiren şeyin ne olduğunu sorabilir miyim? dedi. He-lene kadın ziyaretçilerden, özellikle sizin gibi güzel olanlardan pek hoşlanmaz da. Dudakları hafif bir tebessümle büküldü. Bakışları Sarah'nın dudaklarından bacaklarına doğru kaydı.

Joss'tan biraz daha yaşlıydı. Kırk beşin üzerinde gösteriyordu. Yine de oldukça çekici bir adamdı. Bakışlarında insanı okşayan bir yumuşaklık vardı sanki. Otoriter bir kişiliğe sahip olmalıydı. Sözü dolaştırıp, çevirmekte olduğu filme getirdi. Uzun uzun anlattı. Sarah'nın villada ne aradığını sormamıştı. Sabahın bu saatinde bahçede dolaşan yabancı bir kadın onun için belki de çok alışılagelmiş bir şeydi herhalde.

Normalde bu saatlerde kahvaltı ederim, diye devam etti. Helene öğle yemeğinden önce ortalarda görünmez. İsterseniz birlikte kahvaltı edebiliriz. Soru dolu bakışlarını Sarah'nın yüzüne çevirdi. Helene'in sonuncu erkek arkadaşıyla birlikte geldiniz, dedi. Y anılmıyorsam.

Dudaklarında hafif alaycı bir tebessüm belirdi. Sa-rah bakışlarını kaçırdı.

Yanılmıyorsunuz, diye mırıldandı. Joss benim patronumdur.

Patronunuz, öyle mi?

Bu sözlerin gerisinde derin bir kuşku pusuya yatmış bekliyor gibiydi. Sarah bir an önce konuyu değiştirmesi gerektiğini düşündü.

'Kahvaltı öneriniz için teşekkürler, dedi Sarah çabuk çabuk konuşurak. Dün çok uzun bir yolculuk yaptık. Hâlâ uyuşmuş hissediyorum kendimi. Bu yüzden köye kadar küçük bir yürüyüş yapmak istiyorum... Çok uzak değil, sanırım.

Sadece birkaç kilometre. Rahatlıkla yürünebilir. Bu sabah Cannes'a gitmem gerekiyor. Arzu ederseniz sizi köye kadar bırakabilirim.'

Çok teşekkür ederim ama, önce Joss'la görüşmem gerekiyor. İzninizle kısa bir yürüyüş yapıp zamanında dönmek istiyorum.

Az sonra köye doğru yürüyordu. Neden kaçmak istemişti? Harry VVeinberger oldukça kültürlü, kibar birine benziyordu. Onunla çok ilgilendiği ve ilişki kurmak istediği her halinden belli oluyordu. Özellikle de o garip, yumuşak bakışlarından. Sarah belki de o bakışlar yüzünden tedirginlik duymuştu. Kim bilir, belki de Sarah'nın tanışmak için fırsat kolladığını düşünmüştü Harry. Film yapımcıları bu tür şeylere alışık olmalıydılar. Bir sürü hevesli kadın gün boyu peşlerinden koşardı.

Sarah öyle düşünmeliydi ki köye iyice yaklaştığını fark edince şaşırdı. Az sonra dar sokaklarda yürüyordu. Burnuna çok hoş bir çörek kokusu geldi. Az sonra kokunun ne taraftan geldiğini keşfetti. Küçük bir bahçe vardı az ilerde. Bir çeşit pastaneydi burası. Bahçede ağaçların altına tahta masalar yerleştirilmişti. Gidip birine oturdu. Yanma yaklaşan garsona kahve ve çörek söyledi. Köylülei günlük işlerine gidiyorlardı.

Önündeki manzara çok güzeldi. Villaya dönmektense burada saatlerce oturup denizi seyredebilirdi. 'Fakat ne kadar güzel olursa olsun hiçbir yerde sonsuza kadar kalmak mümkün değil,' diye geçirdi aklından. Eninde sonunda oraya dönecekti. Dönmek zorundaydı. Dönecek ve Helene'le Joss'u birlikte görecekti. Onlara gülümsemek, hiçbir şey yokmuş, bir şey hissetmiyormuş gibi davranmak zorunda kalacaktı.

Kahvesini ve çöreklerini bitirdikten sonra istemeye istemeye yerinden kalkıp villaya doğru yürüdü.

Villaya iyice yaklaşmıştı ki birden Joss'u gördü. Patikadan aşağı doğru hızlı hızlı yürüyordu. Sarah kalbinin hopladığını, sonra hızlı hızlı çarpmaya başladığını hissetti. Farkında bile olmadan ona doğru adımlarını sıklaştırmıştı. Birbirlerine iyice yaklaştıklarında genç adamın biraz sinirli olduğunu gördü. Yüz hatları gerilmişti ve hiç gülümsemeden Sarah'ya doğru geliyordu. Üzerinde krem renginde bir kot ve kısa kollu gömlek vardı.

Sarah'ya iyice yaklaşmıştı şimdi ve kaşları daha da çatılmıştı. Aşk ve mutluluk dolu bir gece geçirmediği her halinden belli oluyordu. Yoksa bir olay mı olmuştu?

Nihayet seni bulabildim, diye seslendi Sarah'ya. Sabahtan beri arıyorum. Neredeydin? O lanet olasıca villada aranmadık yer bırakmadım.

Köye kadar yürüdüm, diye karşılık verdi Sarah, sakin görünmeye çalışarak. Neden suçluluk duyuyordu? Helene öğle yemeğine kadar yataktan çıkmayacağına, Joss da onunla birlikte olacağına göre... îşe başlamak için vakit çok erkendi.

Aslında yürüyüş yapmaya niyetim yoktu, dedi. Fakat Harry Weinberger, Helene'in öğleye kadar uyumak gibi bir âdeti olduğunu söyledi. Ben de düşündüm ki...

Pot kırdığını fark ederek sustu. Joss tek kaşını kaldırmış dikkatle ona bakıyordu.

Nasıl yani? dedi buz gibi bir sesle.

Ne söyleyebilirdi? Başını öne eğdi. Bereket Joss fazla ısrar etmedi.

Helene'i saat on birde göreceğim ve kitabı hakkında konuşacağım, dedi donuk bir sesle. Senin de orada bulunmanı ve not tutmanı istiyorum. Kaşlarını iyice çattı. Sarah genç adamın yüzünde apaçık bir öfke görünce biraz şaşırdı. O Weinberger denilen adamla ne yapıyordun?

Ben mi? Hiçbir şey? Sabahleyin bahçede yürüyordum. O da verandada oturuyordu. Tanışıp biraz konuştuk, hepsi o kadar.

Çok tehlikeli bir iş yapmışsın. Helene onunla konuştuğunu görseydi öfkeden çıldırırdı. Son sıralarda Weinberger'i özel mülkü gibi görüyor çünkü.

Kıskanmış olabilir miydi? Kıskanmıyorsa, neden bu kadar sinirliydi? Birden ona sarılmak istedi Sarah. Bu ani ve çılgınca duygu tek kelimeyle korkunçtu.

Helene saat tam on bir buçukta ortaya çıktı. Yatak odasının hemen yanındaki çalışma odasında oturuyorlardı. Helene'in üzerinde uzun ipek bir giysi vardı. Saf ipeğin büklümleri vücut hatlarını gizlemiyordu. Yataktan çıkmış gibi görünmek istiyordu besbeli. Ama makyajı ve yapılı saçları onu ele veriyordu. Son bir saatini bu işe ayırmış olmalıydı. Sarah'yı elinde not defteriyle gördüğünde bozulduğunu saklamadı. Soğuk bakışlarla süzdü onu. Sonra tedirginliğini gizleyecek bir ses tonu bularak, Joss, sevgilim, dedi. Bu

küçük yardımcının bizimle birlikte olmasına bence hiç gerek yok... Kendimi sana rahat rahat anlatabilmem gerekiyor.

Sarah bu sözler üzerine Joss'un yüzüne bakamadı. Tam yerinden kalkacaktı ki Joss kolundan tutarak durdurdu onu. Parmaklarıyla kolunu kıracak gibi sıktı.

Sarah burada kalacak, Helene, dedi buz gibi bir sesle. Not alması gerekiyor. Şimdi söyle bakalım benimle tartışmak istediğin konu nedir?

Helene biraz şaşırmıştı. Fakat bu uzun sürmedi. Bakışlarını sert bir ifadeyle Sarah'nın yüzüne çevirdi.

John Vincent'le ilişkimi ayrı bir bölüm halinde yazmak istiyorum, dedi. İlk filmimi o yönetti. Herkes beni nasıl sömürdüğünü biliyor. Bana para yerine bir kat verdi. Bütün dünya onun eşcinsel olduğunu, bu yüzden güzel kadınlardan hoşlanmadığını biliyor. Onun için Gray benimle ilgilendiğinde öfkesinden çıldıracak gibi oldu. Çünkü Gray'i kendisi istiyordu... Bütün bunları kitapta uzun uzadıya anlattım, Joss. Fakat Ric-hards kabul etmedi.

Joss kısa bir sessizlikten sonra, Haklı, dedi. Hayatta olan insanların çok özel yanlarını ve ilişkilerini açıklayamazsın.

Aktristin gözlerinde şimşekler çaktı. Bu benim kitabım, Joss, dedi öfkeyle. İstediğimi yazarım. Basmayacaksan söyle. Bir başka yayınevi bulmak benim için çocuk oyuncağı.

Beni tehdit etmeye kalkma, Helene. Benden tavsiye istiyorsun, ben de ne düşünüyorsam onu söylüyorum.

Ama anlamıyor musun, bunları yazmam John'un da işine yarar. Ne zamandır kimse ondan söz etmiyor. Bedavadan adımın reklamını yapıyorum, fena mı?

Nedense birden çirkinleşmişti. Sarah ona dikkatle baktı. Evet, şimdi çok daha yaşlı gösteriyordu. Sanki kırkını aşmış, umut kırıntılarıyla yaşamaya çalışan bir kadındı karşısındaki. Son Harding filminin dışında bıraktı beni. Şimdi onun ipliğini pazara çıkarmanın zamanı geldi. Sakın beni durdurmaya kalkma, Joss. Oh Joss, benim safımda yer alacağını düşünmüştüm, oysa zorluk çıkarıyorsun bana... Ağlamak üzereydi.

Sarah onun yüzüne bakamıyordu artık. Pencereden dışarı uzaklara bakmaya çalıştı.

Senin yanında olduğum doğru, dedi Joss. Ama senin anlayamadığın bazı şeyler var, Helene. Ondan intikam almak istiyorsun, hepsi bu. Ayrıca unutmaman gereken bir şey var. Aklından geçenleri yazarsan Vin-cent seninle uğraşmaya başlar. Dava eder seni ve tabii yayınevini.

Bu söylediklerine inanmıyorum, Joss. Herkesin bildiği şeyleri yazıyorum diye beni dava edebilir mi? Sen ve küçük yardımcın bu konuda biraz daha düşünün isterseniz. Eminim sonunda dediğime geleceksiniz. Haklı olduğumu anlayacaksınız ve bu tavrınızdan ötürü pişman olacaksınız.

Ya tam aksi olursa, Helene?

Joss'un tavrından sabrının tükenmeye başladığı anlaşılıyordu.

O zaman sevgilim, kendi başınızın çaresine bakarsınız. Ben de gider bir başka yayınevi bulurum. Tamam mı?

Günün geri kalan kısmı tam bir kâbus gibi geçti. Joss Helene'le yaptıkları görüşmeden sonra ortadan kaybolmuştu. Terasta verilen öğle yemeğinden kısa süre önce ortaya çıktı. Bütün bahçe, teras ve veranda davetlilerle doluydu. Erkekler de dahil hemen herkesin birbirine 'sevgilim' diye hitap etmesi Sarah'nın dikkatini çekti. İnsanlar genellikle Helen'in çevresinde toplanıyorlardı. Özellikle yirmi yaş civarında teni güneş yanığı bir genç yanından hiç ayrılmıyor, gözlerini ondan ayırmıyordu.

Joss yemekten sonra tekrar ortadan kayboldu. Az sonra Sarah onu havuzun yanında gördü. Mayosunu giymiş tramplene tırmanıyordu. Oldukça neşeli görünüyordu. Tramplenden suya atladı, ağır kulaçlarla yüzmeye başladı. Onun Helene'in çevresindeki erkekler arasında yer almaması Sarah'nın hoşuna gitmişti. Bu onu kıskanmadığını gösteriyordu en azından. Hatta ilgilenmediğini... Harry VVeinberger, Helene'in yanında oturuyordu. Müthiş bir beceri sergileyerek Helene'in dikkatini yanındaki genç adamdan kendi üzerine çekmeye çalışıyordu.

Harry'yi kıskanıyor musun?

Joss birden yanı başında bitince Sarah şaşırdı. Havuzdan çıktığını fark etmemişti. Üstü hâlâ ıslaktı. Yavaşça Sarah'nın yanına oturdu.

Hayır, diye karşılık verdi ona. Çok şaşırmıştı. Joss'un onun bu film yapımcısını cazip bulabileceğini düşünmesi bile oldukça garipti. Sadece uyguladığı tekniğe hayranım, diye ekledi.

Haklısın. Kadınları ele geçirme konusunda gerçekten de mükemmel becerilere sahiptir. Kolay değil, bu güne kadar tam dört kadınla evlendi.

Helene kitabını geri çekecek mi sence? diye sordu Sarah. Bunu gerçekten merak ediyordu. Bu arada VVeinberger, Helene'in kulağına bir şeyler fısıldıyordu. Kadının şuh kahkahaları adeta çınlıyordu.

Pek sanmam, diye karşılık verdi Joss. Yine de inadı tutabilir.

Ne yapmayı düşünüyorsun?

Bu konuda ne kadar kararlı olduğumu ona bir kez daha söyleyeceğim. Ayrıca fikrimi de değiştirmeyeceğim. inadım yüzünden değil, haklı olduğuma inandığım için. Helene'in kaprislerine boyup eğip de kitabı onun istediği gibi basarsak John Vincent'ten kurtulamayız. Böyle bir durumda bize ne yapsa hakkıdır. İnsanların özel hayatlarının teşhir edilmesinden nefret ederim. Helene'in intikam duygusu gerçekleri görmesini engelliyor.

Ya kitabı kaybedersek. Ya dediğini yapar da onu bir başka yayınevine verirse... Bunları söylerken kitabın özellikle Christmas programı için ne kadar önemli olduğunu düşünüyordu.

Kitabı kanun zoruyla kaybetmektense hiç basmamak daha iyi. Bizim için dünyanın sonu olmaz bu. Ayrıca tasarladığım gibi değil. Doğrusunu istersen

hiç etkilenmedim. Bir sürü dedikodu. Buna rağmen piyasaya çıkması halinde iyi iş yapar. Gidip şununla konuşsam iyi olacak.

Joss ayağa kalktı ve Helene'in bulunduğu yere doğru yürümeye başladı. Sarah onun arkasından baktı. Vücudu hafifçe esmerleşmişti. Biraz ıslak olduğu için adaleleri güneşte parlıyordu. O garip dokunma arzusunu bir kez daha duydu. Bir kriz gibi geliveren çok ani bir duyguydu bu. O geniş omuzlarına sıkıca sarılmak, hafif tuzlu tenini dişlemek istiyordu. Böyle şeyler düşünebilmesi şaşırtıyordu onu. Hayal bile edemeyeceği şeylerdi bunlar.

Çevrede pek çok güzel kadın vardı. Bazıları üstsüz dolaşıyordu. Oysa kendi üstündeki, iki parçalı, oldukça mazbut sayılabilecek bir bikiniydi. Joss'un bakışları ister istemez çevredeki kadınlara ilişiyor olmalıydı. Sa-rah için çok can sıkıcı bir durumdu bu.

Bakışlarıyla izledi onu. Joss merdivenlerden inip He-lene'le Weinberger'in arasına oturdu. Bu arada Hele-ne yönetmenin koluna asılmış, bütün vücudunu onun üzerine eğerek gülüyor, kahkahalar atıyordu. Bu hesaplı hareketleri Joss'u kıskandırmak için yaptığı çok açıktı. Bu, aktristin bir çeşit cezalandırma yöntemi olmalıydı. 'Joss bütün bunlara nasıl katlanabiliyor acaba?' diye düşündü Sarah.

Helene onu kararından döndüremeyeceğini biliyor olmalıydı. Erkekleri kendine kul köle etmeye çalışan kadınlardandı. Fakat aynı şeyi Joss'a uygulama konusunda hemen hiç şansı yoktu. Bunu bilmiyor muydu acaba? Belki de bilmezlikten geliyor, gücünü sınamaya çalışıyordu.

Kolunu Weinberger'in boynuna dolamıştı şimdi. Gözlerinde seksi bir ifadeyle, dudakları hafif aralık, adamın yüzüne bakıyordu. Sanki Joss'a, bak onu nasıl etkiliyorum, neler kaçırdığını gör de anla, diyordu. Bu arada Joss kayıtsız bakışlarını çevredeki insanların üzerinde dolaştırıyordu. Öyle kayıtsız bir tavrı vardı ki Helene'in numarasını anladığı kesindi. Sarah kendi kendine güldü.

Bu acaip manzarayı daha fazla seyretmeye niyeti yoktu. Yerinden kalkıp içeri girdi. Evin en tepesindeki küçük oda sıkıcı ve çok sıcaktı. Ama en azından sakindi. Burada kaldığı sürece Helene'in varlığına katlanmaktan kurtulacaktı.

İçerde boğucu bir hava vardı. Başı ağrımaya başlamıştı, ama yine de dışarı çıkmak istemiyordu. Odayı paylaştığı kıza ait bazı dergiler vardı orada. Birini alıp karıştırmaya başladı.

Koridorda ayak sesleri işitince dergiyi bıraktı. Kapı yavaşça açıldı. Joss'u karşısında görünce şaşırdı. Oturduğu yerde kımıldamadan boş gözlerle baktı ona.

Aman Tanrım, diye mırıldandı genç adam. Bu oda fırından farksız. Şu pencerelerden birini açamaz mıyız?

Sarah başını salladı. Açamayız, çünkü hepsi çiviyle iptal edilmiş. Benden istediğin bir şey mi var?

İyi bildin. Derhal hazırlanmanı istiyorum. Gidiyoruz.

Gidiyor muyuz? Peki ya Helene?

Helene'i boşver. VVeinberger'in yeni filmi yazmaya çalıştığı kitaptan çok daha fazla ilgilendiriyor onu.

'Zavallı, Joss,' diye düşündü Sarah. Helene'in onun gözünün önünde Harry VVeinberger'le flört etmesi sinirlerini bozmuş olmalıydı. Her şeye rağmen Helene'e karşı tamamen kayıtsız olmayabilirdi.

Çantamı hazırlamalıyım, dedi. Merdivenlerin dibinde buluşuruz. Yaklaşık... yarım saat sonra.

Güzel. Bu arada gidip ev sahibimize gideceğimizi haber vereyim. Yoksa yokluğumuzu kimsenin fark etmeyeceğine eminim.

Hafif alaycı bir tavırla konuşuyor, belki de uğradığı düş kırıklığını gizlemeye çalışıyordu.

Helene onların ayrılışını umursamaz bir tavırla karşılamaya çalıştı. Apar topar gidişleri çok doğal bir şeymiş gibi davranıyordu. Ama Joss'un gergin yüzü her şeyi anlatmaya yetiyordu. Yüzünde sert bir ifade belirmişti. Çene kaslarını sinirli sinirli oynatıyordu.

Arabaya binip yola çıktıklarında gerilim sürüyordu. Cannes'a varıncaya kadar tek kelime bile konuşmadılar. Kentin ışıkları görününce, Umarım, geceyi geçirecek bir yer buluruz, diye mırıldandı genç adam. Yine de pek kolay olmayacak. Mevsimin en kalabalık zamanı.

Yanılmamıştı. Cannes'ın birkaç kilometre ötesinde, küçük bir köyde iki ayrı oda bulana kadar saatler geçti. Yerleştiklerinde saat on olmuştu. Aslında burası tek banyolu küçük bir pansiyondu. Villada başlayan gerilim hâlâ devam ediyordu. Sanki konuşacak bir şey bulamıyorlardı.

Yemek işini halledelim, diye mırıldandı Joss. Ama önce duş almak istiyorum. Elini saçlarının içinden geçirdi. Tanrım, dedi, Ne kadar da yorgunum.

Banyoya önce sen gir, dedi Sarah. Ben biraz daha iyiyim. Çok uzun süre araba kullandın.

Joss banyoya girdi. Sarah bir süre yatağın üzerinde kımıldamadan oturdu. Yorgun ve keyifsiz hissediyordu kendini. Çantasını açıp daha özel bir şeyler giyse. Örneğin, o ipek elbiseyi... Ne fark ederdi ki? Joss'un ilgisini çekmesi imkânsızdı. Nasıl olsa zihni Helene'le meşgul olacaktı.

Banyo boşalmıştı. Çantasını açtı. En üstteki pamuk elbiseyi alıp banyonun yolunu tuttu.

Sıcak su onu biraz kendine getirmişti. Giyindikten sonra dışarı çıkıp Joss'a baktı. Yemek işini nasıl halledecekti acaba?

Restoranda kimseler yoktu. Kaşlarını hafifçe çatarak düşündü. Nerede olabilirdi bu adam? Belki de bahçeye çıkmıştı.

Pencereden dışarıya bir göz attı. Hayır, görünürde yoktu. Odasına dönmeye karar verdi. Joss'un odası hemen yandaydı. Önünden geçerken yarı aralık duran kapıdan onu gördü.

Hâlâ odasında olması çok garipti. Yatağın üzerine yüzüstü uzanmıştı. Üzerinde sadece kalçalarını örten bir havlu vardı. Hasta mıydı yoksa?

Ayaklarının ucuna basarak içeri girdi. Gürültü etmemeye çalışmıştı, ama genç adam onun varlığını sezmiş gibi doğrulup baktı. Bakışlarında kayıtsız bir ifade vardı. Bir an göz göze geldiler. Sarah onun bakışlarındaki ifadenin yavaş yavaş değiştiğini, kesinleştiğini fark etti.

Bir an soluğu kesilmiş gibi kaskatı durdu. Joss'un bakışları aşağılara doğru indi. Sonra yavaşça doğruldu, yüzünü ve vücudunu Sarah'ya çevirdi. Belkemiği boyunca aşağılara doğru bir şeylerin kaydığını hissederek ürperdi Sarah. Hayır, bu yüz çok farklıydı. Helene'in Harry Weinberger'le flörtünü izleyen yüz değildi en azından. Yüzü bir heyecan dalgasıyla aydınlanmış gibiydi. Duygularını kontrol etmeye çalışmadığı apaçık belli oluyordu. Tam aksine kendini duyguların seline koyvermek istiyor gibiydi.

Ne diyecektin, Sarah?

Sesi ipek gibi yumuşaktı. Ama bu yumuşaklığın gerisinde tehlikeli bir şeyler vardı. Sarah'yı uyarmak istiyordu sanki.

Şey... akşam yemeği hakkında...

Akşam yemeği mi? Emin misin? Gözlerinin içinde başka bir şey görüyorum, Sarah. Şu anda akşam yemeğini düşünmediğine bahse girerim.

Yattığı yerden biraz daha doğruldu. Vücutları şimdi birbirine daha yakındı. Sarah o erkeksi losyon kokusunu içine çekerken burun deliklerinin titrediğini fark etti. Bir an arkasını dönüp odadan çıkmak istedi. Bir tehlikeyle karşı karşıyaydı ve kaçmaktan başka çaresi yoktu. Fakat yerinden kımıldayamadığını fark edince dehşete kapıldı.

Bakışların bana dokunmak istediğini ortaya koyuyor, diye mırıldandı Joss. Daha fazla dayanamayacağını hissediyorum.

Sesi kısılmıştı. Fısıltıyla konuşuyordu. Sarah hafifçe titredi. Tepki göstermeliydi. Onun söylediklerini reddetmeliydi. Aksi halde... mahvolabilirdi. Kapılmamalıydı. Başı hafifçe döner gibi oldu. Bir atmacayla karşılaşmış küçük bir tavşan gibi donakalmıştı.

Bana dokunmak istiyor musun, Sarah? Tenini tenimde hissetmek istiyor musun? Aramızda daha önce geçenleri hatırlıyor musun? Birden vahşi bir tavırla güldü.

Joss, lütfen... beni korkutuyorsun. Ne yapmaya çalıştığını anlamıyorum. Boğazı kurumuştu ve güçlükle konuşabiliyordu. Helene için neler hissettiğini biliyorum, dedi bir solukta. Genç adamın yüzündeki ifade değişti. Gözlerini kısmış, anlamak ister gibi bakıyordu şimdi. Seni tanıyorum, diye tekrarladı Sarah.

Ne söylemeye çalışıyorsun sen? diye söylendi genç adam. Helene'i kıskanıyor musun yoksa? Onu kıskandın mı?
Aralarındaki mesafe gittikçe daralıyordu. Sarah küçük adımlarla ona yaklaşmakta olduğunu fark etti o an.
Joss onu omuzlarından tutup yavaşça kendine çekti. Sarah karşı koymadı. Dudakları birbirini buldu. Onun çıplak, güçlü kolları yavaşça beline sarıldı, sımsıkı tuttu. Bu sert temas Sarah'yı telaşlandırdı. Bir uçuruma doğru çekiliyormuş gibi hissetti kendini.
Direnmesi gerektiğini biliyordu. Yoksa... Joss'un istediği Sarah değildi. Bu çok açıktı. Fakat öpücükler küçük dokunuşlar halinde birbirini izliyordu. Sarah birden onun kıvrak dilini dudaklarının arasında, sonra ağzında hissetti.
Joss'un vücudu alevler içinde yanıyordu sanki. Sa-rah'nın vücudunu okşayan elleri sımsıcaktı. Sarah onun omuzlarından güç alarak vücudunu geriye doğru çekmeye çalıştı, fakat belinde kitlenen kollar kımıldamasına engel oldu.
Bu gece bana karşı koyma, Sarah, diye mırıldandı genç adam. Kendimi alıkoymak, dizginlemek için çok çaba sarfettim. Benimle gelmemeliydin. Ama oldu bir kere. Boşuna direnme, geri dönemeyiz.
Sarah'nın kalbi göğüs kafesinden fırlayacakmış gibi çarpıyordu. Ne olduğunu anlayamadanonun ensesini, omuzlarını okşarken buldu kendini. Âşık olduğu adamdı o... onu istiyordu, ona ihtiyacı vardı.
Sarah o gece nasıl reddedildiğini unutmamıştı. Neredeyse yalvaracaktı ona. Ama şimdi bütün bunları hatırlamanın anlamı yoktu.
Bu gece benimle kal, Sarah, diye fısıldadı Joss, boğuk bir sesle.
O gece Sarah da aynı şeyi istemiş ama kabul ettire-memişti. David'in saldırdığı o korkunç günü düşünmek istemiyordu. Yavaşça kendini onun öpücüklerine bıraktı. Genç adamın güçlü elleri sırtında, dudakları boynunda dolaşıyordu.
Elleri yavaşça onun beline, oradan kalçalarına kaydı. Sarah onun kucağında oturuyordu şimdi. Saçlarını parmak uçlarıyla yavaş yavaş okşuyor, dudaklarının boynunda, çenesinin altında, kulağının çevresinde dolaşmasından büyük bir haz alıyordu. Yavaş okşayışlar gittikçe ihtiraslı bir hal alıyorlardı. Sarah bir fermuar sesiyle irkildi. Kendi elbisesinin fermuarıydı bu.
Elbisesinden kurtulmak istiyordu. Ona dokunmak, onun bütün vücudunu dudakları ve diliyle tatmak istiyordu. Onun başını kollarının arasına alarak dudaklarını boynuna bastırdı. Genç adam başını iyice arkaya atarak hafif bir zevk iniltisi koyverdi. Bu arada elleri Sarah'nın bel kemiği boyunca dolaşıyordu.
Bu kadar çok giyinmeye ne gerek vardı? diye mırıldandı. Sutyenini gevşetti, sonra elbisesini sutyenle birlikte omuzlarından kaydırıp aşağı doğru

indirdi. Başını geriye doğru çekerek onun çıplak göğüslerini uzun uzun süzdü. Sarah ağzının kuruduğunu, soluklarının sıklaştığını hissediyordu.

Gerçek olduğuna inanamıyorum, diye mırıldandı. Gözleri iyice koyulaşmış, yüzünde dalgın bir ifade belirmişti.

Gel bana, diyerek sarıldı ona. O anda Sarah genç adamın ellerinin hafifçe titrediğini fark etti.

Sarah karşı koymaksızın vücudunu ona bıraktı. Joss'un belindeki havlu kayıp düştü. Genç adam Sa-rah'nın elbisesini iyice sıyırarak çıkardı.

Solukları gittikçe sıklaşıyor, yükseliyordu. Sarah bu duyguyu daha önce de yaşadığını düşündü. Özlemle sokuldu ona.

Joss onun ismini fısıldıyordu. Öpüyor ve parmaklarını onun çenesinde, kulaklarında, boynunun çevresinde dolaştırıyordu. Teninden yayılan ısı Sarah'nın vücudunu sarıyordu.

Parmak uçlarıyla onun iyice irileşmiş, rengi açık pembeden kırmızıya doğru değişen göğüs uçlarını okşuyordu.

Joss, diye inledi Sarah. Sesinde vahşi bir ton belirmişti. Biraz şaşırarak gözlerini iri iri açıp baktı ona.

istediğini yap bana, diye fısıldadı Joss. Nasıl istiyorsun söyle? Dudaklarını onun boynuna bastırdı önce. Sonra dilini hafifçe teninde gezdirdi. İyi mi? diye fısıldadı. Peki ya bu? Başını eğerek dilinin ucuyla Sarah'nın göğüs uçlarının çevresinde çemberler çizmeye başladı.

Sarah eriyordu. Dayanılmaz bir duyguydu bu. Farkında bile olmadan uzun tırnaklarını genç adamın sırtına batırdı. Onu durdurmak istercesine omzunu dişledi. Bunun üzerine Joss'un dişlerini göğüs uçlarında hissetti.

Bir daha yapsana, diye fısıldadı Joss. Dudaklarını ve dilini tenimde istiyorum, Sarah. Seni öyle istiyorum ki anlatamam. Bende uyandırdığın duyguları tanımlamak çok güç.

Sarah gözleri yarı kapalı onun fısıltılarını dinliyordu. O anki duygularını anlatmaya çalışsa kendisi de aynı şeyleri söylerdi. Genç adamın dudaklarından dökülen fısıltılar kafasının içinde binlerce erotik çağrışım yaratıyordu. Titriyordu. Solukları yavaş yavaş uzun iniltilere dönüştü.

Seviş benimle, Sarah, diye fısıldadı genç adam, onu biraz daha kendine çekerken.

Sarah'nın parmakları onun geniş omuzlarına kenetlenmişti. Parmaklarını yavaşça gevşetti, avuçlarının içleriyle onun sırtını okşamaya başladı. Joss bu okşamalara aynı şekilde karşılık verdi. Sanki onu teşvik ediyor, nasıl yapacağını göstermek istiyordu. Uzun süre soluk soluğa, yumuşak dokunuşlarla birbirlerinin vücutlarını okşadılar.

Sarah'nın eli genç adamın karnına doğru kaydı. Oradaki sert kaslara parmaklarının ucuyla hafifçe dokundu ve birden içinde bir şeylerin altüst olduğunu hissetti. Joss kendinden geçmiş gibi onun ismini fısıldıyordu.

Sarah titriyordu. Karın kaslarının kasıldığını, karın boşluğundan boynuna doğru inanılmaz derecede zevk veren bir sıcaklığın yayıldığını hissetti. Bir an kımıldamadan durdular. Sarah genç adamın nabzının avuçlarının içinde sımsıcak attığını hissediyordu.

Joss vücudunu yavaşça geriye doğru bırakırken, Sarah, diye inledi. Onu hemen şimdi istediği belli oluyordu. Sabırsız ellerini Sarah'nın kalçalarının üzerinde dolaştırdı, sonra içlere, daha derinlere doğru kay-di.

Beni istiyorsun, diye fısıldadı. Sesi boğuktu, heyecan yüklüydü. Bakışlarından apaçık bir cinsel arzuyu yansıtarak Sarah'nın gözlerinin içine baktı. Bu bakışlarda Sarah bir erkeğin bütün ilkel cinsel güdülerini okuyabiliyordu.

Bu göz göze geliş çarpmıştı onu. 'Ne yapıyorum ben, diye düşündü. Düşkırıklığına uğramış bir erkekle karşı karşıyaydı ve bu düş kırıklığım gidermek için kullanılıyordu sanki. Joss'un istediği kendisi değildi. Bir başkasını, Helene'i istemişti ve düşkırıklığına uğramıştı. Şimdi de...

Onun yatağında sıradan bir kadın vücudundan başka neydi ki o an? Birkaç saat kadar Helene'i unutmasını sağlayacaktı, hepsi bu.

Joss, Sarah'nın geri çekildiğini, bakışlarındaki ifadenin değişmesinden anlamıştı. Vücudu hafifçe geriledi. Dirseğine dayanarak biraz doğruldu. Bakışlarındaki cinsel açlığın yerini şimdi yalın bir öfke almıştı. Ve bir şey daha... Bu şeyin ne olduğunu Sarah birden anladı. Acıydı bu.

Neyin var? diye söylendi genç adam. Vücudunu biraz geri çekti. Anlamak için beynini zorluyordu sanki. Sarah o anda vücudunun kendisine ihanet etmek üzere olduğunu hissetti. Mantığı karşı koyuyordu, ama vücudu istemeye devam ediyordu. İradesini sonuna kadar zorlayarak geri çekildi.

Gitsem iyi olacak, Joss, diye mırıldandı yataktan çıkarken. Genç adam ani bir atılışla onu kolundan yakaladı. Çıldırdın mı sen! diye bağırdı. Sesi vahşiydi ve sanki bir çaresizliği yansıtıyordu. 'Asla bu noktaya gelmemeliydim,' diye düşündü Sarah.

Bana bak... Bana yanıt vermek zorundasın! Ansızın inanılmayacak kadar kibarlaşmıştı. Söz veriyorum sana elimi bile sürmeyeceğim, ama bana anlatman şartıyla.

Sarah ona boş gözlerle baktı. Elbette ona dokunmayacaktı. Zaten Helene'le ilişkileri yolunda gitmiş olsaydı dokunmazdı da. Ama bunu yüzüne karşı söyleyemezdi. Bir an kafasını zorladı. Uygun bir yalan bulabilecek miydi? Hayır, imkânsızdı bu. Yalan söylemek için gerekli enerjiyi kaybetmişti sanki. İçi boşalmış gibiydi. Belki de doğruyu söylese daha iyi ederdi. Ayrıca kabahat kendisinin değildi ki. Tam aksine incinen kendisi olmuştu. Genç adamın gözlerinin içine baktı. Belki yaptığının farkında bile değildi.

Keşke o geceden sonra bir daha karşılaşmasalardı. Böylece her şey unutulup bitmiş olacaktı. Bunca acı çekilmeyecekti o zaman.

'Ama artık çok geç,' diye geçirdi içinden. Ona âşıktı ve bunu önlemesi imkânsızdı. İçinden yükselen bir ses ona bir kez âşık olduğunu, bir daha asla kurtulamayacağını fısıldayıp duruyordu.

Sarah, neyin var, Sarah?

Sarah kuruyan dudaklarını araladı. Şu anki sevişmemizle ilgili değil, diye mırıldandı kırık bir sesle. Hiçbir ilgisi yok. Bütün mesele beni Helene'in yerine koyman. Onu unutmak için sevişiyorsun benimle. Gerçekte istediğin ben değilim, o!

Bu sözler üzerine derin bir sessizlik oldu. Joss yatağın içinde doğrulup oturdu. Yatağın başucunda duran lambayı yaktı. Sarah kamaşan gözlerini eliyle kapadı bir süre.

Bir daha söylesene.

Sarah hafifçe titreyen bir sesle az önce söylediklerini tekrarladı. Onunla göze göze gelmemeye çalışıyordu.

Lanet olsun! diye haykırdı genç adam. Nasıl düşünebilirsin böyle bir şeyi. Seninle sevişiyorum çünkü aklımı başımdan aldın sen! Anlıyor musun, aklımı başımdan aldın!

Bu sözleri söylerken bir yandan da Sarah'yı omuzlarından tutmuş şiddetle sarsıyordu. Sonra onu sert bir hareketle kendine doğru çekti, dudaklarını ağzıyla bulup öpmeye başladı.

Erkeğin vücudundan taşan o müthiş cinsel açlığı hissetti Sarah.

Seni seviyorum, Sarah! diye bağırdı genç adam. Bunun ne demek olduğunu biliyor musun sen! Söyle bana biliyor musun?

Bir an hiç konuşmadan göz göze geldiler. Joss'un geniş göğsü öfkeyle inip çıkıyordu.

Bir şeyler söyle, lanet olasıca!

Sarah paniğe kapılmıştı. Joss onu omuzlarından tutmuş çılgınca sarsıyor, sanki bilerek canını yakmaya çalışıyordu.

Sarah ellerini onun yanaklarına bastırarak durdurdu. Seviyorsun, ama nasıl? diye fısıldadı çaresiz bir tavırla.

Sadece böyle anlarda seviyorsun beni, diye devam etti. Daha önce de oldu. Sevişirken beni sevdiğini hissediyorum. Ama sonra ne oluyor? Kayıtsızlaşıyorsun ve her defasında Helene denen o kadın ortaya çıkıyor.

Onunla ilgilendiğimi kabul ediyorum. Ama bu ona âşık olduğum anlamına gelmez. Seni kıskandırmaya çalıştım, evet, bunu itİFaf ediyorum. Helene benim için hiçbir anlam taşımıyor, Sarah. Nasıl taşısın ki! Onun gibi bir sürü kadın var etrafta, görmüyor musun?

Ama o gece... Benim evimde kaldığımız o gece... Seni istemiştim ben ve...

Genç adamın yüzünde acı çekiyormuş gibi bir ifade görerek sustu. Seni istemediğimi sandın, değil mi? Başını iki yana salladı. O gece çok incinmiştin Sarah. Duyguların altüst olmuştu. Seninle sevişme riskini göze alamazdım. Ertesi sabah beni nasıl göreceğini bilemezdim, anlıyor musun?

Söylemekte belki geç kaldım, ama seni seviyorum... Sana âşığım, Sarah! Seni balado gördüğüm o gece var ya... İşte o gece seni gördüğüm an âşık olduğumu hissettim. Dayanılmaz bir cazibeyle beni kendine doğru çekiyor, sürüklüyordun. Karşı koyamı-yordum. Bana neler olduğunu anlayamıyordum. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim, anlıyor musun?

İçten sözlerdi bunlar. Sarah gözlerini iri iri açmış genç adamın yüzünü inceliyordu.Joss derin bir rüyadan kurtulmak ister gibi başını iki yana salladı.

Bunun bir saçmalık olduğuna, kimsenin ilk görüşte âşık olamayacağına kendimi inandırmaya çalıştım. Ama imkânsızdı. Hayalin bir an bile gözlerimin önünden gitmiyordu, Sarah!

Ama benden uzak duruyordun, diye mırıldandı Sarah, eliyle onun yüzünü okşadı.

Joss yüzünü okşayan eli yakalayıp dudaklarına götürdü. Korkuyordum, diye mırıldandı, dalgın bir ifadeyle. Acı çekmekten korkuyordum. Emin olmak, bunun nasıl bir duygu olduğunu anlamak istiyordum. Hayatımda ilk kez aşkla, gerçek aşkla karşı karşıyaydım. O sabah uyanıp da seni yanımda göremeyince hayal gördüğümü düşündüm. Yaşadıklarım gerçek olamayacak kadar kusursuzdu. Uyanır uyanmaz beni terk etmen tehlikeli bir belirtiydi. Neden kaçmıştın? Bu soru beynimi oyuyordu sanki. Demek benimle aynı duyguları paylaşmamıştın. Sabah uyandığında beni görmüş, duruma yabancılaşmış, belki de pişman olmuştun.

Böyle şeyler hissettiğini nereden bileyim? diye fısıldadı Sarah. Derin bir şaşkınlıkla genç adamın yüzüne bakıyordu. Ben de... Beni bir gecelik sıradan bir macera olarak düşüneceğini sanmıştım.

Genç adam acıyla gülümsedi. Çok güzel, doğrusu, diye söylendi. Oysa o sabah habersizce gitmen beni altüst etmişti. Ve sonra ne oldu? Yeni bir işe başlamak için Leichner-Holland'a adımımı atıyorum ve birden karşıma çıkıyorsun. Hem de hiçbir şey olmamış gibi...

Ama ne yapabilirdim?

Ne mi yapabilirdin? Bir şeyler yaptın ama. Beni görünce ne kadar şaşırdığını hatırladım. Kötü bir rastlantıymış gibi görüyordun besbelli. Bozulmuştun. Çünkü aramızda geçenleri unutmak istiyordun. Patronun olarak karşına çıkınca birden paniğe kapıldın. Benimle neden seviştiğini açıkladığın anı hatırlıyor musun? Asıl sen beni sıradan bir macera gibi görüyordun. O gün seni öldürebilirdim.

Ama nasıl böyle söyleyebilirsin? O sırada ben kendimi savunmaya çalışıyordum.

Onun gözlerinin içine bakarak gülümsedi. Ayrıca, dedi, Ben seni balodan önce de görmüştüm. Jane'le bir alışveriş merkezinin kafe'sinde otururken... Pencereden görmüştüm seni.

Garip.

Evet, seni görmüştüm. Ne düşünmüştüm biliyor musun? Bir çeşit önsezi diyelim istersen. Böyle bir adama âşık olabilirim, diye geçirmiştim içimden. İlk görüşte aşka inandığım söylenebilir demek ki.

Evet, garip bir şey bu. Bir an sustu. Dalgın bakışlarını Sarah'nın yüzüne çevirerek, Ama galiba gerçek, diye mırıldandı Joss.

Evet, gerçek. O sabah kaçmanın nedeni de bu gerçeği bir anda kabul edemeyişim değil mi? O sabah gözümü açıp da seni yanımda gördüğümde bir an paniğe kapıldım. Senin de bana karşı aynı duygularla dolu olduğunu nereden bilebilirdim? O anda kaçmaktan başka bir şey gelmiyordu aklıma.

Ama artık kaçamazsın.

Evet, diye fısıldadı Sarah, onun gözlerinin içine bakarak gülümserken.

Artık avcumun içindesin, tamam mı? Ne istersem onu yapacaksın?

Kabul ediyorum.

Her emrime kayıtsız şartsız itaat etmeni istiyorum.

Onu yavaşça kendine doğru çekti. Küçük dokunuşlarla burnunu, dudaklarını, çenesini öpmeye başladı. Olanları unutturmak, kendini bağışlatmak istiyordu sanki. Birden durdu. Başını kaldırıp güldü.

Sarah, dedi, Sizin ailede üçüz doğurma âdeti olmadığına emin misin?

Sarah, güldü. Elbette eminim, dedi.

Hımmm. İyi o zaman.

Tekrar öpüşmeye başladılar.

Fakat ikiz olabilir, diye mırıldandı Sarah.

Hiç de fena olmaz. Sana benzeyen iki küçük kız isterim.

Ben de sana benzeyen iki oğlan.

Sarah rüyada gibiydi. Onun okşamalarına karşılık veriyor ve vücudunun yavaş yavaş ısındığını hissediyordu.

İstediğin buysa, bir şeyler.düşünürüz, diye fısıldadı Joss. O da rüyada gibiydi.

Oh, lütfen.

Bakışlarında parıltılarla ona baktı Joss. Ama önce evlenmemiz gerekiyor,' dedi, neşeyle. Biliyorsun ben tutucu bir tipim. Evlilik yoksa ikizler de yok.

Öyle mi? dedi Sarah küçük bir kahkaha atarak. Ne istediğini anladığına emin misin?

Elbette eminim. Bugüne kadar hiçbir konuda bu kadar emin olmadığımı rahatlıkla söyleyebilirim. Seni sevdiğime eminim, Sarah. Seni ilk gördüğüm an sevdim.

Sarah bu sözleri sessizce yüreğine kazıdı. Gözleri bir süre kapalı kaldı. Evet, rüyada değildi, her şey gerçekti.

Gülümseyerek baktı ona. Ben de seni seviyorum, Joss, diye fısıldadı.

Sonunda söyledin, dedi Joss, gözleri kapalı. Aslında umudumu asla kesmemiştim.

Onu kollarının arasında sıkı sıkı tuttu. Vücudunu çok seviyorum, dedi. Kollarımın arasında olmanı. Sarah güldü. Parmağının ucuyla onun burnuna hafifçe vurdu. Birlikte gülüşerek yatağa devrildiler. Ama sevişirken bana aynı şekilde karşılık vermeni galiba daha çok sekiyorum, diye mırıldandı genç adam. Her şeyini seviyorum Ruhunu, bağlılığını, aşkını...

Sarih oıun kulağına dudaklarım yaklaştırarak, Sana söz veriyorum, ikizlerimiz olacak, diye fısıldadı.

